

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Metka Majer

**Tiskovne agencije Agence France-Presse, Associated
Press in Reuters v sodobnem globalnem komuniciranju**

Diplomsko delo

Ljubljana, 2011

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Metka Majer

Mentor: doc. dr. Marko Milosavljević

**Tiskovne agencije Agence France-Presse, Associated
Press in Reuters v sodobnem globalnem komuniciranju**

Diplomsko delo

Ljubljana, 2011

Hvala profesorju Milosavljeviću za pomoč.

Hvala mami, atiju, Katji in Maruši za popustljivost.

Hvala Rastku za podporo.

Hvala sodelavcem za potrpežljivost; prijateljem za velika ušesa.

Tiskovne agencije Agence France-Presse, Associated Press in Reuters v sodobnem globalnem komuniciranju

Tema diplomske naloge je v svojem bistvu globalna in velja po vsem svetu za ves svet. V diplomskem delu sem preučevala delo treh tiskovnih agencij, agencij Agence France-Presse, Associated Press in Reuters, ki veljajo za največje na svetu. To, kar se dogaja tam zunaj, izven meja, okvira države, v kateri živimo, velikokrat namreč izvemo iz druge, če ne že iz tretje roke, iz agencijskih vesti, saj so mediji iz finančnih, pa tudi drugih razlogov od tiskovnih agencij velikokrat odvisni bolj, kot so novinarji in uredniki to pripravljeni priznati. Izhajam iz hipoteze, da so konkretne tiskovne agencije globalne v svoji proizvodnji in distribuciji novic, ne pa v njihovi vsebini. V teoretičnem delu diplome se ukvarjam s teorijami globalnega komuniciranja, katerega akter so tudi tiskovne agencije, in ugotavljam, kako tako komuniciranje poteka. V empiričnem delu diplomskega dela pa ugotavljam, v kolikšni meri tri največje svetovne agencije poročajo o državah sveta. Hipoteza, da agencije več poročajo o nekaterih državah, ki veljajo za gospodarske in politične sile, se potrdi, še več, izkaže se, da ima ena država – ZDA – ogromno premoč na svetovnem medijskem prizorišču.

Ključne besede: tiskovne agencije, Associated Press, Agence France-Presse, Reuters, globalno komuniciranje.

News agencies Agence France-Presse, Associated Press and Reuters in modern global communication

The subject of this diploma is in its essence global and it could apply all over the world for all of the world. I have been researching the work of three news agencies Agence France-Presse, Associated Press and Reuters that are the biggest in the world. What is going on out there, outside the borders, framework of our country in which we live in, is often second-, if not third-hand news, because media is often due to finance, and also other reasons, more dependent on news agencies, than journalists and editors are willing to admit. The root of my diploma is the hypothesis, that concrete news agencies are global in its production and distribution, but not in the content of their news reports. In theoretical part I employ myself in theories of global communication, that news agencies are also creators of, and I ascertain the flow of this communication. In the empirical part of the diploma I research how much do the three agencies report about countries of the world. The hypothesis that agencies report more of some countries, believed to be political and economical superpowers, is confirmed, moreover, it proves that one country, that is the USA, has a great predominance on world media stage.

Key words: news agencies, Associated Press, Agence France-Presse, Reuters, global communication.

KAZALO

SEZNAM KRATIC	7
SEZNAM SLIK, TABEL in GRAFOV	8
1 UVOD	9
2 GLOBALNO KOMUNICIRANJE	12
2.1 GLOBALNO KOMUNICIRANJE V ZGODOVINI	19
2.2 NOVI SVETOVNI INFORMACIJSKI IN KOMUNIKACIJSKI RED	20
2.3 PO RAZPRAVI O NWICU	27
3 NOVINARJI IN PRODUKCIJA NOVIC	29
4 TISKOVNA AGENCIJA	32
4.1 ZGODOVINA TISKOVIH AGENCIJ	33
4.1.1 AGENCE FRANCE-PRESSE	34
4.1.2 ASSOCIATED PRESS	34
4.1.3 REUTERS	35
4.2 TRI NAJVEČJE TISKOVNE AGENCIJE DANES	36
4.2.1 AGENCE FRANCE-PRESSE	36
4.2.2 ASSOCIATED PRESS	37
4.2.3 REUTERS	38
4.3 SLOG IN ŽANRI AGENCIJSKIH NOVIC	40
5 TISKOVNE AGENCIJE IN GLOBALNO KOMUNICIRANJE	41
6 EMPIRIČNI DEL NALOGE	43
6.1 METODOLOGIJA	44
6.2 ANALIZA	45
6.2.1 AGENCE FRANCE-PRESSE	45
6.2.2 ASSOCIATED PRESS	47
6.2.3 REUTERS	49
6.2.4 SKUPNA ANALIZA	51
6.3 PREGLED POROČANJA PO DRŽAVAH	54
6.3.1 ZDA	54
6.3.2 VELIKA BRITANIJA	55
6.3.3 RUSIJA	56
6.3.4 KITAJSKA	56
6.3.5 AFGANISTAN	57

6.3.6 FRANCIJA.....	57
6.3.7 PAKISTAN.....	57
6.3.8 INDIJA.....	58
6.3.9 NEMČIJA.....	58
6.3.10 IZRAEL.....	59
6.3.11 SLOVENIJA.....	59
6.4 TISKOVNE AGENCIJE IN NJIHOVA GLOBALNOST.....	59
7 ZAKLJUČEK.....	62
8 LITERATURA.....	64
PRILOGE.....	68
Priloga A: Pojavljanje držav v novicah agencij.....	69
Priloga B: Pregled novic AFP-ja po državah.....	74
Priloga C: Pregled novic AP-ja po državah.....	79
Priloga Č: Pregled novic Reutersa po državah.....	84
Priloga D: Pregled vseh treh agencij skupaj.....	89

SEZNAM KRATIC

AFP	Agence France-Presse
AP	Associated Press
IPDC	International Programme for Development of Communication (Mednarodni program za razvoj komunikacije)
IPS	Inter Press Service
NANAP	Non Aligned News Agencies Pool
NWICO	New world information and communication order (Novi svetovni informacijski in komunikacijski red)
PANA	Pan African News Agency
OZN	Organizacija Združenih narodov
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (Organizacija Združenih Narodov za izobraževanje, znanost in kulturo)
UPI	United Press International
WSIS	World Summit on the Information Society (Svetovni vrh o informacijski družbi)
ZDA	Združene države Amerike

SEZNAM SLIK, TABEL in GRAFOV

Slika 2.1: Model mednarodnega pretoka informacij	13
Slika 2.2: Pretok svetovnih informacij	15
Slika 2.3: Globalne informacije in svetovna komunikacija.....	16
Slika 2.4: Pretok novic med tremi deli sveta	17
Tabela 2.1: Paradigmi modernizacije in odvisnosti.....	22
Graf 6.1: Pojavljanje držav v novicah AFP-ja.....	46
Graf 6.2: Pojavljanje držav v novicah AP-ja.....	48
Graf 6.3: Pojavljanje držav v novicah Reutersa	50
Graf 6.4: Pojavljanje držav v novicah vseh treh agencij	51
Slika 6.1: Države, ki se pojavljajo v vseh treh agencijah v več kot enem odstotku.....	53

1 UVOD

Tiskovne agencije so eden glavnih virov novinarskega poročanja, predvsem o zunanjepolitičnih dogodkih. Mediji se v veliki meri zanašajo na tiskovne agencije, ker jih v to silijo visoke cene dopisništev po svetu. Kot ugotavlja McPhail (2010, 14), povprečno en sam dopisnik iz tujine medije stane 220 tisoč evrov letno. Zato so razvejane dopisniške mreže redke. Po silovitem razmahu medijev v prejšnjem stoletju, ki se še nadaljuje, konkurenca na trgu povzroča tudi to, da za eno od temeljnih kvalitiet v medijskem poročanju bolj kot kdajkoli prej velja hitrost, ki odvisnost od takih agencij še povečuje.

O največjih tiskovnih agencijah splošnega tipa med teoretiki velja precejšen konsenz, mednje uvrščajo Agence France-Presse (AFP), Associated Press (AP) in Reuters (gl. npr. Boyd-Barrett v Boyd-Barrett in Rantanen 1998, 19; Manning 2001, 56; McPhail 2010, 275; Rampal 2010, 115); ob tem dodajajo še nekatere druge – ameriško United Press International (UPI), ki skupaj s prej naštetimi velikokrat sestavlja tako imenovano skupino »Velikih štirih« (Mowlana 2005, 47), kitajsko tiskovno agencijo Xinhua (Manning 2001, 56; McPhail 2010, 275), ki bo najverjetneje svojo vlogo in vpliv v svetovnem medijskem prostoru še širila (Manning 2001, 56), Itar-Tass (Kocijančič 2001, 7), World Television News (Manning 2001, 56) in tako naprej. V diplomski nalogi se bom osredotočila na novice, ki jih v svetovni obtok pošiljajo tiskovne agencije Reuters, AP in AFP.

Kot kaže, je velikost, razmah in nenazadnje uspešnost največjih tiskovnih agencij na svetu povezana z njihovim vplivom, ta pa se lahko širi s pomočjo sredstev, ki jih imajo na voljo za svoje delovanje. Tri največje tiskovne agencije so nastale v državah, ki so visoko gospodarsko razvite, ta podjetja, torej agencije, pa so se lahko z uspešnim poslovanjem zaradi tega tudi tako razširile. V njih dela na stotine ljudi po vsem svetu, to pa seveda pomeni, da so nadnacionalne multikorporacije. Svoje novice tako z vsega sveta pošiljajo za ves svet in so soustvarjalke globalne komunikacije. Kakšne pa so te novice? O čem poročajo agencije? O kom? Po vsem svetu o vseh, o vsem?

V 70. letih prejšnjega stoletja, torej v času po drugi svetovni vojni in v času nastanka velikega števila novih držav, kar je bila posledica dekolonizacije, so te, novonastale države sprožile veliko razpravo o svoji vlogi v globalnem komuniciranju. Menile so, da je ta

komunikacija povečini enosmerna in da njihov glas ni enakovreden velikim silam, sploh nekdanjim kolonizatorkam. Poskušale so se boriti za svoj glas v svetu, a razprava o Novem svetovnem komunikacijskem in informacijskem redu je, brez vidnejših uspehov, sčasoma propadla prav zaradi bojkota velesil. (Carlsson 2003)

In kako je danes, kakšnih 40 let kasneje? So te države, zdaj stare že desetletja, kaj glasnejše?

Konkretne tri agencije imajo sedeže v New Yorku, v Londonu in v Parizu. Torej v treh državah, ki danes, kljub težkim gospodarskim razmeram, v katerih živimo, še naprej veljajo za gospodarske in politične velesile sveta. A te tri agencije ne veljajo za državne agencije, temveč so, in to trdijo tudi same, globalne. V diplomski nalogi me bo zanimalo, koliko je resnična njihova globalnost, in to ne po njihovi prisotnosti v svetu, temveč po vsebini njihovega končnega proizvoda, torej po novicah, ki jih podajajo naročnikom. Predmet moje diplomske naloge bodo torej tiskovne agencije, konkretneje agencijske novice, cilj dela pa je preko novic teh tiskovnih agencij ugotoviti, koliko poročajo o katerih državah sveta in kaj o določenih delih oziroma državah sveta kot bralci, še prej pa tudi kot novinarji, izvemo.

V diplomskem delu izhajam iz dveh hipotez. Prva hipoteza moje diplomske naloge je:

Agencije AFP, AP in Reuters, akterke globalnega komuniciranja, o svetu ne poročajo enakomerno, temveč več poročajo o državah, ki imajo preko svoje gospodarske moči tudi veliko politično moč v svetu in tako veljajo za nekakšen svetovni center. Pri tem mislim predvsem na države zahodnega dela Evrope in ZDA, od koder te agencije tudi izvirajo.

Iz prve hipoteze izhaja druga, posledična, hipoteza moje diplomske naloge:

Tiskovne agencije AFP, AP in Reuters so globalne v smislu proizvodnje in distribucije svojih novic, vendar njihove novice niso globalne v svoji vsebini.

Diplomsko delo ima dva dela, teoretičnega in empiričnega.

V teoretičnem delu naloge bom razdelala teorije globalnega komuniciranja, katerega akter so med drugim tudi tiskovne agencije. Pri tem naj povem, da so te teorije v glavnem

izhajale iz predpostavk o delitvi sveta na več delov, kot so Sever – Jug; Zahod – Vzhod; razvite – nerazvite države; države centra – semiperiferne države – periferne države; države kolonialistke – (bivše) kolonizirane države, itd. Te teorije mi bodo pomagale pri teoretičnem opredeljevanju globalnega komuniciranja, v empiričnem delu naloge pa sem se lotila raziskovanja o poročanju agencij na realističnih predpostavkah, torej s pregledom poročanja o posamičnih državah in ne delih sveta. Hkrati se bom v teoretičnem delu naloge ozrla na pretekla prizadevanja za vzpostavljanje enakomernejšega in pravičnejšega globalnega komuniciranja. Tu mislim predvsem na tovrstna prizadevanja, kot je bilo vzpostavljanje Novega svetovnega informacijskega in komunikacijskega reda. Prav tako bom teoretično opredelila tiskovne agencije, hkrati pa opisala delo treh konkretnih tiskovnih agencij, ki so, kot bomo videli, tudi najstarejše na svetu.

V empiričnem delu naloge pa sem se z enotedenskim temeljitim spremljanjem poročanja treh agencij lotila potrjevanja hipoteze, da tiskovne agencije, ki imajo sedeže v Londonu, New Yorku in Parizu, favorizirajo nekatere države, konkretno države zahodnega dela Evrope in ZDA, in o njih poročajo največ oziroma veliko več kot o drugih državah. Preko tega bom potrdila ali ovrgla tudi drugo hipotezo, torej da so tiskovne agencije globalne zgolj v distribucijskem in proizvodnem smislu, v vsebinskem pa ne. Ob tem bom poročanje agencij tudi primerjala, da bi ugotovila, ali med njimi obstaja kakšna razlika v poročanju.

2 GLOBALNO KOMUNICIRANJE

Zaradi kompleksnosti in širokega spektra idej in pojmov, ki jih zajema, enotna definicija globalizacije ne obstaja. Podobno velja za besedno zvezo globalno komuniciranje. V literaturi se izmenjaje pojavljajo zveze globalno komuniciranje, mednarodno komuniciranje, transnacionalno komuniciranje, čezmejno komuniciranje in svetovno komuniciranje. Vse se nanašajo na pretok informacij, ki seže čez geografske meje držav. Tudi obravnavani teoretiki jih uporabljajo izmenjaje, jaz bom v diplomski nalogi uporabljala predvsem pojma globalno in mednarodno komuniciranje. (Kamalipour 2007, xii-xiii)

McPhail (2010, 1–2) pojem globalno komuniciranje definira kot pretok informacij, ki seže čez geografske meje držav, zanj je globalna komunikacija kulturna, gospodarska, politična, socialna in tehnična analiza komunikacije in medijskih vzorcev ter njihovih učinkov med državami. To pomeni, da se pojem globalno komuniciranje bolj kot na dogajanja na državni ravni osredotoča na globalne vidike medijev in komunikacijskih sistemov ter tehnologij.

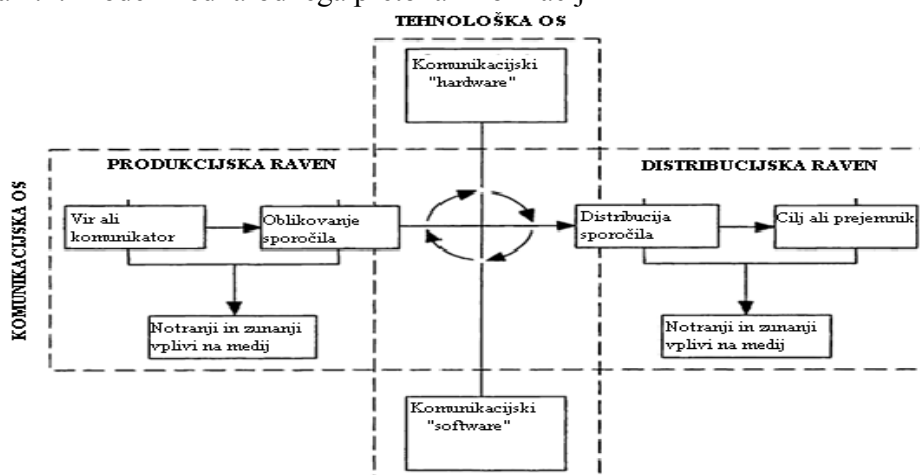
McQuail in Windahl (1993, 215) poudarjata, da naraščajočo informatizacijo družbe spremlja vedno širši in naraščajoči mednarodni pretok komunikacije. K temu so najverjetneje najbolj pripomogle tehnologije elektronske komunikacije, a še mnogi drugi trendi, kot so razvoj multinacionalnih korporacij, poskusi rivalskih blokov za širjenje njihovih moči in vpliva ter vzpon mednarodne medijske kulture.

Mowlana (2005, 5) pravi, da se je področje mednarodnega komuniciranja kot samostojnega področja raziskovanja razvilo iz teorij mednarodnih odnosov in da ga je sooblikoval bliskovit razvoj modernih načinov komuniciranja. Mowlana na istem mestu (2005, 6) razvije štiri pristope k preučevanju mednarodne komunikacije. To so idealistično-humanistični pristop, ki mednarodno komunikacijo označuje kot sredstvo približevanja narodov in ljudi ter kot moč, ki jo imajo mednarodne organizacije, da opravljajo svoje naloge v odnosu do svetovne skupnosti. To je skladno s svojim imenom najbolj idealističen pristop. Drugi pristop, imenovan pristop politične spreobrnitve, mednarodno komunikacijo predpostavlja kot propagando, ideološko konfrontacijo, oglaševanje; v tem smislu mednarodna komunikacija oblikuje mite in klišeje. Tukaj gre za enosmerno komunikacijo

in se povezuje z določeno avtoritarno in totalitarno avtoriteto, ki lahko manipulira z drugimi. Ta pristop je zadnja desetletja prevladoval v odnosih med državami. Tretji pristop je ekonomski pristop, ki v mednarodnem kontekstu vidi informacije kot ekonomsko moč. Gre za bolj subtilno in plemenitejšo obliko prejšnjega pristopa. Ta pristop je zaznamoval mnoge mednarodne razvojne projekte, podjetniško povezovanje, trgovino in tehnološki transfer in njegov rezultat je načeloma nadvlada dominantnih držav nad šibkejšimi, perifernimi narodi. Modernizacija manj razvitih držav se je namreč velikokrat razvila v njihovo spreobrnitev na zahodni način. Četrty način preučevanja mednarodne komunikacije pa informacijo dojema kot politično moč. Preučevanje mednarodnih množičnih medijev, tiskovnih agencij, proizvodnje literature ter kinematografske in televizijske produkcije namreč razkriva koncentracijo sredstev za to produkcijo v nekaj državah.

Mowlana (2005, 32) je razvil model mednarodnega pretoka informacij, ki je videti takole.

Slika 2.1: Model mednarodnega pretoka informacij

Vir: Mowlana (2005, 32).

Glavni dimenziji mednarodnega pretoka informacij sta tehnološka in komunikacijska os. Štiri ravni pretoka informacij na komunikacijski osi se od navadnega modela komuniciranja razlikujejo v tem, da je vsaka od stopenj (vir, sporočilo, distribucija in cilj) prostorsko, organizacijsko in kulturno ločena od prejšnje. Torej je vir v eni državi lahko inkorporiran v sporočilo, proizvedeno v drugi in distribuirano v tej ali celo tretji državi. Najbolj pogosto celotna produkcija poteka v eni državi, distribuirana pa je v drugi. In to je pogostokrat

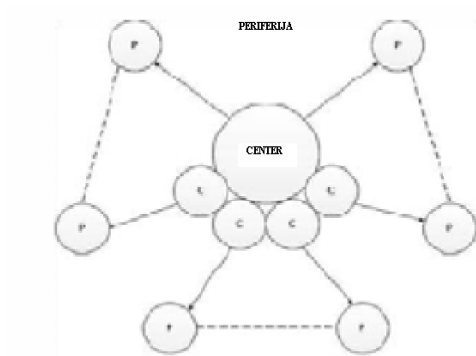
odnos bogatejšega Severa do revnejšega Juga. Na tehnološki osi pa medtem govorimo o dveh vrstah ekspertize; o tako imenovanem komunikacijskem »hardware« in »softwaru«. Za komunikacijski »hardware« na tem mestu štejemo studie, tisk, distribucijsko opremo kot so sateliti ipd. »Software« pa vključuje publiciteto, raziskave in marketing. Na produkcijski in distribucijski strani so tukaj še tako zunanje kot notranje spremenljivke, pri produkciji recimo dejstva o lastništvu, pri distribuciji pa med drugim socialni in gospodarski faktorji, ki določajo, ali informacija dejansko teče čez mednarodne kanale. Model nam pomaga analizirati razmere multiple odvisnosti, ki je načeloma vpeta v pretok informacij od razvitejših k manj razvitim državam, ki so pogostokrat odvisne na vseh štirih stopnjah komunikacijske osi. Popolna komunikacijska avtonomija neke države se lahko doseže le takrat, ko je država samozadostna tako na področju hardware kot software in tako s sredstvi produkcije kot tudi distribucije. (Mowlana v McQuail in Windhal 1993, 217–218; Mowlana 2005, 30–33)

Od polovice prejšnjega stoletja naprej je bilo narejenih več raziskav o mednarodnem pretoku informacij, ki kažejo na to, da je pretok novic zelo selektiven in enosmeren. Organizacijski 'gatekeeping' in aplikacija novičarskih vrednot omogočata, da izbrane novice predstavljajo interese občinstev iz velikih držav, ki proizvajajo novice. Novičarski viri, dejanske novice in sredstva, ki omogočajo mednarodni pretok informacij, so skoncentrirani na severnem delu zemeljske poloble, medtem pa za medije na jugu ne obstajajo učinkovite alternative, ki ne bi zgolj negativno prikazovale novic iz držav tretjega sveta. (McQuail in Windhal 1993, 219–220)

Tako pridemo do modela, ki jasno kaže pretok svetovnih informacij s centra do periferije. Model predvideva, da je svet razdeljen na dominantne, centralne, in odvisne, periferne države, dominantni pretok novic pa poteka od prvih k drugim. Večje, centralne države, ki proizvajajo novice, imajo svoje lastne satelite, ki pa so veliko bolj neodvisni kot periferni narodi in imajo nekatere svoje vire zbiranja in produkcije novic. Druge hipoteze, ki jih model predstavlja, so še, da bo obstajala prevlada novic centra v drugih medijskih sistemih; da bodo novice iz centra relativno bolj izrazite v novicah o tujih deželah kot novice iz periferije in da je malo ali nič pretoka informacij med samimi perifernimi državami (kar na

sliki 2.2 nakazujejo črtkane puščice ali prazen prostor med perifernimi krogi). (McQuail in Windhal 1993, 220)

Slika 2.2: Pretok svetovnih informacij

Vir: Mowlana v McQuail in Windhal (1993, 220).

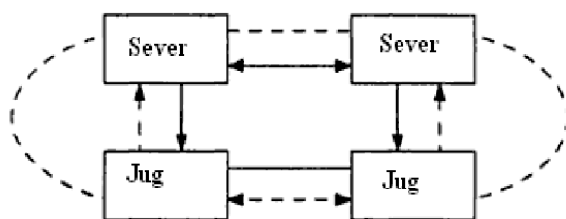
O delitvi sveta na njegove centre in periferijo govori tudi teorija svetovnega sistema, ki jo je razvil Immanuel Wallerstein in ki temelji na predpostavki, da je razvoj kapitalizma povzročil razvoj svetovnega sistema. Kapitalistična proizvodnja pa po njegovem mnenju temelji na izkoriščanju nekaterih delov sveta. Kot pravi Wallerstein, osrednja območja, ki so se najbolj razvila, izkoriščajo periferna območja, ki so se razvila oddaljena od središč kapitalistične moči. (Haralambos 1999, 721)

Teorija svetovnega sistema je iz prvotnega, dvodelnega modela območij, izšla na tri območja, ki so torej osrednja, najbolj razvita, semiperiferna, kjer potekajo podobne kapitalistične aktivnosti kot v osrednjih, a tudi podobne kot v tretji skupini, v perifernih državah. Za osrednje države danes načeloma štejemo ZDA, države Evropske unije (brez dvanajstih, po letu 2004 pridruženih članic iz srednje in vzhodne Evrope), Kanado, Japonsko, Norveško, Izrael, Avstralijo, Novo Zelandijo, Južno Korejo, Švico in Južnoafriško republiko. Za semiperiferne države teoretiki danes štejejo 10 leta 2004 pridruženih članic Evropske unije, Kitajsko, Brazilijo, Indijo, Čile, Turčijo, Mehiko, Venezuelo, Argentino, Rusijo, Savdsko Arabijo, Egipt, Oman, Pakistan, Hrvaško, Islandijo in Filipine. Med periferna območja tako spadajo najmanj razvite države, večkrat imenovane države tretjega sveta. To so države iz večjega dela Afrike, Latinske Amerike, Azije in

najmanj razvite nekdanje članice Sovjetske zveze, ki so zdaj samostojne države. Te, periferne države, imajo najmanj blagovne menjave z drugimi državami, najšibkejša gospodarstva, visoko stopnjo skorumpiranosti in velike zdravstvene probleme. Držav tega območja je največ, več kot držav obeh prejšnjih območij skupaj. Naj pri tem povemo še to, da države prehajajo iz ene skupine v drugo. To se je zaradi močne institucionalizacije Evropske unije pričakovalo za deset leta 2004 pridruženih članic Unije, a je njihovo približevanje skupini osrednjih območij upočasnila finančna in gospodarska kriza, nastala leta 2008. Kljub krizi se za Kitajsko, Brazilijo in Indijo pričakuje, da bodo kmalu prišle v klub osrednjih držav. (McPhail 2010, 24–27)

Kot ugotavljata McQuail in Windhal (1993, 220), so preiskovalci področja mednarodne oziroma globalne komunikacije precej nakolnjeni hipotezam o polarni delitvi sveta, tako s stališča odnosa Severa do Juga, kot tudi s stališča odnosa Zahoda do Vzhoda. Med dvema državama, ZDA in Rusijo, ki sta po drugi svetovni vojni polarizirali svet na dva centra moči, vzhodnega in zahodnega, obstaja relativno neravnotežje v smislu, da je z Zahoda na Vzhod tudi zaradi različnih političnih sistemov zmeraj teklo več novic kot obratno. A prav tako slika 2.2 ne prikaže natančno širine regionalnih pretokov informacij, saj obstajajo nekateri vzorci, ki med seboj povezujejo recimo države na Daljnem vzhodu. To podpira stališče, da ne obstaja le en center in da se svetovna situacija spreminja.

Slika 2.3: Globalne informacije in svetovna komunikacija

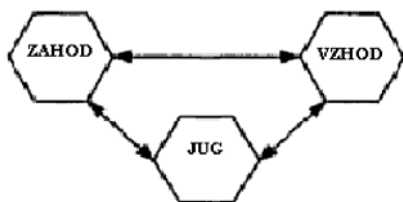
Vir: Mowlana (2005, 46).

Model na sliki 2.3 prikazuje močan pretok informacij med Severom in Jugom ter horizontalni pretok med državami oziroma centri Severa. Pretoki med Jugom in Severom ter med Jugom samim so šibkejši. Poleg tega velja tudi, da novice z Juga velikokrat zbirajo

dopisniki s Severa, kamor se novice stečejo, preoblikujejo in uredijo, preden se vrnejo na Jug. (McQuail in Windhal 1993, 220)

Zato dodajmo še zadnji model, ki predstavlja pretok novic med tremi deli sveta:

Slika 2.4: Pretok novic med tremi deli sveta

Vir: Mowlana (2005, 46).

Zahod in Vzhod najprej pokrijeta svoji geopolitični področji, nato odnose Vzhod – Zahod, medtem ko mediji tretjega sveta v splošnem največ prostora tujih novic posvetijo obema, tako Vzhodu kot Zahodu (torej Severu). To Mowlana (2005, 46) ugotavlja, ko razpravlja o raziskavi Georgea Gerbnerja in Georgea Marvanyija.

McPhail (2010, 16–24) trdi, da je razpravo o globalnem komuniciranju priporočljivo začeti s stališča teorije o elektronskem kolonializmu. Po njegovem mnenju obstajajo štiri dobe kolonializma. Prva, doba vojaškega kolonializma, se je začela še pred našim štetjem in je trajala do leta 1000. Gre predvsem za grško-rimske odnose in kasneje širitev rimskega imperija na večji del današnjega območja Evrope in severa Afrike. Drugo obdobje kolonializma je krščanski kolonializem. V srednjem veku je Cerkev s križarskimi vojnami poskušala doseči nadzor nad Evropo, severno Afriko, pa vse do Bližnjega vzhoda. To je križarjem v obdobju 200 let od konca 11. stoletja do 13. tudi uspelo. Veliko večino zelenih območij so zasegli predvsem muslimanom in tako je zahodna civilizacija znova postala dominantna mednarodna sila. Z velikim tehnološkim napredkom se je začelo novo obdobje merkantilističnega kolonializma, ki ga je ustvarila industrijska revolucija. Evropske sile so začele zasvojevati Azijo, Afriko, Karibsko otočje, Amerike. Francija, Velika Britanija, Španija, Portugalska, Nizozemska, Belgija, Italija in nordijske države so začele sistematično širiti svoj trgovski in politični vpliv. Na območjih zunaj Evrope so iskali doma nedostopne surovine, poceni delovno silo in drugo blago. V zameno pa so na osvojena

območja pošiljale kolonialne administratorje in druge imigrante, ki so širili jezik, izobraževalni sistem, filozofijo, kulturo, zakone in nasploh življenjski slog držav zahodne Evrope. V zadnjih letih tega obdobja, ki je trajalo vse do leta 1950, so kolonizatorke svoj vpliv širile še z multinacionalnimi korporacijami, kar je vodilo v nastanek gospodarstva na svetovni ravni, katerega vodja so po drugi svetovni vojni ZDA. Ključni element uspeha merkantilističnega kolonializma je bil izum tiskarskega stroja. Sprva namenjen predvsem množičnemu tisku Svetega pisma, je kmalu povzročil nastanek tako imenovanega poceni tiska oziroma časopisja.

Konec druge svetovne vojne je prinesel konec vojaške ekspanzije, a industrializirane države Zahoda umestil na vodilne položaje v mednarodnih organizacijah, v najpomembnejših trgovskih tokovih in v globalni trgovinski praksi. 50. leta so spodbudila večanje in širjenje vpliva nadnacionalnih organizacij. A po drugi svetovni vojni je prišlo še do dveh velikih sprememb, pojava nacionalizma in dekolonizacije, ki sta se pojavila predvsem v manj razvitih državah oziroma državah v razvoju, torej tudi v mnogih na novonastalih državah; za drugo veliko spremembo pa je v razvitih državah veljal premik k storitveni, informacijski ekonomiji, ki se zanaša predvsem na satelite, telekomunikacije in računalniško tehnologijo, ki analizira, prenaša in komunicira informacije. Poglavitna značilnost take tehnologije pa je, da zanjo državne meje niso pomembne. S tem se v drugi polovici 20. stoletja začne novo obdobje, obdobje elektronskega kolonializma. (McPhail 2010, 18)

Termin elektronski kolonializem predstavlja odvisni odnos revnejših regij do postindustrijskih držav zaradi novih komunikacijskih tehnologij. Elektronski kolonializem v nasprotju z merkantilističnim, ki je iskal poceni delovno silo in surovine, zdaj išče vpliv in nadzor nad človekovim umom. Teorija elektronskega kolonializma se tako osredotoča na to, kako globalni mediji, vključujoč oglaševanje, vplivajo na to, kako ljudje izgledajo, razmišljajo in delujejo. Mediji iz zahodnih držav prinašajo nove podobe, ki se vključujejo v socializacijski proces. (McPhail 2010, 18–24)

Prav ta izhodišča so bila razlog za največjo razpravo o globalnem pretoku novic doslej, ki je v mednarodni areni potekala v 70. letih prejšnjega stoletja. (Carlsson 2003, 2)

2.1 GLOBALNO KOMUNICIRANJE V ZGODOVINI

Praksa prenašanja informacij z enega na drugo mesto ni pojav 20. stoletja; ljudje že najmanj tri tisoč let iščejo načine komunikacije na velike razdalje. Mreže poštna komunikacije so izumili že v času rimskega imperija, sisteme prenašanja pošilk so še pred našim štetjem vzpostavili tako v Egiptu kot na Kitajskem. A kljub temu je v tem času večina ljudi poznala svet le v premeru nekaj kilometrov od doma. Potovanja so bila dolgotrajna in nepraktična. V splošnem so si ljudje širši svet razlagali z vero in miti. Tuja zemlja oziroma oddaljeni kraji so veljali za čudne in zastrašujoče kraje. A značilnost nekaterih evropskih narodov je bilo tudi preseljevanje, nujno potrebno zaradi spreminjajočih podnebnih razmer, zaradi katerih so vselej iskali nove, ugodnejše kmetijske površine. Razvijala se je tudi znanost, ki je sčasoma izničila mite o svetu »tam zunaj«. Do poznega srednjega veka so na primer Evropejci, v želji po raziskovanju sveta, pa seveda tudi v želji razvoja trgovinskih poti in osvajanju drugih ozemelj, razvili poti po vsem svetu. Take odprave so pomembno doprinesle k razvoju komunikacijske strategije in komunikacijskih naprav, da bi z njimi dobili prednost v vojnah in trgovini. Vojna in verska popotovanja so se velikokrat končala z mešanjem kultur in idej. Tako so starodavno tehniko izdelovanja papirja na Kitajskem v Evropo pripeljali arabski vojaki, nemški tiskalni stroj pa je tako lahko natiskal številne kopije Svetega pisma. Podobno je v Evropo iz Azije prišla magnetna igla, ki so jo uporabljali za kompase, in vodila v eksperimentiranje, ki je omogočilo nastanek telegrafa. Tisk in telegraf sta v 19. stoletju spremenila pojmovanje časa in prostora, kot je veljalo dotlej. V 19. stoletju je tako prišlo do sistematizacije in organizacije komunikacijske mreže na svetovni ravni. Tako lahko za 19. stoletje rečemo, da se je začela globalizacija komunikacije. To so omogočili trije elementi: razvoj podvodnih sistemov kablov, ustanavljanje mednarodnih organizacij, ki so skrbele za vzpostavljanje svetovnega elektromagnetskega spektra in razvoj tiskovnih agencij ter njihova delitev na ekskluzivne sfere operiranja. (Thompson 2003, 247; Palmer 2007, 1–15)

2.2 NOVI SVETOVNI INFORMACIJSKI IN KOMUNIKACIJSKI RED

Medtem ko se je razprava o Novem svetovnem informacijskem in komunikacijskem redu (NWIC-u) začela kot razprava o odnosih Severa z Jugom in se v takem smislu tudi nadaljuje, je v resnici veliko več kot to. Je vprašanje razvoja komunikacijskega sistema, ki bi v idealnih okoliščinah vsakemu človeku dovolil, da se izrazi svobodno in izbere informacije, ki jih on ali ona želi imeti. Gledano s te perspektive NWICO nagovarja temeljno vprašanje pravice do komuniciranja v globalnem multikulturnem okolju. (Wang, Servaes in Goonasekera 2000, 274)

Globalni pretok novic in informacij je bil predmet vročih razprav v 70. letih 20. stoletja. V dveh desetletjih po drugi svetovni vojni je bil na področju informacijske in medijske podobe v svetu očiten predvsem razkol med Zahodom in Vzhodom in ta razprava je bila tako rekoč podaljšek hladne vojne. Ob tem je Zahod poudarjal prosti pretok informacij, na Vzhodu pa so vztrajali pri državnem nadzoru medijev. Ta spor med Vzhodom in Zahodom je v 60. letih polagoma minil, v 70. letih pa se je delitev Vzhod – Zahod spremenila v delitev Sever – Jug. Do tega je prišlo zaradi velikih sprememb na ravni svetovne politike po drugi svetovni vojni. Številne kolonije zahodnih držav so postale neodvisne države. Poleg tega se je debata razširila in dodana ji je bila nova dimenzija – poleg pretoka novic se je govorilo tudi o širjenju medijev kot takih. Novonastale, dekolonizirane države so namreč želele mednarodno priznanje, ne le v političnem smislu, temveč tudi v gospodarskem in kulturnem pogledu. In kljub temu, da so novonastale države v nemalo primerih simpatizirale z ideologijo vzhodnih držav, so od zahodnih držav potrebovale razvojno pomoč, to pa je vključevalo razvoj množičnih medijev. V obdobju hladne vojne so bile nove države strateškega pomena za oba pola, vzhodnega in zahodnega. V 70. letih se je položaj držav tretjega sveta, združenih v Organizacijo držav izvoznic nafte, povišal in tako so dobile novi pogajalski položaj na mednarodni areni. To je bilo jasno na številnih mednarodnih konferencah, med drugim tudi pri oblikovanju *Novega svetovnega informacijskega in komunikacijskega reda (NWICO)*. V zadnjih treh desetletjih 20. stoletja je oblikovanje tega reda predstavljalo evolucionarni proces, s katerim so države tretjega

sveta iskale pravičnejše in enakovrednejše ravnotežje pri pretoku in vsebini informacij, pravico nacionalne samoopredelitve domačih komunikacijskih politik in na mednarodnem nivoju dvosmerni pretok informacij, s katerim bi se položaj in razmere v manj razvitih državah jasneje prikazovale. (Carlson 2003, 2; McPhail 2010, 3–13)

Ideja NWICA je posledica ideje o vlogi komunikacije v družbah v razvoju na eni strani in odnosov med razvitimi in nerazvitimi državami na drugi. Namen razvoja je izboljšati življenjske razmere članom neke družbe in je tako hkrati proces in cilj. Kaj je tisto, kar predstavlja boljše življenjske razmere in kaj je tisto, kar spodbuja razvoj, je bilo predmet razprave v času po drugi svetovni vojni, v času osamosvajanja kolonialnih držav. Prvotno je pojem razvoja pomenil predvsem vprašanje gospodarske rasti, torej trajno in stabilno večanje gospodarske produktivnosti in višanje dohodkov na prebivalca. Sčasoma pa se je pojem razvoja začel širiti tudi na politično, kulturno in družbeno področje. Razvili sta se dve smeri razvoja, eno je sledilo tipu zahodne države, ki je promoviralo sile trga, drugo vzhodnemu tipu, ki je ciljalo k razvoju planskega gospodarstva, popolnoma nadzorovanega s strani države. Tako je bil svet v 60. letih prejšnjega stoletja polariziran med kapitalizmom in komunizmom, hkrati pa med razvitimi in nerazvitimi. Svet je bil tako pravzaprav razdeljen na štiri dele, a sta se tako imenovani tretji in četrti teh svetov, torej nerazvite države, pa naj so bile pod vplivom kapitalistične ali komunistične ideologije, zlila v to, kar danes poznamo pod imenom tretji svet. Njihova skupna preteklost ter socialna in gospodarska situacija so namreč prevladovala nad razlikami med njimi, ki so nastale po osamosvojitvi. Te države so bile okarakterizirane z nizko stopnjo industrializacije, nizkim bruto domačim proizvodom na prebivalca, visokimi stopnjami smrtnosti med novorojenčki, slabimi standardi javnega zdravstva, nepismenostjo in skrajno družbeno neenakostjo. (Carlsson 2003, 4)

Razvojna politika in pomoč s strani držav tako imenovanega prvega in drugega sveta je pomenila boj za neke vrste prevlado in večanje vpliva nad državami tretjega sveta. Glede tega sta se v dveh desetletjih po drugi svetovni vojni razvili dve paradigmi, paradigma modernizacije in paradigma odvisnosti, kjer so teoretiki veliko vlogo pripisovali tudi vlogi množičnih medijev. (Carlsson 2003, 4)

Tabela 2.1: Paradigmi modernizacije in odvisnosti

Modernizacijska paradigma	Odvisnostna paradigma
1. Model so zahodne družbe – poudarek je na gospodarski rasti	1. Perspektiva svetovnih sistemov – razvoj je definiran v okviru teorije o centru in periferiji
2. Vzroki za zaostanek v razvoju so v državah samih	2. Za zaostanek v razvoju so odgovorne industrializirane kapitalistične moči zahoda
3. Poudarek je na državah	3. Informacijski prepadi – zaostanek v razvoju periferije je prvi pogoj za razvoj v centru
4. Poudarek na individualnih svoboščinah	4. Množični mediji večajo moč metropole do njenih satelitov
5. Množični mediji imajo v razvojnem procesu osrednjo vlogo	5. Država v periferiji mora stremeti k samozadostnosti in osvoboditvi od svetovnega sistema
6. Vertikalni vzorec komunikacije – od elit k ljudem	6. Poudarek na družbeni enakosti

Vir: Carlsson (2003, 5).

Podobno kot je hladna vojna razdelila razpravo o ideologiji v dva tabora, klasično liberalnega in marksističnega, tako je ta delitev kristalizirana tudi v paradigmah, prikazanih v tabeli 2.1. Teroetiki paradigme modernizacije so videli razvoj komunikacije in komunikacijskih kanalov kot tisto, kar bo pospešilo proces proti moderni družbi. Teoretiki paradigme odvisnosti pa množične medije v teh državah vidijo predvsem kot večanje možnosti še medijskega imperializma. (Carlsson 2003, 5)

Paradigma modernizacije je bila dominantna v 50. in 60. letih prejšnjega stoletja, a so v svetovnih forumih, kot so denimo OZN in Unesco, imeli besedo prav vsi predstavniki, tako ene kot druge paradigme. In prav znotraj Unesca so se v boju ideologij povezale države Gibanja neuvrščenih in razvile so se zahteve po novem svetovnem informacijskem in komunikacijskem redu. (Carlsson 2003, 5-6)

Unesco je specializirana agencija Združenih narodov, ustanovljena 16. novembra 1945. Agencijo se pogosto povezuje z razvojno pomočjo, še posebej je temu služila v prvih letih po drugi svetovni vojni. Ko so se kasneje začele pojavljati nove države, pa se je tako kot

Združeni narodi še ustalila v vlogi mednarodnega akterja, ki prenaša vire od razvitih k nerazvitim državam. Unesco je sledil prepričanju, da množični mediji igrajo pozitivno vlogo pri razvoju in si je tako zastavil cilj, da je v vsaki državi vsaj 10 dnevni časopisov, pet radijev, dve televiziji in dva sedeža v kinematografskih dvoranah na tisoč prebivalcev. Druga naloga Unesca je bila tako imenovani fact-finding, iskanje dejstev, ki jih nato združuje v svojih poročilih in publikacijah. Zato je Unesco postal poglavitno polje razprave o informacijskih in komunikacijskih sistemih med državami in regijami po vsem svetu. Tretja funkcija Unesca pa je normativna vloga, ki je našla svojo končno podobo v mednarodnem pravu. Kot večina drugih agencij in organov Združenih narodov namreč oblikuje in sprejema mednarodne sporazume med državami članicami. V letih med 1945 in 1979 je bilo v okviru OZN-a, predvsem pa Unesca, tako sprejetih 41 mednarodnih dokumentov o informacijah in komunikaciji, glede na to, kaj je bil njihov predmet, pa jih lahko razdelimo na tri obdobja. Med letoma 1945 in 1959 so dokumenti večinoma govorili o svobodi pretoka informacij in razvojne pomoči, med letoma 1960 in 1969 je bilo v njih govora o novih komunikacijskih tehnologijah, ki so zahtevale regulacijo, med letoma 1970 in 1979 pa so se dokumenti nanašali na spremenjeno realnost osnovnih načel, recimo prostega pretoka informacij. Pri tem povejmo še to, da so recimo dokumenti o prostem pretoku informacij nastali, še preden se je v Unesco včlanila Sovjetska zveza. Do začetka 70. let se je vse bolj in bolj razpravljalo o prostem pretoku informacij. Svet se je v dveh desetletjih do leta 1970 drastično spremenil, nastalo je nič manj kot 85 držav. Te so na vsak način želele zavarovati svojo nacionalno in kulturno suverenost, kar je dalo novo perspektivo prostemu pretoku informacij, hkrati pa se je z razvojem satelitske komunikacije spremenila narava svetovne komunikacije nasploh. Zahod se je zdaj večkrat znašel v manjšini, saj so novorojene države večkrat potegnile z vzhodnim blokom. A hkrati so se te države začele povezovati med seboj in tako se je začela vzpostavljati nova, že omenjena polarizacija ne le Vzhod – Zahod, temveč tudi Sever – Jug. (Carlsson 2003, 6–9; Unesco 2010; Združeni narodi 2010a)

Zahteve, nastale na številnih srečanjih neuvrščenih držav, držav tretjega sveta, lahko združimo v štiri točke. To so demokratizacija, dekolonizacija, demonopolizacija in razvoj. Kljub temu so bili vsebinsko ti dokumenti zelo skopi, a široki v svojem pomenu. Iz njih se da izluščiti novi, tretji vidik razvoja s štirimi glavnimi načeli, ki so: razvoj, ki temelji na

samoodločbi in kulturni identiteti, nadzor prejemnika nad prejeto razvojno pomočjo, mednarodna perspektiva in regionalno sodelovanje. (Carlsson 2003, 14)

Zahteve neuvrščenih držav je dal takratni generalni direktor Unesca v preučevanje novoustanovljeni komisiji, imenovani Mednarodna komisija za preučitev komunikacijskih problemov (oziroma po njenem vodji, irskemu politiku, diplomatu in Nobelovemu nagrajencu Seanu MacBridu krajše imenovana MacBridova komisija). Spomladi leta 1980 je komisija izdala končno poročilo in izdala 82 priporočil, ki jih je mogoče v kratkem strniti v štiri glavna priporočila. Da bi dosegli novi, pravičnejši in učinkovitejši svetovni informacijski in komunikacijski red, je komisija v kratkem svetovala naslednje:

1. Države tretjega sveta naj se vodi na pot razvoja tako, da postanejo v resnici neodvisne, razvijejo zaupanje vase in razvijejo lastno kulturno identiteto.
2. Vzpostavi se naj boljši sistem mednarodnega zbiranja novic in boljši pogoji za novinarje.
3. Komunikacija se naj demokratizira.
4. Naj se na tem področju nadaljuje mednarodno sodelovanje. (Carlsson 2003, 18)

Ključni koncepti MacBridove komisije so tako bili razvoj, izboljšanje neodvisnosti in samozaupanja, kulturna identiteta, demokratizacija in pravica do komuniciranja. (Carlsson 2003, 14–20)

Poročilo je bilo eno glavnih točk na dnevnem redu razprave 21. generalne konference Unesca v Beogradu leta 1980. In res je bila ena glavnih točk razprave: predstavniki držav tretjega sveta so pozdravili poročilo, države vzhodnega bloka so ga kritizirale, češ da je preveč zahodno orientirano. Medtem pa so bile države zahodnega sveta med največjimi kritiki poročila. Predstavniki nekaterih držav, sploh ZDA in Velike Britanije, so ga videli kot čisto nasprotovanje načelu prostega pretoka informacij. A kljub temu je kot izkupiček konference nastala delovna skupina, ki je skrbela za nastanek predloga resolucije na to temo. Iz treh predlogov, enega iz vsakega bloka, so uspeli sestaviti predlog resolucije o Novem svetovnem informacijskem in komunikacijskem redu. (Carlsson 2003, 20)

V predlogu resolucije so bila vključena nekatera priporočila MacBridove komisije. Od prej navedenih ključnih konceptov sta v končnem predlogu le razvoj in kulturna identiteta. Resolucija je tako omogočila tudi ustanovitev Mednarodnega programa za razvoj komunikacije (International programme for development of communication – IPDC). Namen programa je razvojna pomoč, usklajevanje med akterji, zbiranje informacij in financiranje. (Carlsson 2003, 20–23)

A kljub tem konkretnim rezultatom so se znotraj Unesca nadaljevala številna trenja v zvezi z vzpostavljanjem Novega komunikacijskega in informacijskega reda. Zahteve držav tretjega sveta po reformi so zahodne države označevale za grožnjo, in jo označevale za poskus teh držav in držav vzhodnega bloka, da mednarodno uveljavijo državni nadzor medijev. Velika Britanija in ZDA sta večkrat zagrozili z odhodom iz Unesca. V začetku 80. let se je sicer zaradi vseh dolgoletnih trenj v nekem trenutku zgodilo, da so bile države vseh treh blokov pripravljene na kompromise, in v teh okoliščinah je predlog resolucije NWICA tudi lahko nastal. (Carlsson 2003, 23–24)

A zgodovinsko gledano so na področju politik mednarodnega komuniciranja dominantne ZDA. V 50. in 60. letih 20. stoletja so ameriške institucije in organi igrali osrednjo vlogo v večih mednarodnih organizacijah in tako imeli vpliv na oblikovanje politik, ki so jim pomagale v hladni vojni. A ZDA so pod Reaganovo administracijo zaradi burnih debat in retorike leta 1984 sporočile, da odhajajo iz Unesca in kmalu zatem je isto storila tudi Velika Britanija. Med razlogi, ki so jih navedli za odhod, je bilo tudi delovanje organizacije na področju NWICA. Z njunim odhodom je agencija izgubila kar tretjino prihodkov in to jo je izjemno ošibilo. Na generalni konferenci leta 1985 so neuvrščene države znova poskusile z uveljavitvijo NWICA, a neuspešno. Do konference 1989 za sprejetje NWICA ni bilo več upanja. IPDC je medtem uspešno deloval, a se je pomaknil k praktičnim ukrepom in se ni spuščal v ideološke razprave. NWICO je postal zgodovina in se umaknil razvojni pomoči. (Carlsson 2003, 24–25)

Poleg ustanovitve programa in predloga resolucije je prišlo še do enega, tokrat akademskega premika. Zaradi zahtev držav tretjega sveta se je namreč začelo govoriti o novi paradigmi, ki je tako postala paradigma razvoja tretjega sveta. Gre za pluralistični model, ki se ga da strniti v pet točk, in sicer:

1. Vse države so tako ali drugače soodvisne. Notranji tako kot zunanji faktorji lahko vplivajo na razvojni proces.
2. Razvoj je treba jemati v globalnem kontekstu, v katerem tako center kot tudi periferija, pa tako kot njune soodvisne poddivizije štejejo.
3. Ni nobenega splošno uporabnega modela razvoja; vsaka država mora razviti svojo razvojno strategijo.
4. Razvoj pride iz samozaupanja in kulturne identitete.
5. Razvoj potrebuje dostop in sodelovanje v lokalnih komunikacijskih sistemih, kar pomeni horizontalno komunikacijo. (Servaes v Carlsson 2003, 33)

Eden od rezultatov razprave o NWICU je bil tudi nastanek NANAP-a – Non-Aligned News Agencies Pool-a, torej zveze tiskovnih agencij nevrščenih držav leta 1975, ustanovitev organizacije Inter Press Service – IPS, združenja neodvisnih novinarjev leta 1964, in ustanovitev panafriške tiskovne agencije PANA – Pan African News Agency leta 1979. A v najboljšem primeru so bile te organizacije le delno uspešne. NANAP je podpiral Unesco, kljub nerealnemu pričakovanju, da se bodo vanj brez problemov vključile nacionalne agencije, ki so bile velikokrat pod vplivom avtoritarnega režima. Podobno je bilo s PANO, ki jo je ustanovila Organizacija afriške enotnosti in v kateri je s pomočjo Unesca oziroma IPDC-ja sodelovalo 42 afriških državnih tiskovnih agencij. Članice namreč niso redno plačevale finančnih prispevkov, nujno potrebnih za njen obstoj. Leta 1991 je tako recimo le pet od 52 držav članic v celoti plačalo svoj finančni prispevek, zato je bila močno odvisna od tujega financiranja, predvsem s strani agencij Združenih narodov. Poleg tega je PANA v tujih tiskovnih agencijah, kot sta Reuters in Associated Press, videla konkurenco, namesto da bi jih dojemala kot alternativni vir informacij. Prav tako je njena definicija novice sovpadala s tisto iz učbenikov zahodnih agencij, čeprav je dajala poudarek novicam, ki bi naj pomagale ojačati afriško enotnost in sodelovanje. Hkrati je bila močno odvisna od nacionalnih agencij. Leta 1992 so se na vrhu Organizacije Afriške unije odločili, da jo bodo po tranzitnem obdobju privatizirali. (Boyd-Barret in Rantanen 1998, 11; Forbes 1998, 155–156)

2.3 PO RAZPRAVI O NWICU

V 90. letih prejšnjega stoletja se je globalni fokus oziroma prizma, skozi katero so analizirani mednarodni odnosi, zaradi dveh dogodkov močno spremenil. Eden od teh dogodkov je konec hladne vojne, drugi pa vse večja globalna soodvisnost, nastala predvsem iz ekonomskih razlogov. To je še posebej dobro prikazala svetovna gospodarska in finančna kriza, nastala v ZDA leta 2008, ki se je razširila na ves svet. Ta soodvisnost pa ima tudi kulturno dimenzijo, saj skupaj s povečano gospodarsko soodvisnostjo nastaja tudi večja kulturna menjava in izmenjava. Globalizacija lahko vodi v pravičnejši, mirnejši in varnejši svet, a globalizacija danes ni vedno to, GLOBALizacija. Prav do tistega, kar globalizacija omogoča, namreč milijarde ljudi nimajo dostopa. (Carlsson 2003, 27–28; McPhail 2010, 1–2)

Svet mednarodnega komuniciranja se je v zadnjih letih, po terorističnih napadih na ZDA 11. septembra 2001, znova pošteno spremenil. Terorizem je v pojmovanju zahodnega sveta, kdo je tisti, proti kateremu se je treba boriti, zamenjal komunizem. (McPhail 2010, 1–2)

Shanor (2003, 3) pri tem opozarja:

Teroristi so lahko uspeli predvsem zaradi ZDA, ki so zanemarili delovanje obveščevalnih služb in varnost na letališčih. A prav tako so lahko uspeli, ker so ameriške televizije in večina časopisov zanemarili novice in analize trendov v tujini, ki bi jim lahko nakazali opozorilo o stopnji sovraštva proti državi, vire, ki so bili teroristom dosegljivi, da so lahko to sovraštvo prenesli v dejanja uničenja in število mučenikov, pripravljenih žrtvovati svoja življenja, da so napade izvedli.

Kljub temu je treba poudariti, da tudi terorizem ne vzbuja več takega zanimanja za mednarodno politiko, kot ga je na začetku. Zanimanje za zunanje politične dogodke v poplavi trivialnih medijev, ob stremenju k lokalnim dogodkom in zahvaljujoč senzacionalističnemu novinarstvu usiha. (McPhail 2010, 14–15)

A danes je v primerjavi s 70. leti informacij nekajkrat več, odnosi med državami Severa in Juga pa ostajajo načeloma enaki, pravi Carlssonova (2003, 28), ki zaključuje, da za razliko

s 70. leti zaradi marginalizacije razprav o množičnih medijih znotraj Unesca in preveč fragmentiranega sveta danes realna podlaga za obstoj politične razprave o regulaciji mednarodnega medijskega sistema ne obstaja.

Združeni narodi so pripravili Svetovni vrh o informacijski družbi (WSIS), na katerem naj bi globalno pristopili k vplivu informacijske družbe. Po dveh fazah vrha – prva je potekala leta 2003 v Švici in druga leta 2005 v Tuniziji – so pripravili akcijski plan, ki naj bi pripomogel k zmanjševanju digitalnega razkola med državami, a sta se z njim že pojavila dva področja problemov. Prvi izhaja iz NWICA in je podaljšek razprave iz 70. let, kar pomeni, da ta še vedno traja. Drugo področje problemov je bilo vprašanje interneta. (McPhail 2010, 117)

Ayish (2005, 14), poudarja, da se je »ideja 'mного glasov, en svet' umaknila novim realnostim, ki v mednarodni komunikaciji očitno bolj ustrezajo ideji 'mного svetov, en glas'.« Pravzaprav se je krog sklenil; ideja »mного glasov, en svet«, je namreč izšla prav iz slednje, »mного svetov, en glas«.

MacBridova komisija je pozivala k vzpostavitvi sveta, v katerem bi imeli možnost spregovoriti vsi glasovi, a sodeč po trenutnih svetovnih trendih smo na poti politične, ekonomske in kulturne konvergence k očitno amerikaniziranemu modelu kulture, politike in gospodarstva. (Ayish 2005, 14)

3 NOVINARJI IN PRODUKCIJA NOVIC

Nevidnost tiskovnih agencij, ki delujejo v ozadju ostalih medijev in tako nikoli neposredno ne dosežejo svojega občinstva v nasprotju z drugimi mediji, ne zmanjša njihovega pomena kot ključnih institucij v sistemu vsakega medija. So edine posredne institucije, ki dosežejo vsako vrsto medija, od tiskanega do elektronskega, od velikega do malega, od glavnega do obrobnega. (Rantanen v Boyd-Barrett in Rantanen 1998, 125)

Poler Kovačičeva (2004, 39) loči aktivno zbiranje informacij in rutinsko zbiranje. Med rutinskimi metodami so poleg uradnih zadev, parlamentarnih sej, sej vlad, sporočil za javnost in novinarskih konferenc tudi tiskovne agencije. Rutinski kanali zbiranja informacij pa so močno podprti s tistimi viri, ki želijo nadzirati razpoložljivost in interpretacijo o zadevah, ki vplivajo na njihovo blaginjo. (Gandy v Poler Kovačič 2004, 39)

Kljub temu, da ima rutinsko zbiranje informacij negativno konotacijo, pa je v današnjem medijskem svetu kruta realnost. Dejstvo je, da je hitrost ena od glavnih zahtev novinarstva, to pa hkrati pomeni tudi to, da se novinarsko delo rutinizira. »Naj se gre za dnevni časopis, nočni televizijski program o dogajanju doma in po svetu ali novice na radiu, ki so vsako uro; ti cikli rokov vodijo novinarsko rutino,« pravi Manning (2001, 54). Torej, večina novinarjev je izredno podrejena rokom za oddajo svojih prispevkov, kar vodi v rutinizacijo dela. Zato, da je novica hitra, hkrati pa se seveda vsaj trudi biti točna, se novinarske hiše in njihovi novinarji zatekajo k uporabi uradnih virov, prav takih, kot smo jih našli zgoraj, in k tiskovnim agencijam. To, kot poudarja Manning (2001, 55), še posebej velja za novice zunaj meja države, v kateri se nahaja medij, saj je zunanjepolitično novinarstvo oziroma razvijanje mreže dopisnikov v tujini predvsem zelo drago.

Koliko mediji resnično uporabijo agencijske servise, je natančno sicer izjemno težko določiti. Deloma jih uporabljajo le kot vir informacij, na podlagi katerega se odločajo, katere dogodke spremljati, del dogodkov pa dejansko prevzamejo po agencijskih servisih. Za kolikšen del gre, je težko oceniti, saj agencije pogosto niso

naveden kot vir oziroma posamezen medij zgodbo povzame po več agencijah ali v kombinaciji s svojimi novinarji oziroma dopisniki. (Kocijančič 1997, 41)

Kljub temu, da se da novico, ki jo posredujejo agencije, močno preoblikovati in predrugačiti, pa bo neogibno zrcalila prvotne odločitve izbire, novičarske vrednote in oblike. Tako obstaja velika nevarnost, da bo to ustvarilo homogenost v poročanju o zunanjepolitičnih dogodkih, v določeni meri pa tudi pri poročanju o dogajanju doma. (Manning 2000, 56)

A je bliskoviti razvoj komunikacijskih in informacijskih tehnologij pokazal, da te agencije niso nepogrešljive, da ne vplivajo popolnoma na produkcijo novic o zunanjepolitičnih dogodkih, da mediji dandanes lahko tudi na drugačen način zbirajo informacije.

Skokovito denimo narašča raba interneta. Od leta 2000 do leta 2010 se je število uporabnikov interneta povečalo za več kot štirikrat in danes ga uporablja nekaj več kot 28 odstotkov svetovnega prebivalstva oziroma slaba tretjina. Tako internet s sabo nosi obljubo, da se bo globalni pretok informacij spremenil. Ljudje v nedemokratskih državah z njim dobivajo dostop do necenzuriranih novic in analiz o političnih zadevah v njihovih državah. A kljub temu, uporabnikov interneta je na svetu manj kot tretjina, tak odstotek je v Afriki recimo le deset odstotkov. (Internet world stats)

Tako Rampal (2007, 106) trdi, da bodo tradicionalni viri novic še najmanj desetletje ostali enaki kot doslej. Poleg tega se tiskovne agencije, ob predpostavki, da se bo z internetom zmanjšala njihova moč, izredno razvijajo tudi na internetu. (AFP 2010b; AP 2010č; Reuters)

Na poročanje lahko precej vplivajo tudi druge, manjše agencije, pa drugi svetovni medijski akterji, na primer velike medijske hiše kot so CNN, BBC, Sky News in podobno. A kakor koli, prav to, k čemur te velike agencije same poudarjajo, da težijo, torej k nepristranskemu, objektivnemu novinarstvu, pripomore, da je pogostokrat njihovo poročanje vsaj izhodišče, če ne že kar cel proizvod novice medija naročnika. (Kocijančič 1997, 40; Manning 2000, 56)

In prav to bi naj bilo eden od glavnih adutov tiskovnih agencij, saj je "nepristransko novinarstvo smisel obstoja tradicionalnih tiskovnih agencij, ne le zato, ker je to standard profesije, temveč zato, ker se lahko prodaja in je včasih nujno, da lahko novinar pride v države z avtoritarnimi režimi.« (Shanor 2003, 41)

4 TISKOVNA AGENCIJA

Kaj je tiskovna agencija?

Boyd Barrett in Rantanen (1998, 6) se strinjata, da tiskovne agencije »v vrsti različnih oblik medijev včasih veljajo za najmanj glamurozni ali zanimiv medij. Predstavljajo skrajno obliko 'novinarstva informacije' v nasprotju z izboljšano in ustvarjalnejšo obliko 'mnenjskega novinarstva'.« Kocijančičeva (1997, 40) pravi, da »tiskovne agencije ne sodijo med množične medije, a so z njimi neločljivo povezane.«

Tiskovna agencija je organizacija za posredovanje informacij, ki jih zbira z lastnimi novinarji, s pomočjo servisov drugih tiskovnih agencij in iz drugih virov informacij iz matične države in tujine ter jih dnevno neprekinjeno s pomočjo tehničnih komunikacijskih sredstev za prenos informacij posreduje za plačilo domačim in tujim naročnikom: množičnim občilom (tisku, radiu, televiziji), državnim organom, gospodarskim, finančnim, političnim, kulturnim in drugim ustanovam. (Kocijančič 2001, 7)

Podobno kot Kocijančičeva tiskovno agencijo opredeljujejo tudi nekateri drugi slovenski avtorji: »Tiskovna agencija je organizacija, ki z lastnimi novinarji in po drugih virih zbira informacije in jih posreduje naročnikom – medijem, gospodarskim in finančnim organizacijam, državnim in drugim institucijam.« (Labernik v Kocijančič 2001, 5)

Po Saxerju je tiskovna agencija informacijska služba, torej eden od štirih informacijskih sistemov, posebnih operacionalnih metod preverjanja točnosti informacij. In "informacijska služba deluje skoraj izključno v povezavi z novinarstvom. Klasični zastopniki informacijske službe so tiskovne agencije, ki producirajo informacije za prodajanje različnim strankam, predvsem pa množičnim medijem. Informacijske službe vrednotijo sporočila kot blago." (Saxer v Erjavec 1999, 62)

Ločimo agencije splošnega tipa in specializirane agencije. Agencije splošnega tipa vsakodnevno objavljajo najpomembnejše vesti. Tudi znotraj agencij splošnega tipa obstajata dve skupini. V prvo štejemo agencije AP, Reuters, AFP, Itar-Tass in Xinhua, saj zbirajo informacije z vsega sveta. V drugi skupini pa so vse ostale tiskovne agencije,

imenujemo jih nacionalne, saj je njihov osnovni namen zbiranje vesti o dogajanju doma. Mednarodne informacije v glavnem prevzemajo od svetovnih agencij. Specializirane agencije pa so omejene na posamezna tematska področja oziroma na vrsto medija. (Kocijančič 2001, 7)

Kot sem nakazala že v uvodu diplomske naloge, o tem, katere so največje agencije na svetu, med teoretiki obstaja precejšen konsenz. Kljub temu, da mednje naštevajo nekatere druge, AP, AFP in Reuters veljajo za največje tiskovne agencije na svetu. Z UPI-jem, ki velja za četrto največjo tiskovno agencijo na svetu, skupaj proizvedejo 30 milijonov besed dnevno, naslednjih pet agencij po velikosti skupaj pa en milijon besed na dan. Podatek je sicer star in velja za leto 1993. (Frederick v Rampal 2007, 123)

4.1 ZGODOVINA TISKOVIH AGENCIJ

Tiskovne agencije so se zaradi splošne potrebe po vse hitrejši in poceni informaciji pod nazivom telegrafske agencije pojavile sredi 19. stoletja v Evropi in Severni Ameriki. Na začetku so se še posebej osredotočale na gospodarska in finančna dogajanja. Do tega je prišlo, ker noben časopis ni imel ne finančnih ali tehničnih virov, da bi zbiral ali posredoval novice iz oddaljenih območij, da bi zadovoljil vse večje zahteve bralcev po novicah. Prva telegrafska agencija je začela nastajati leta 1835 v Parizu. Imenovala se je Havas, po ustanovitelju Charlesu Louisu Havasu. Novice je prodajala predvsem poslovnežem in diplomatom. Sprva je za pošiljanje uporabljala semaforski telegraf, nato golobe, leta 1845 pa je začela redno uporabljati telegraf. Do leta 1918 je število tiskovnih agencij naraščalo; leta 1918 jih je bilo 51 v 23 državah. Leta 1976 je bilo na svetu 241 tiskovnih agencij, po padcu železne zavese pa se je število agencij še povečalo. 20. junija 1991, torej le nekaj dni pred osamosvojitvijo, je Slovenija dobila Slovensko tiskovno agencijo STA, ki jo uvrščamo med nacionalne in ne globalne agencije. (Kocijančič 2001, 7–10; Rampal 2007, 107)

A nacionalne agencije ne bodo predmet mojega raziskovanja, zanimajo me tri največje agencije na svetu danes. To so Reuters, Associated Press in Agence France-Presse.

4.1.1 AGENCE FRANCE-PRESSE

Prva tiskovna agencija je nastala leta 1835 v Parizu. Po svojem ustanovitelju Charles-Louisu Havasu se je imenovala Havas. Agencija je nastala iz službe za distribucijo novic, ki jo je Havas vzpostavil deset let prej in ki so jo uporabljali predvsem predstavniki vlade in trgovci. Z večanjem zahteve po novicah zaradi pojava poceni časopisja je Havas širil svoje delovanje z zaposlovanjem več dopisnikov in z uporabo novega izuma, to je telegrafa za dostavo novic. Do leta 1860 je njegova agencija poročala o dogodkih iz vse Evrope in časopisi iz večine delov celine so se na Havasove novice naročali. (Rampal 2007, 107)

A za agencijo ne moremo reči, da ima trajno, kar bi bilo danes 165-letno delovanje. Leta 1940 je namreč zaradi nacistične agresije francoska vlada kupila novičarski del agencije, da bi ga uporabljala kot sredstvo za propagando. Nemci so agencijo zavzeli in jo spremenili v delo uradne nacistične tiskovne agencije DNB. Po osvoboditvi izpod nemške okupacije leta 1944 je agencija Havas dobila svoje današnje ime, Agence France-Presse. Leta 1957 je francoski parlament sprejel zakon, ki AFP-ju zagotavlja neodvisnost. (Rampal 2007, 107–108)

4.1.2 ASSOCIATED PRESS

Kmalu po začetkih vzpostavljanja Havasa so tudi Američani začeli vzpostavljati svojo agencijo. Leta 1948 so newyorški dnevniki skupaj ustanovili komercialno, neprofitno kooperativno agencijo Harbor News Association. 10 mož iz šestih newyorških časopisov se je namreč odločilo, da bodo združili prizadevanja za zbiranje mednarodnih informacij in zmanjšali stroške prenašanja novic po telegrafu. Ti časniki so namreč v tem času tekmovali na ta način, da so v newyorško pristanišče pošiljali novinarje, ki so si vsak zase prizadevali dobiti novice, ki so v New York prišle s čolni. To tekmovanje je postajalo vse bolj srdito, hkrati pa tudi dražje. Prav sodelovanje med časopisi, ki je v tem času nastalo, ostaja temeljna politika današnjega AP-ja. Leta 1849 je Harbor News Association odprla prvi urad čez mejo, v Halifaxu v Kanadi, da bi tam prestregala ladje z novicami, ki so pripotovale iz Evrope. Iz tamkajšnje pisarne so lahko telegrafirali novice, še preden so prišle do

newyorškega pristanišča. Devet let kasneje, leta 1858, so s prvim čezatlantskim podvodnim kablom novice iz Evrope v ZDA prihajale neposredno. Leta 1857 je z združitvijo z drugo tiskovno agencijo Harbor News Association nastal New York Associated Press. Da bi zmanjšali telegrafске stroške, je agencija sklenila dogovore o izmenjavi novic z regionalnimi časopisnimi skupinami iz drugih delov države, med njimi z Western Associated Press, Southern Associated Press in Philadelphia Associated Press. Iz New Yorka so do teh agencij prihajale najpomembnejše novice, ki so vključevale novice iz Washingtona in iz drugih držav. Leta 1885 se je Western Associated Press umaknil iz skupine in leta 1892 oblikoval Associated Press s sedežem v Illinoisu. Newyorški AP se je tej reorganizaciji močno upiral in je zato istega leta propadel. AP se je izredno hitro razširil – v 90. letih 19. stoletja je bilo nanj naročenih 700 časopisov. Leta 1900 se je AP preselil v New York in od takrat ima svoj sedež tam. Po letu 1945 sta delovanje agencije zaznamovali dve veliki spremembi. Ameriško vrhovno sodišče je namreč odločilo, da je določba v internih predpisih AP-ja, po kateri so lahko njeni člani zavrnili članstvo kakemu drugemu, predvsem konkurenčnemu mediju, nezakonito. S to odločitvijo je postalo članstvo v AP-ju odprto vsem kvalificiranim ameriškim časopisom. Leta 1946 pa so lahko prvič dobile pridruženo članstvo tudi radijske postaje in se tako naročile na splošne novice servisa. Do takrat so bile namreč lahko naročene le na posebne novice, posebej namenjene radijem. (Kocijančič 2001, 8; Rampal 2007, 108; AP)

4.1.3 REUTERS

Leta 1851 je Paul Julius Reuter, nemški imigrant, v Londonu ustanovil agencijo Reuter's Telegram Company. Sprva je telegrafska agencija s podvodnim kablom med Londonom in Parizom prenašala predvsem borzne kotacije in se tako osredotočala na novice iz poslovnega sveta. Dve leti kasneje je s pomočjo golobov začela prenašati poročila o vrednosti delnic med Aachnom in Brusljem. A khrati se je začela razvijati kot vir informacij in začela poročati o vojnah in volitvah, saj so te vplivale na borzne indekse. Do leta 1861 je razširila svoje delovanje na celotno medijsko področje Velike Britanije, britanskih kolonij in drugih evropskih držav. Delovanje Reutersa se je le še širilo in leta 1865 je bila prva agencija, ki je v Evropo posredovala novico o atentatu na ameriškega

predsednika Abrahama Lincolna. (Kocijančič 2001, 8; Rampal 2007, 108–109; McPhail 2010, 275)

S tehnološkim napredkom, to je z razvojem telegrafa in polaganjem podvodnih kablov, se je do leta 1874 Reuters razširil na Daljni vzhod in v države Latinske Amerike. Do leta 1915 je agencija veljala za družinsko podjetje, nato pa je dobila status zasebnega podjetja in se preimenovala v Reuters Limited. V 20. letih 20. stoletja je radio še nadalje razširil Reutersovo delovanje. Britanska tiskovna agencija The Press Association je leta 1925 prevzela večinski delež v podjetju in leta 1939 preselila sedež na zdajšnjo lokacijo na Fleet Street v Londonu. Po letu 1941, ko so večji delež Reutersovih delnic prevzele britanske novinarske zveze, je postala skupno lastništvo britanskega tiska. Tega leta so oblikovali tudi Reuters Trust, namenjen varovanju nevtralnosti in neodvisnosti Reutersa. Kot javno podjetje je na londonsko borzo vstopil leta 1984. Njegovo delničarsko lastništvo je zdaj razpršeno po vsem svetu, največji deleži pa so v Veliki Britaniji in ZDA. Leta 1960 pa je Reuters začel kupovati deleže globalne televizijske mreže Visnewsa, jih dokončno odkupil leta 1992 in Visnews preimenoval v Reuters Television. Reuters Television je svetovni distributer slikovnega materiala za medijske hiše po svetu; njihov material vsak dan doseže milijardo in pol ljudi. (Rampal 2007, 108–109; McPhail 2010, 276)

4.2 TRI NAJVEČJE TISKOVNE AGENCIJE DANES

4.2.1 AGENCE FRANCE-PRESSE

Agence France-Presse je za Reutersom in Associated Pressom tretja največja tiskovna agencija na svetu. 1320 novinarjev napiše dva milijona besed na dan, od tega v svoji osrednji ponudbi, ki se imenuje »general news service«, 400 do 600 tisoč besed na dan. Prav tako na dan naredijo 1000 fotografij in 50 grafik. Na AFP je naročenih 650 časopisov, 400 radijskih in televizijskih postaj, 1500 podjetij, bank, ter javnih in zasebnih organizacij in 100 nacionalnih agencij, svoje urade pa ima v 111 državah po vsem svetu. (Rampal 2007, 115; AFP Foundation)

Ključna načela agencijskega pisanja v AFP-ju so pojmi točnost, hitrost in jasnost. Od teh je absolutna prioriteta točnost. Novinarji in uredniki dvakrat preverijo informacije. Trdijo, da

ima vsaka zgodba in vsaka trditev svoj zanesljiv vir. Poleg tega na AFP-ju trdijo, da je njihovo pokrivanje dogodkov uravnoteženo, saj poskušajo dobiti drugo plat zgodbe in vedno iščejo odzive na obtožbe in trditve. Drugo načelo AFP-ja je hitrost. Z enovrstičnimi oziroma enostavnimi povedmi vročo novico sporočijo takoj, zatem pa jo nadgradijo. Pri tem se radi pohvalijo, da so bili prvi pri razglasitvi novic kot je masaker na Münchenskih olimpijskih igrah leta 1972, smrt papeža Pavla Janeza II. in odstop Fidela Castra. Pri jasnosti radi poudarijo, da so novinarji AFP 80 narodnosti. Jezik, ki ga uporabljajo, je jasen in neposreden. (AFP 2010a)

4.2.2 ASSOCIATED PRESS

Kot pravijo na AP-ju, je njihovim novicam izpostavljena polovica svetovnega prebivalstva. Sedež organizacije je v New Yorku, na 300 lokacijah po vsem svetu pa imajo zaposlenih 3700 ljudi. Novinarji AP-ja so doslej prejeli 49 nagrad Pulitzer. Lastniška struktura je not-for-profit news cooperative, kar pomeni da je v lasti 1500 ameriških medijev, ki so njeni člani. AP novice dostavlja 1700 ameriškim časopisom, 5000 radijskim in televizijskim postajam ter 8500 časopisom, radijem in televizijam v 121 državah po svetu. Kot pravijo sami, na dan proizvedejo 20 milijonov besed in 1000 fotografij na dan. (Rampal 2007, 111; AP)

Novinarji AP-ja so zavezani internemu etičnemu kodeksu, v katerem se zavezujejo k najvišjim standardom integritete in etičnega obnašanja ob zbiranju in prenašanju informacij. V njem je zapisano, da prezirajo netočnosti, nemarnost, pristranskost in sprevračanje besed. Poleg tega še piše, da ne bodo zavestno zapisali napačne informacije, poneverili fotografije ali videoposnetka. Citati morajo biti točni in natančni. V AP-ju naj bi vedno stremeli k identifikaciji virov informacije, anonimni so le tisti, ki v to vztrajajo, objavljali naj bi le vitalne informacije, ne mnenj ali špekulacij, pri tem pa vejo, da je vir zanesljiv. V kodeksu etike je zapisano še, da so plagiat nedopustni, da se bodo izogibali vedenju ali dejanjem, ki ustvarjajo konflikt interesov ali kompromitiranje zmožnosti poročanja pravično in točno, in da na poročanje ne bo vplivala nobena oseba ali dejanje. Kot novinarji se ne skrivajo ali predstavljajo kot nekdo drug. V AP-ju ne plačujejo za

intervjuje, fotografije ali posnetke. Ko nekoga prikažejo v negativni luči, poskušajo od njega dobiti odziv. Ko se zgodijo napake, morajo biti popravljene, v celoti in hitro. Prav tako je dolžnost vsakega v AP-ju, da našteta načela vzdržuje. (AP 2010b)

Naj pri tem povem, da AP in Reuters veljata za največji agenciji na svetu, ki ponujata tudi video material. Prav tako so AP, Reuters in AFP razvile spletne servise za svoje uporabnike. (Rampal 2007, 115–118)

4.2.3 REUTERS

Kot pravi McPhail (2010, 276), moč Reutersa izhaja iz štirih dejstev, ki so naslednja:

1. je svetovna informacijska in novičarska mreža, znana po hitrosti, točnosti, poštenosti in nepristranskosti,
2. je stalno razvijajoča se komunikacijska mreža, ki proizvaja izdelke, ki so značilni po svoji prostranosti in kvaliteti,
3. je obširna finančna podatkovna baza za zdajšnje in zgodovinske informacije in
4. ima dokazan sloves zanesljivosti in stalnih tehnoloških inovacij.

Reuters svojim naročnikom ponuja finančne, medijske in profesionalne izdelke in storitve. V diplomski nalogi me zanimajo seveda medijski izdelki, predvsem novice. Med medijskimi izdelki Reuters poleg najnovejših novic ponuja še slikovni material, fotografije, avdio posnetke in grafiko. Približno pol milijona ljudi v 60 tisoč organizacijah uporablja Reutersov material. (McPhail 2010, 277)

Leta 2008 je Reuters prevzela korporacija Thomson, finančni konglomerat iz Kanade. Novo podjetje je zdaj razdeljeno na dva dela: profesionalnega in tržnega. Profesionalni oddelek je del, ki zanima nas in danes zajema predvsem novičarski del in informacije, medtem ko je tržni namenjen pravu, davkom in zdravstvu. (McPhail 2010, 277)

Tudi po prevzemu so se novi lastniki odločili, da bodo sledili petim načelom, ki v Reutersu veljajo že od leta 1941. Takrat, ob začetku druge svetovne vojne, so se namreč v Reutersu

ponovno zavezali k objektivnemu novinarstvu po načelih poštenosti in svobode, brez pristranskosti in ustraševanja. Pet Reutersovih načel je:

1. da nikoli ne bo padel pod vpliv kakršnih koli interesov, skupin ali stranke,
2. integriteta, neodvisnost in svoboda od pristranskosti Thomson Reutersa bo v vseh časih ohranjena,
3. Thomson Reuters bo z nepristranskimi in zanesljivimi novičarskimi storitvami oskrboval časopise, tiskovne agencije, televizijske hiše in druge medije ter posloval z vladami, institucijami, posamezniki in drugimi, s katerimi ima ali bi lahko imel sklenjene pogodbe,
4. da bo služil vsem svojim strankam, vključno z mediji, in
5. da se bo na vsak način trudil, da se širi, razvija, prilagaja novice in druge storitve ter izdelke Thomson Reutersa, da bi ohranil vodilno vlogo v mednarodnem novičarskem in informacijskem okolju. (Reuters 2010a)

Sam zase Reuters trdi, da je največja mednarodna multimedijska tiskovna agencija, čeprav več kot 90 odstotkov njenih prihodkov pride iz njegovih finančnih servisov, ki jih uporablja 327 tisoč strokovnjakov po vsem svetu. Je pa res, da so na Reuters naročene novičarske organizacije v 157 državah po svetu. Reuters ima skupno 14700 zaposlenih, od tega je 2300 urednikov, novinarjev, fotografov in snemalcev v 197 uradih v 130 državah.

Teroristični napadi na ZDA so Reuters postavili v središče spora, kaj pomeni nepristransko novinarstvo. Politiko Reutersovih novinarjev, da se izogibajo terminom, kot je terorizem oziroma terorist, so v času po napadih ostro obsojali. Na Reutersu so namreč izdali notranji dekret, v katerem so se zavezali k spoštovanju dejstva, da je nekogaršnji terorist drugega borec za pravico. Kljub mnogim kritikam se je agencija držala spoštovanja tega pravila. Uporaba nevtralnih terminov, pravijo na Reutersu, brani njihove novinarje pred obtožbami o pristranskem poročanju in jim daje dostop v državah, kjer poskušajo delovanje tujih novinarjev preprečevati. (Shanor 2003, 41)

4.3 SLOG IN ŽANRI AGENCIJSKIH NOVIC

Kot navaja Kocijančičeva (2001, 69), je temeljnih pravil agencijskega pisanja pet. To so informativnost, berljivost, ekonomičnost, točnost ter inovativnost in originalnost.

Kot še navaja Kocijančičeva, (2001, 79), Slovenska tiskovna agencija novice objavlja v večih žanrih. Ti žanri so vesti, poročila, članki, teme, pogovori in biografije. Posebni obliki sta še napoved in pregled dogodkov dneva. Sem spada tudi pregled tiska.

Agencijsko novico je v veliki večini moč razdeliti na pet sklopov, to so ključne besede, naslov, vodilo, jedro in podpis. (Kocijančič 2001, 69)

Vsaka od treh agencij, ki jih preučujemo, ima svoja navodila za novinarsko pisanje, vsem pa so skupna naslednja načela: točnost, jasnost in hkrati jedrnatost. (Cappon 2000; AFP 2010a; Reuters 2010b)

5 TISKOVNE AGENCIJE IN GLOBALNO KOMUNICIRANJE

V 70. letih, ko je nastala razprava o NWICU, so bile tarča napada s strani držav tretjega sveta prav tiskovne agencije. Imele so jih odgovorne za enosmerni pretok informacij in za enostranska poročila o njih. Ker so nastale na polovici 19. stoletja, so bile tiskovne agencije prvi transnacionalni medijski sistemi, ki so definirali politične in gospodarske novice. Neprenehoma so razvijali informacijsko tehnologijo, da bi lahko izboljšali globalno komunikacijsko mrežo. (Carlsson 2003, 29; Hjarvard v Carlsson 2003, 29; McPhail 2010, 274)

Danes se pretoki informacij od tistih pred 40 leti močno razlikujejo. A kljub temu je zanimanje za to, da bi se uporabljali drugi viri informacij kot tiskovne agencije, izredno malo, in ohranjajo vlogo vodilnega akterja na področju definiranja, kaj novica je in kaj ni. Številnim državam tretjega sveta še vedno manjka primerna infrastruktura za sodobne množične medije. (Carlsson 2003, 29)

Kot navaja McPhail (2010, 274), se v razpravah o tiskovnih agencijah pojavljata dve področji problemov. Prvo tako področje je v tem, da se tiskovne agencije osredotočajo na pokrivanje področij in novic, ki so poglavitno relevantne za kolonialne sile, ali pa da se ukvarjajo z regijami, kjer imajo velike korporacije svoje podružnice. Pri tem naj ponovim, da so sedeži agencij Reuters, Associated Press in Agence France Presse v Londonu, New Yorku in Parizu. Drugo področje problemov pa je v tem, da je pokrivanje dogodkov v tako imenovanih državah tretjega sveta osredotočeno predvsem na negativne dogodke, kot so civilne nepokorščine, naravne nesreče ali senzacionalistični in čudaški dogodki. Rampal (2007, 123) deli štiri področja problemov. Prvo je to, da so se ljudje v razvijajočih se državah prisiljeni videti skozi prizmo podob, ki jih ponujajo te tiskovne agencije. Drugič, zahodni mediji določajo, kaj novica je in kaj ni, kar privede do nezadostnega, negativnega in stereotipnega prikazovanja držav tretjega sveta. Tretjič, pretok novic je izredno neuravnotežen, pri tem se novice pretakajo predvsem od zahodnih medijev k razvijajočim se državam. In četrto področje problemov je to, da Zahod na posredni način izkazuje svojo moč in vsiljuje svojo kulturo v države tretjega sveta.

Oliver Boyd-Barret (2000, 17) pri tem poudarja, da v svetu obstajajo mednarodne agencije, a da te niso globalne v pravem pomenu besede. Globalna agencija bi po njegovem mnenju morala temeljiti na novicah, ki so najpomembnejše za ljudi po vsem svetu, tako v njihovi različnosti kot tudi podobnosti; morala bi združiti različne novičarske vrednote in drugačne medijske modele, pri tem pa se ne bi preveč približala samo enim vrednotam in enemu modelu določene kulture; njena osnova ne bi smela biti v interesu, ne zgodovinsko in ne trenutno, zahodnih držav; bila bi agencija, ki bi se uravnoreženo financirala, tako geografsko kot tudi glede interesnih skupin; bila bi vrhunska v osredotočanju na povezave v močno povezanem, globaliziranem svetu; to bi bila agencija, ki bi bila multimedijaska; novice bi podajala v toliko jezikih, v kolikor jezikih bi govorile njene stranke; bila bi transparentna in jasna v svojih vrednotah in načinih delovanja; prav toliko opravka bi imela z ozadjem in potekom stvari kot z naslovom in končnim proizvodom in nenazadnje, bila bi to agencija, katere vsebine bi bile politično, socialno, ekonomsko in kulturno uravnorežene.

6 EMPIRIČNI DEL NALOGE

Ob teoretičnem okviru, ki sem ga doslej zastavila, se pojavlja in ponavlja naslednje:

Svet globalnega komuniciranja ni svet globalnega komuniciranja, temveč temelji na odnosih med različnimi poli sveta. Ob tem se ves čas kot osrednji del tega sistema pojavlja zahodni svet, zahodne države. Vzhod pri tem velja za slabega, kvazi enakovrednega nasprotnika, svetovni Jug oziroma širše, države tretjega sveta, pa so v vsakem primeru v podrejenem položaju. Z NWICO-m so poskušale te države doseči drugačno ureditev, a jim to ni uspelo. Informacijska revolucija se danes širi tudi v te, periferne države, a je nekajkrat počasnejša kot v razvitih državah. Tiskovne agencije s pojavom interneta tako ne izgubljajo na moči, prav tako pa se trudijo internetno revolucijo obrniti sebi v prid. Kot sem večkrat poudarila, tri največje agencije na svetu ostajajo AP, Reuters in AFP. Same agencije se pri tem, kot vemo, prodajajo za svetovne in globalne v dobesednem pomenu besede. A glede na to, da je od njih odvisno veliko število medijev, prav gotovo pa so od njih v večini držav odvisni osrednji mediji v teh državah, te agencije s kvantiteto pokrivanja določenih predelov sveta in s tem, katere informacije o teh delih sveta prodajajo, določajo oziroma utemeljujejo znani razkol med centrom in periferijo.

V empiričnem delu naloge sem se lotila preučevanja novic, ki jih v obtok pošljejo tri največje tiskovne agencije. Preko analize novic bom ovrgla ali opustila glavni hipotezi moje diplomske naloge. Poskušala bom torej ugotoviti, ali agencije AFP, AP in Reuters, akterke globalnega komuniciranja, o svetu res ne poročajo enakomerno, temveč več poročajo o državah, ki imajo preko svoje gospodarske moči tudi veliko politično moč v svetu in tako veljajo za nekakšen svetovni center. Pri tem bom preučevala, koliko se v novicah pojavljajo posamične države. Izhajam iz predpostavke, da so to države zahodnega dela Evrope in ZDA. Preko tega bom ugotovila, ali drži moja druga hipoteza, torej da so tiskovne agencije AFP, AP in Reuters globalne v smislu proizvodnje in distribucije svojih novic, vendar njihove novice niso globalne v svoji vsebini.

6.1 METODOLOGIJA

10., 12., 14., 16., 18. in 20. avgusta 2010 sem pregledala vse novice, ki so jih agencije Reuters, AP in AFP poslale v obtok kot svetovne informacije. Upoštevala sem vse novice, ki so nanašale na zunanjo politiko in mednarodne gospodarske tokove – pri tem pa nisem upoštevala izrecno borznih in športnih novic – ter preštela, kolikokrat so bile v novicah posamezne države omenjene. Skupaj sem pregledala 4776 novic treh tiskovnih agencij, in sicer 2206 novic AFP-ja, 933 novic AP-ja in 1637 Reutersovih novic. (Priloge A-D)

Vzorec sem preiskovala v poletnih mesecih. To je bilo delno nujno, delno pa tudi namensko. Nujno zato, ker sem bila omejena s strani tiskovnih agencij o dostopu do njihovih novic – načeloma dovoljujejo dostop le poslovnih subjektom, v raziskovalne namene pa dajejo začasni dostop; namenoma pa zato, ker sem hotela agencijam dati priložnost, da povejo tudi druge zgodbe – kot vemo, so poletni meseci v medijih znani kot čas kislih kumaric, in tako lahko objavijo tudi zgodbe, za katere drugače ne bi bilo prostora.

Pri tem naj povem, da sem znotraj ene novice eno državo štela le enkrat, a večkrat, če se je ista novica razširjala – nekatere novice imajo namreč tudi deset ali več nadaljevanj. Da je država omenjena, štejemo tudi nacionalnost nekoga, ki je dal izjavo, izvor podjetja, če je bil naveden, in prisotnost drugih izpeljank, na podlagi katerih sem lahko sklepala o državi izvora.

Za države štejem 192 držav sveta, ki so članice Združenih narodov (Združeni narodi 2010b), a dodajam še štiri, ki se pogosto omenjajo v medijih, pa niso splošno priznane kot države. To sta stalni opazovalki pri Združenih narodih, Vatikan in Palestina (Združeni narodi 2010c) in dve entiteti, ki se v novicah pojavljata kot samostojni državi, pa nista članici Združenih narodov ali opazovalki, to sta Tajvan in Kosovo. Tako preverjam pogostost pojavljanja v novicah treh agencij 196 držav oziroma entitet. V novicah se pojavljajo tudi države, ki ne obstajajo več. Zasedila sem tri: Sovjetsko zvezo, Jugoslavijo in Čehoslovaško. Sovjetska zveza je bila vselej omenjena v kontekstu Rusije, zato sem novico štela kot rusko, prav tako se je Čehoslovaška pojavila v kontekstu odnosov med Češko in Slovaško, zato sem zgodbo štela k obema tema državam. Zgodba o Jugoslaviji je nekoliko drugačna, saj je iz konteksta predvideti, da se zvezi, kot sta območje nekdanje

Jugoslavije in države Zahodnega Balkana, pojavljata predvsem v kontekstu držav nekdanje Jugoslavije, ki še niso članice Evropske unije, torej v to nisem vključila Slovenije, je pa pri besedni zvezi države Zahodnega Balkana mogoče razumeti, da je v to vključena tudi Albanija. Zato sem, glede na novico, posebej štela le tisto, zdaj novonastalo, postjugoslovansko državo, ki se je v tej novici pojavila.

Za države upoštevam tudi mesta v njih ali posebne regije, npr. ob navedbi Kanarskih otokov, štejem Španijo. Pri tem sem se odločila še, da kljub temu, da je Guantanamo na Kubi, Kube na tem mestu ne upoštevam, če ni navedena poleg Guantanama.

V zadnjem delu empiričnega dela naloge sem izpostavila še nekaj posamičnih primerov poročanja o državah, s katerimi sem poskušala še nadalje potrditi svoji tezi. Novic, ki sem jih omenjala kot primere, zaradi njihove obsežnosti nisem vključila v priloge; jih pa imam, tako kot vse ostale, primerno shranjene.

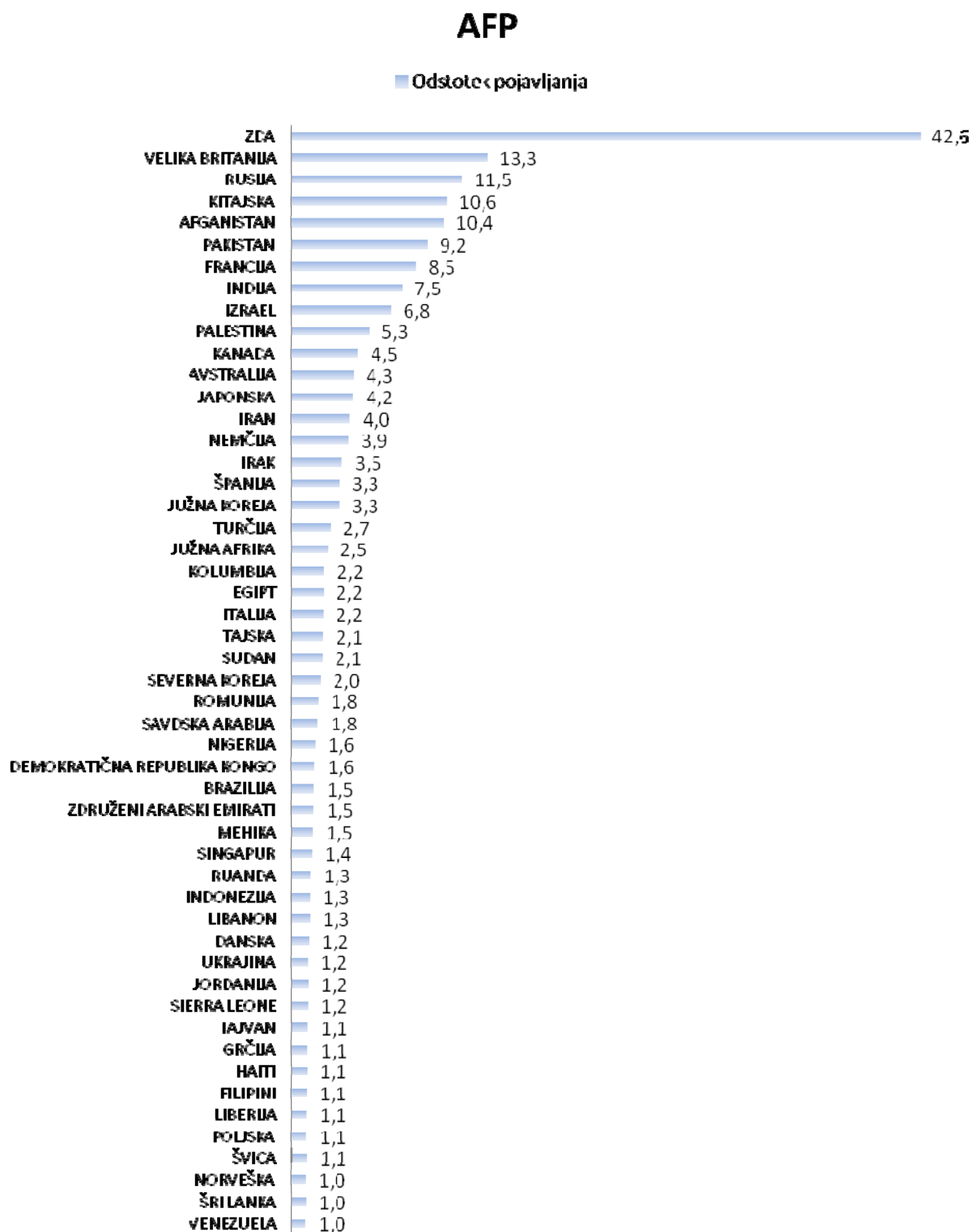
6.2 ANALIZA

Zaradi boljše preglednosti sem v analitičnem delu diplomskega dela grafično prikazala samo vrednosti za tiste države, ki so se pojavile v več kot enem odstotku novic, ostali podatki so v prilogah.

6.2.1 AGENCE FRANCE-PRESSE

V več kot enem odstotku, torej v več kot 22 novicah od 2206 novic v šestih dneh se je v novicah AFP-ja pojavilo 51 držav, od tega daleč največkrat ZDA, ki so bile na ta ali oni način prisotne v več kot 42 odstotkih novic oziroma v trikrat več novicah od naslednje najpogosteje pojavljajoče se države, to je Velike Britanije, ki sem jo zasledila v nekaj več kot 13 odstotkih novic. Med državami, ki se največ pojavljajo, so še – v tem vrstnem redu – Rusija, Kitajska, Afganistan, Pakistan in Francija, ki je na sedmem mestu, kljub temu, da ima AFP svoj sedež v Parizu. Sledijo Indija, Izrael in Palestina. Poglejmo to na grafu.

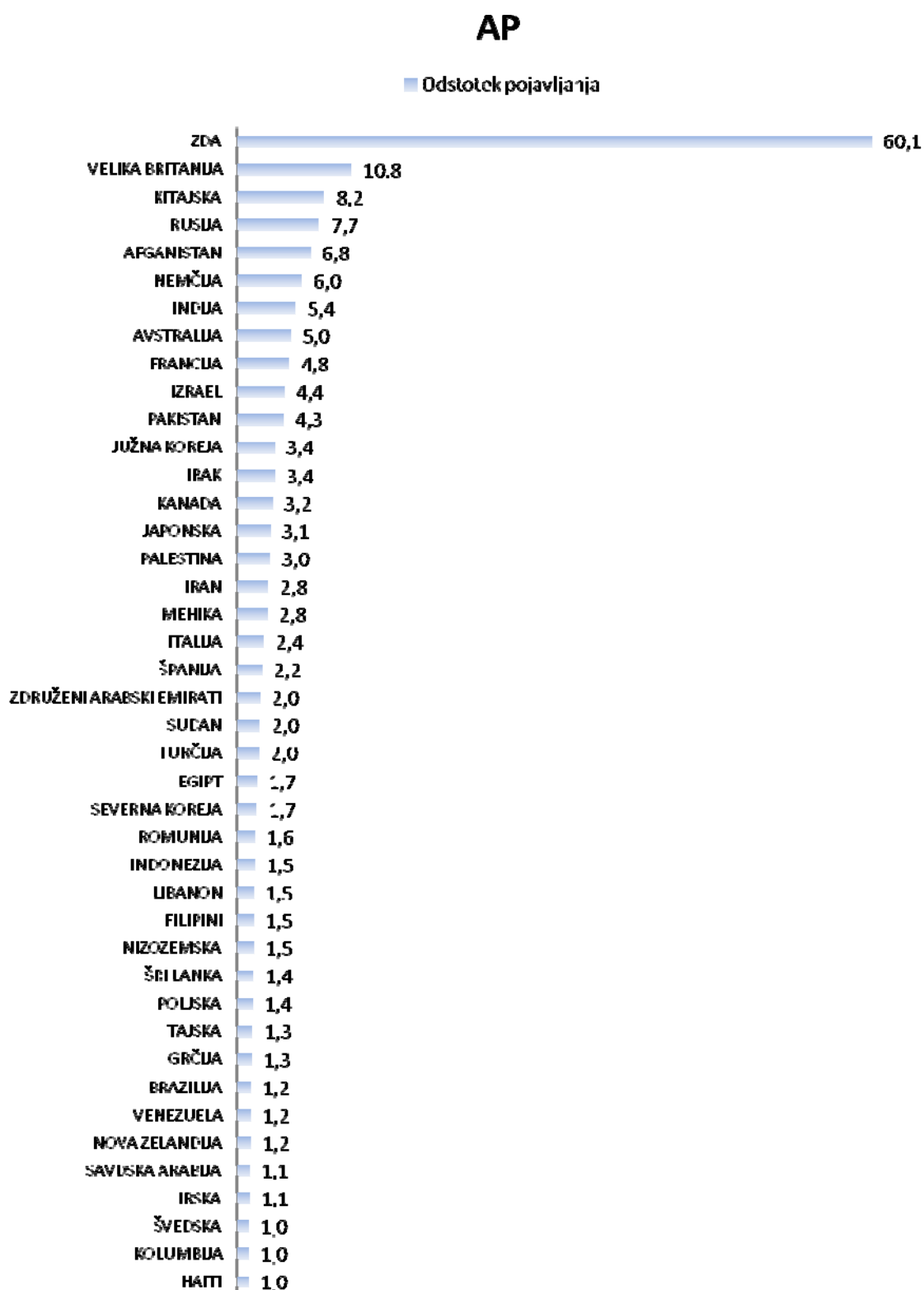
Graf 6.1: Pojavljanje držav v novicah AFP-ja

6.2.2 ASSOCIATED PRESS

Tudi pri AP-ju na prvem mestu daleč najbolj pojavljajoče se države ostajajo ZDA, s kar skoraj 20 odstotki več pojavljanja v novicah kot pri AFP-ju, ZDA so omenjene v kar šestih od desetih novic. Prav tako kot pri AFP-ju sledi Velika Britanija, v tem primeru s šestkrat manjšo vrednostjo od ZDA, torej z nekaj več kot desetimi odstotki, pa Kitajska, Rusija, Afganistan, Nemčija, Indija, Avstralija, Francija, Izrael in tako dalje. Držav, ki so se pojavile v več kot enem odstotku novic, je nekoliko manj kot pri AFP-ju, in sicer 42. Na vrhu lestvice so torej manjše razlike v primerjavi z AFP-jem. S šestdesetimi odstotki so tako ZDA v AP-jevih novicah še močnejše kot pri AFP-ju. Tretje in četrto mesto sta tu zamenjana, Rusijo zamenja Kitajska. Peto mesto ostaja enako – Afganistan. Na šestem mestu je pri AFP-ju Pakistan, pri AP-ju Nemčija, ki pri AFP-ju sploh ni v prvi deseterici, temveč šele na 15. mestu, torej še za Kanado, Japonsko, Avstralijo in Iranom. Pri AP-ju nato na sedmem mestu sledi Indija, medtem ko je pri AFP-ju to Francija, država izvora agencije.

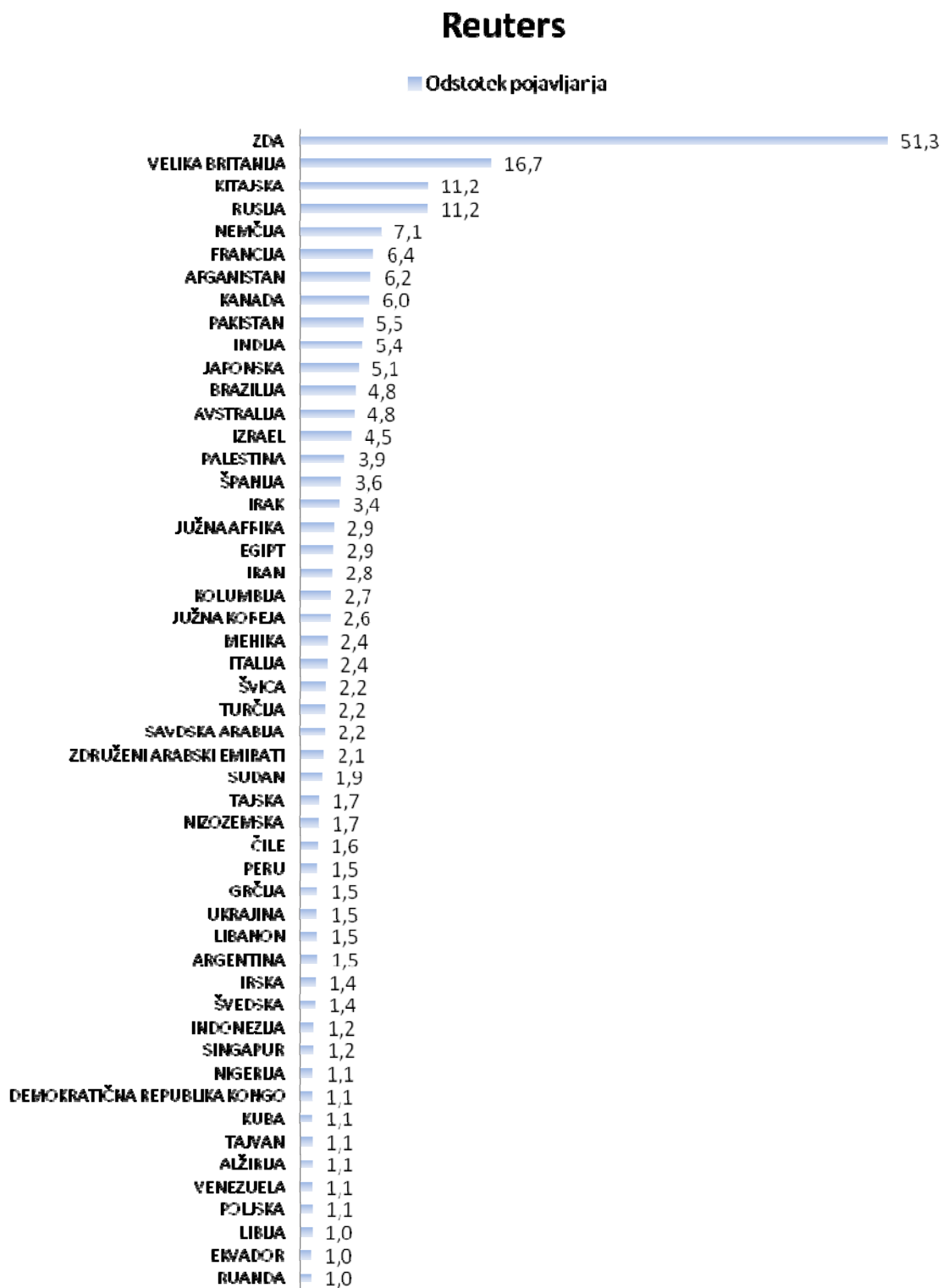
Graf 6.2: Pojavljanje držav v novicah AP-ja

6.2.3 REUTERS

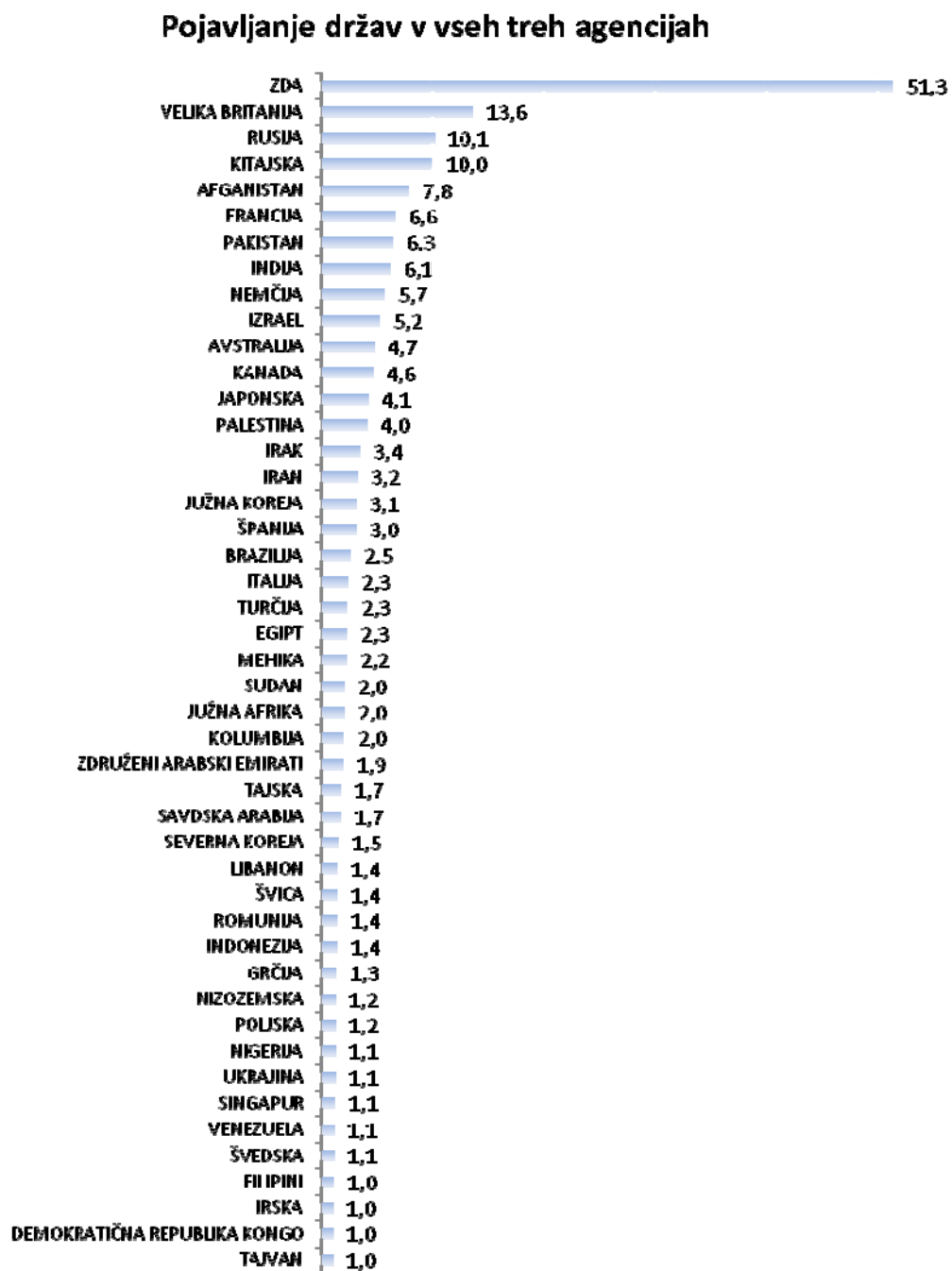
Tudi pri Reutersu zgodba o prvem mestu pojavljanja v novicah ostaja enaka, daleč največkrat so se v novicah pojavljale ZDA, tu imajo nekako vmesno vrednost med tistima od AFP-ja in AP-ja, pojavile so se namreč v 51 odstotkih novic. Tudi tu drugo mesto zaseda Velika Britanija, s 16 odstotki novic oziroma trikrat manj kot ZDA, kar je podobno kot pri AFP-ju. Vseh držav, ki se pojavljajo v novicah, je enako kot pri AFP-ju in torej več kot pri AP-ju, to je 51. Med prvimi desetimi državami so še Kitajska, ki je tako kot pri AP-ju na tretjem mestu, nato sledi Rusija, temu pa še Nemčija, Francija, Afganistan, Kanada, Pakistan in Indija.

Graf 6.3: Pojavljanje držav v novicah Reutersa

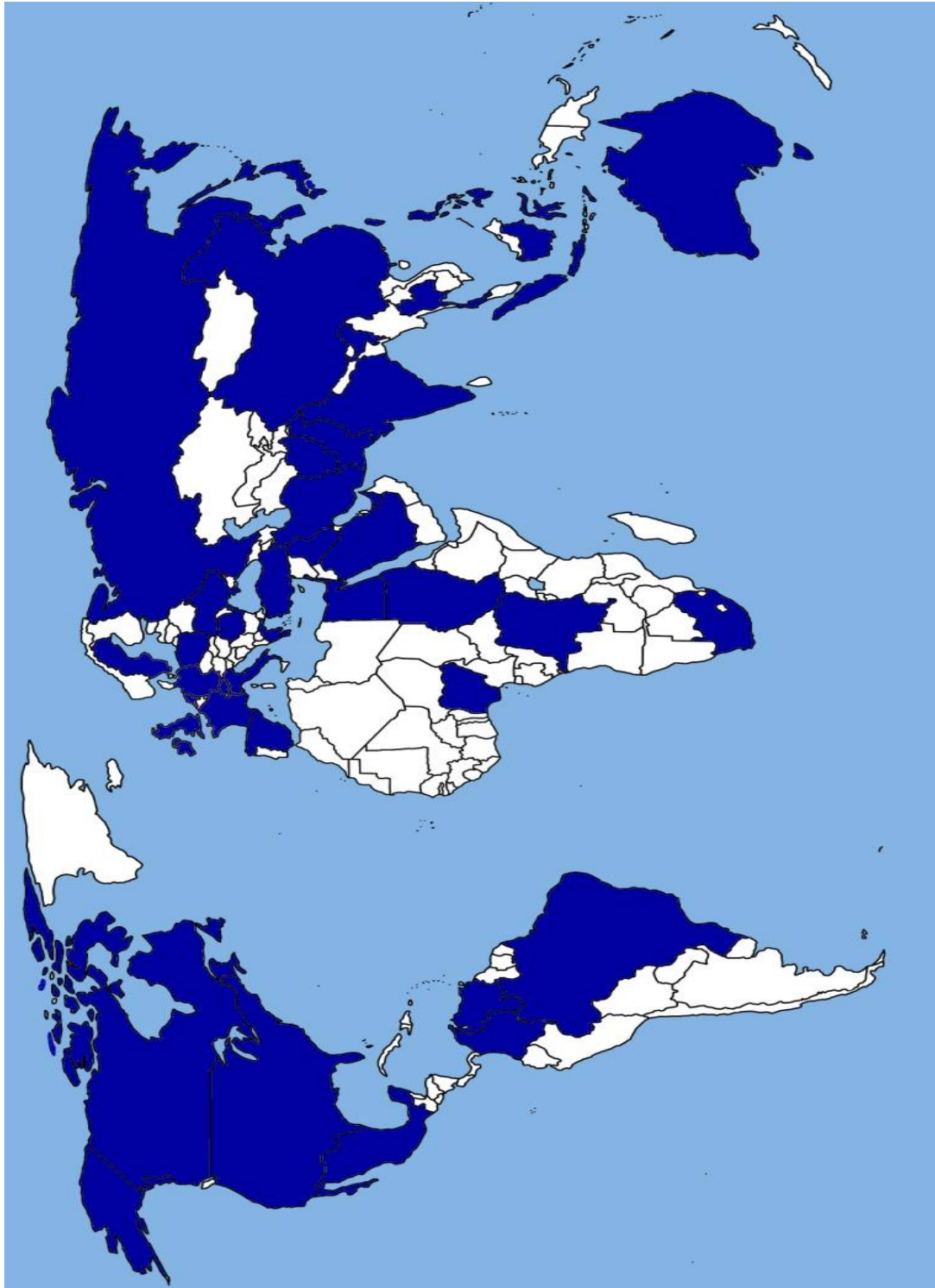
6.2.4 SKUPNA ANALIZA

Graf 6.4: Pojavljanje držav v novicah vseh treh agencij

Če pogledamo skupno analizo, rezultat ni presenetljiv. Daleč v ospredju so ZDA, ki so se pojavile v več kot polovici od skoraj pet tisoč pregledanih agencijskih vesti. Sledijo Velika Britanija s 13 odstotki, Rusija in Kitajska sta z desetimi odstotki nekako izenačeni. Za 0,1 odstotka sicer vodi Rusija, čeprav jo Kitajska v dveh agencijah za majhen delež prehitila. Vsaka od teh štirih držav – ZDA, Velika Britanija, Rusija in Kitajska – se tako pojavlja v več kot desetih odstotkih vesti v vseh treh agencijah. Na prvih desetih mestih sledijo še Afganistan, Francija in Pakistan, nato pa še Indija, Nemčija in Izrael. Skupno se v več kot enem odstotku vesti pojavi 46 držav. Na zemljevidu na naslednji strani je jasno razvidno, da so med državami, o katerih agencije najmanj poročajo, predvsem države Afrike, del Latinske Amerike, jugovzhodna in vzhodna Evropa, območje srednje in tudi jugovzhodne Azije.

Slika 6.1: Zemljevid držav, ki se pojavljajo v vseh treh agencijah v več kot enem odstotku

6.3 PREGLED POROČANJA PO DRŽAVAH

6.3.1 ZDA

Poglejmo, v katerih primerih se med drugim pojavljajo ZDA.

ZDA se pojavljajo v kontekstu skoraj vseh svetovnih žarišč, od Afganistana do Iraka, vpete so v spor med obema Korejama, ni je skorajda novice o bližnjevzhodnem mirovnem procesu, v kateri ne bi bile omenjene. Pogosto se poroča o tako imenovani vojni proti terorizmu, ki jo vodijo ZDA. V tem smislu se pojavljajo v zvezi z najrazličnejšimi dogodki; Reuters je 20. avgusta poročal o smrti 12 jemenskih vojakov v spopadih z uporniki, v novici so omenjene ZDA, saj »Jemen z ameriško pomočjo vodi boj proti Al Kajdi,« mimogrede pa je omenjen tudi spodleteli napad na eno od ameriških letal pred skoraj letom dni. AP je 12. 8. objavil novico o neki družini iz Ramadija v Iraku, ki si gradi hišo z ameriško pomočjo, medtem ko so v streljanju med ameriški vojniki in uporniki umrli trije člani njihove družine. Mnogokrat zapostavljene afriške države se večkrat pojavijo v ameriškem kontekstu; Ruanda, denimo, se pojavi v manj kot odstotku agencijskih vesti, a AFP 14. 8. poroča o oceni Bele hiše o stanju v tej državi. AP je 12. 8. objavila tudi novico o stanju v Nigeriji, ki se je končala s stavkom: »Nigerija je ena izmed najpomembnejših dobaviteljic nafte ZDA«.

Izkaže se, da agencije velikokrat poročajo tudi o ameriških notranjih političnih in gospodarskih razmerah, medtem ko pri drugih državah to ni tako pogosto. AP je 10. 8. objavil novico o enem od kongresnikov, ki kljub obtožbam o nezakonnosti svojega početja ne bo odstopil.

Agencija AFP je 10. 8. objavila tudi novico o ameriškem stewardu, ki se je razjezil nad potnikom, preko sistema obveščanja na letalu vse prekolnil, sprožil evakuacijski tobogan in zdrsnil z letala, ki je sicer že bil na pristajalni stezi. Pri dogodku ni bilo ranjenih, nastala sta le preplah in ogorčenje. Podobno novico je istega dne objavil AP, tokrat o neki ženski, ki je pretepla zaposlena v McDonaldsu, ker ni dobila želene hrane. Prav tako je bilo mogoče neprenehoma zaslediti novice o zdravstvenem stanju Zsa Zsa Gabor, hollywoodske zvezde, (primer AFP 14. 8.). AFP je 12. 8. denimo objavil tudi novico o padanju prodaje ameriških

videoiger. AP je 10. 8. objavil novico o raperju T. I.-ju, ki se je po desetih mesecih pravkar vrnil iz zapora, in o njegovi ponovni resocializaciji, Reuters je 20. 8. poročal o tožbi proti pevki Madonni zaradi njene modne kolekcije. Reuters je 20. 8. objavil tudi novico o neki sociološki raziskavi, ki ugotavlja, da imajo pari, ki se najprej osebno spoznajo, šele nato pa postanejo intimni, boljše možnosti, da njihova zveza uspe. Podobno 16. 8. Reuters poroča o ameriški raziskavi, ki sklepa, da imajo ljudje, ki imajo doma dostop do interneta, več možnosti za romantično zvezo kot tisti, ki je nimajo. Iz tega lahko sklepamo, da več kot se država pojavlja, več je tudi tako imenovanih rumenih vesti, vesti iz sveta zabave. Velikokrat se ZDA oziroma njena mesta ali celo njihovi deli pojavijo kot samo po sebi umevna primerjava – del ledene gore, ki se je na Grenlandiji ločil od ostalega dela, je, kot opiše AP 10. 8.: »velik kot Manhattan«.

6.3.2 VELIKA BRITANIJA

Velika Britanija, druga najpogosteje pojavljajoča se država, se v mednarodnem smislu velikokrat omenja kot zaveznica v boju proti terorizmu in se tudi natančno poroča o smrti njenih vojakov v Afganistanu. Poleg tega se, podobno kot pri ZDA, pojavljajo tudi novice, ki so bolj ali manj notranjepolitične narave, recimo novica o manjšanju sredstev za eno od ministrstev, primer AFP, 10. 8., ali pa kako Nick Clegg brani vlogo svoje stranke v koaliciji, kar je 20. 8. objavil Reuters.

Veliko novic o Veliki Britaniji je po nesreči na naftni ploščadi britanskega naftnega podjetja BP v tem kontekstu, primer recimo AFP 12. 8.

Veliko novic je bilo v tem času spisanih o sojenju nekdanjemu liberijskemu voditelju Charlesu Taylorju za zločine v Sierr Leone, ob tem pa sojenje – lahko predvidevamo – ne bi bilo tako odmevno, če ne bi te dni na sojenju pričala britanska manekenka Naomi Campbell.

Tudi iz Otoka prihajajo novice iz sveta zabave; AP in AFP sta 12. 8. poročala, kako se je pevec George Michael zaletel z avtomobilom, ker je vozil pod vplivom alkohola oziroma prepovedanih mamil.

6.3.3 RUSIJA

Rusija je bila pri našem raziskovanju na tretjem mestu in zanjo lahko rečemo, da velja za prvo državo vzhodnega sveta (čeprav jo pri tem vse bolj očitno začenja izrivati Kitajska). Je pa bilo pri pregledu novic mogoče razbrati, da se Rusijo velikokrat omenja v širšem geopolitičnem kontekstu, denimo v odnosu do ZDA. Ena največjih tragedij v Rusiji v preteklem letu, požari in velika količina smoga v okolici glavnega mesta, je bila denimo predmet AP-jeve novice, ki se je 14. 8. začela na ta način: »Rusija dobiva pomoč od ZDA, ki je v petek začela prinašati gasilsko orodje, /.../ med drugimi državami, ki prav tako pomagajo, so Francija, Nemčija, Italija, Poljska, Turčija, prav tako kot Belorusija, Armenija, Azerbajdžan, Kazahstan in Ukrajina.« Pri tej novici nehote dobimo občutek, da je AP države dejansko sam rangiral, torej da so ZDA najbolj pomembne, ker pomagajo Rusiji, sledijo države Evropske unije in država, ki je na poti vanjo, države, ki veljajo za tako imenovani tretji svet, pa so navedene v novem odvisnem stavku. AFP je 10. 8. posebno novico namenil temu, da je ameriška administracija dovolila družinskim članom osebja in nekateremu osebju na veleposlaništvu v Moskvi, da zaradi požarov za nekaj časa odidejo domov.

Agencije poročajo tudi o opozicijskih gibanjih v Rusiji, AP, tako, 12. 8., omeni obračun oblasti z opozicijo, o opoziciji se poroča tudi v kontekstu požarov, recimo AFP, 12. 8., poroča o kritiki moskovskih oblasti s strani opozicije zaradi ravnanja v primeru požarov.

6.3.4 KITAJSKA

Vesti, ki se pojavljajo iz Kitajske, so v veliki meri gospodarske narave. Kot vemo, je Kitajska lani postala druga najmočnejša gospodarska sila sveta in na tem mestu prehitela Japonsko. Poleg tega pa je bila v času poletja, ko sem novice preučevala, tudi žrtev velikih poplav, v katerih je umrlo več kot tisoč ljudi, zato je veliko novic v tem kontekstu.

Novic s sveta zabave in kulture ni veliko, poroča se denimo o izdaji knjige, kritične do kitajskega premierja, ali pa o tem, da bo britanska uspešnica ene od nadaljevank dobila kitajsko različico, kot je poročala AFP 16. 8.

6.3.5 AFGANISTAN

Poročila o Afganistanu so skorajda brez izjeme povezana z vojno, ki jo na teh tleh pod ameriškim vodstvom izvaja zveza Nato proti talibanskim upornikom in nasploh v kontekstu vojne proti terorizmu (več je tako novic, povezanih z Afganistanci, zaprtimi v Guantanamo – primer Reuters, 12. 8.). Poroča se tako o bojih in žrtvah vojne, kot tudi o političnem dogajanju na tem področju, tudi na nižjih ravneh, AP recimo 18. 8. poroča o obisku ameriškega senatorja Johna Kerryja v Afganistanu.

6.3.6 FRANCIJA

Kljub temu, da imajo pri našem raziskovanju ZDA ogromno premoč, se nam s prvimi desetimi mesti potrjujejo ta dejstva tudi za druge države zahodnega sveta. Novica AFP-ja z dne 10. avgusta govori o tem, da je mesto v goratem območju Bolivije ohromljeno zaradi splošne stavke. Protestniki, ki od bolivijskih oblasti zahtevajo ponovno odprtje rudnikov, razširitev lokalnega letališča, cementarno, so zabarikadirali ceste. Kljub temu, da je zaradi otežene dostave hrane in ustavitve dela prizadetih 166 tisoč ljudi, prebivalcev mesta, je pred to novico omenjeno dejstvo, da je bilo zaradi tega prizadetih tudi 45 tujcev, med njimi Francozi. Isti dan ista agencija objavi novico z naslovom: »Pet Evropejcev med 177 mrtvimi v poplavah v indijskem delu Himalaje,« in nadaljuje: »Pet evropskih državljanov, od tega trije Francozi, so med 177 žrtvami velikih poplav...«

Sicer se je v tem času veliko poročalo o spornih dejanjih francoske vlade, torej o izseljevanju Romov iz države, zaradi česar se je morala država braniti tudi pred očitki Združenih narodov (primer AFP, 12. 8.).

6.3.7 PAKISTAN

Tudi pogostnost pojavljanja Pakistana je treba šteti iz ameriške perspektive; ker naj bi tam talibanski uporniki, proti katerim se bojujejo na afganistanskih tleh, našli svoje zatočišče in urišče. AFP 12. 8. poroča o sodnem procesu proti pakistanski znanstvenici, ki naj bi nameravala v Afganistanu ubiti ameriške vojake. Poleg tega so avgusta lani Pakistan

prizadejale velike poplave, ki so prizadele 20 milijonov ljudi, zato je veliko poročil tudi o teh poplavah.

6.3.8 INDIJA

Iz pregledanih novic je mogoče sklepati, da se Indija v novicah tiskovnih agencij največkrat pojavlja v kontekstu gospodarskih tem; kot vemo, Indija skupaj s Kitajsko, Rusijo in Brazilijo sestavlja tako imenovano skupino BRIK držav, ki veljajo za hitro rastoča gospodarstva, ki bodo v bodoče krojila svetovne gospodarske tokove. Naj ob tem omenim še poročanje o namerah indijskih oblasti, da prepove uporabo izdelkov kanadskega podjetja Blackberry (primer Reuters, 20. 8.).

Agencije sicer poročajo tudi o nemirih v tej državi, primer tega je AP 14. avgusta, ko je objavil novico o protestih domačinov v indijskem delu Kašmirja.

Naj pri tem ne prezremo, da agencije poročajo tudi o vzhodni različici Hollywooda, torej o Bollywoodu (primer Reuters, 10. 8.).

6.3.9 NEMČIJA

Nemčija, najmočnejša evropska gospodarska in, lahko rečemo, tudi politična sila, se velikokrat, poleg Velike Britanije in Francije, pojavi kot glas Evropske unije. AFP tako 12. 8. poroča o tem, kako Velika Britanija, Francija in Nemčija močno oporekajo predlogu o nadnacionalnih davkih, o katerih razmišljajo nekateri v povezavi. Med drugim tudi iz Nemčije kot države zahodnega sveta agencije dajejo novice z rumenim prizvokom. AP je denimo 10. avgusta objavil novico o tem, kako je neka berlinska mačka, medtem ko njenih gospodarjev ni bilo doma, prižgala sesalec in ga nato ni znala izklopiti.

6.3.10 IZRAEL

Izrael se je v novicah pregledanih dni največkrat pojavljal v kontekstu bližnjevzhodnega mirovnega procesa; prav v tem tednu je po očitno močnem diplomatskem dogajanju namreč znova za trenutek vzcvetel bližnjevzhodni mirovni proces.

6.3.11 SLOVENIJA

Slovenija se v več kot 4400 novicah pregledanih novic pojavi trikrat, dvakrat v novicah AFP-ja in enkrat v novici AP-ja. AFP 10. 8. Slovenijo omeni kot domovino Franca Kosa, v Bosni obtoženega za genocid v Srebrenici. 20. 8. pa AFP novico v celoti nameni Sloveniji; poroča o zamrznitvi plač delavcem v javnem sektorju. AP Slovenijo 18. 8. omeni samo kot državo, ki meji na Italijo.

6.4 TISKOVNE AGENCIJE IN NJIHOVA GLOBALNOST

Tem rezultatom lahko apliciram številne teorije globalnega komuniciranja, ki sem jih obravnavala v tej diplomski nalogi, a seveda predvsem tiste, ki so kritične do samega pojma globalno komuniciranje in do tiskovnih agencij kot akterk globalnega komuniciranja. Od Mowlane (2005, 6), ki je razvil štiri pristope k preučevanju mednarodne komunikacije, se z analizo potrdijo kar trije pristopi. Potrdi se pristop politične spreobrnitve, po katerem je mednarodna komunikacija sredstvo za razvoj mitov in klišejev, v tem primeru se na tak način oblikujejo miti in klišeji skozi oči tako imenovanega zahodnega sveta, konkretno ZDA. Prav tako se potrdi ekonomski pristop, saj se na nek način potrjuje pokroviteljski način gospodarsko močnejših držav do ostalih, nerazvitih ali gospodarsko šibkejših. Hkrati se potrdi tudi način, ki vidi informacijo kot politično moč, saj se politična moč kaže skozi oči nekaj političnih voditeljev, katerih beseda je očitno močnejša od večine drugih. Če se znova spomnimo Mowlanovega modela mednarodnega pretoka informacij, razdeljenega na informacijsko in komunikacijsko os, lahko ugotovimo, da je pretok novic, tak, kakršen je, zaradi težav na obeh oseh. Mnoge države nimajo take gospodarske in politične moči, da bi

zadovoljivo razvile komunikacijski »hardware« in »software«, tiste, ki pa to lahko storijo, pa lahko odločajo o vsebini novic predvsem na produkcijski ravni komunikacijske osi. Glede distribucije tiskovnim agencijam sodeč po njihovi razširjenosti težko oporekamo, novice res prenašajo po vsem svetu in v tem smislu so globalne.

McQuail in Windhal (1993) sta razvila model, ki kaže, da se svetovne informacije pretakajo s centra do periferije. Z našo raziskavo se potrdita njuni trditvi, da novice centra, v tem primeru ZDA, prevladajo v drugih medijskih sistemih in da so novice centra bolj izrazite kot novice o tujih deželah – kar se kaže tudi s pogostejšimi novicami iz sveta kulture in zabave.

To je model, ki ga lahko na nek način enačimo s teorijo svetovnega sistema Immanuela Wallersteina. Kot smo videli v teoretičnem delu naloge, teorija svetovnega sistema v svoji zdajšnji različici države deli na osrednje, semiperiferne in periferne države. Tudi pri apliciranju te teorije na podlagi pojavljanja posamičnih držav v novicah bi lahko sestavili neko podobno lestvico. Države, ki jih agencije postavljajo za osrednje, bi lahko rekli, da so države na prvih desetih mestih pojavljanja v agencijah, semiperiferne pa tiste, ki se pojavijo v več kot enem odstotku. Zadnje, periferne, bi bile tako tiste, ki so se pojavile v manj kot odstotku vesti. Lestvica bi bila podobna, a na nek način precej drugačna. Afganistan, recimo, po teoriji svetovnega sistema velja za periferno državo, tukaj bi veljala za osrednjo. Slovenija, ki velja za semiperiferno državo, bi bila periferna. Najbolj bi se teorija svetovnega sistema potrdila v zadnji, tretji kategoriji, to je kategoriji perifernih držav, v obeh primerih namreč v to skupino sodijo afriške države, države Latinske Amerike in države nekdanje Sovjetske zveze z izjemo Rusije.

Razprava o NWICU bi lahko bila tako danes še kako živa; državam, ki so se v 70. letih borile za svoj glas na svetovni areni prav zaradi igre velesil, pri čemer so imele glavno vlogo prav ZDA, tega, tudi sodeč po tukajšnji raziskavi, ni uspelo dobiti. Pri tem se štiri desetletja kasneje vse bolj kaže, da je od dveh paradig, ki sta se razvili po drugi svetovni vojni, lažje pritrčiti odvisnostni; če bi obveljala paradigma modernizacije, bi razvite države veljale kot model nerazvitim, da to postanejo, z razvojem pa bi se širila tudi njihova komunikacijska moč. Tako je prej pritrčiti odvisnostni teoriji v tem, da množični mediji le dodatno pripomorejo k širjenju vpliva centra do njegovih satelitov.

Analiza potrdi tudi obstoj problemov, ki sta jih pri raziskovanju globalnega komuniciranja tiskovnih agencij opredelila McPhail (2010, 274) in Rampal (2007, 123). Kot že rečeno, je McPhail dejal, da se tiskovne agencije osredotočajo na pokrivanje področij, poglavitno pomembnih za nekdanje kolonialne sile in da je, kot so pokazali posamični primeri, pokrivanje dogodkov v drugih državah bolj ali manj osredotočeno na negativne dogodke. To se potrdi tudi v primeru Pakistana in Afganistana, ki sta v novicah agencij zelo pokrita, a se zelo redko ali nikoli se pojavljajo novice, ki ne bi imele veze z vojno, samomorilskimi napadi ali poplavami. Tudi vsa štiri področja Rampalovega pojmovanja problemov, povezanih s tiskovnimi agencijami in njihovo vlogo na prizorišču globalnega komuniciranja, se izkažejo za resnična. Da so se ljudje v razvijajočih se državah primorani videti skozi prizmo podob, ki jih ponujajo tiskovne agencije, se izkaže resnično recimo v primeru Ruande, o kateri poroča AFP, in ki ponuja novico o oceni Bele hiše o stanju v tej državi. Prav ta novica lahko pritrdi drugemu problemu, torej nezadostnemu, negativnemu in stereotipnemu prikazovanju držav tretjega sveta. Na mestu je tu primer omembe Bolivije, ko je zaradi dogajanja v državi prizadetih na desetisoče ljudi, izpostavlja pa se skupino 45 turistov iz evropskih držav. Da se novice pretakajo od velikih, zahodnih medijev k razvijajočim se državam, dokazuje obsežnost distribucije treh tiskovnih agencij. Nenezadnje preko tega lahko sklepamo tudi o četrtem področju problemov, ki jih izpostavi Rampal, to je, da Zahod preko tiskovnih agencij izkazuje svojo moč in vsiljuje svojo kulturo v države tretjega sveta, čemur pritrdijo novice o Zsa Zsa Gabor ali Georgeu Michaelu.

7 ZAKLJUČEK

Po analizi novic tiskovnih agencij lahko v osnovi potrdim hipotezo moje diplomske naloge, ki je, da agencije AP, AFP in Reuters, akterke globalnega komuniciranja, o svetu ne poročajo enakomerno, temveč več poročajo o državah, ki imajo preko svoje gospodarske moči tudi veliko politično moč v svetu in tako veljajo za nekakšen svetovni center. Pri tem sem ob hipotezi v uvodu naloge kot ta center izpostavila države zahodnega dela Evrope in ZDA. V zaključku bi se pri potrjevanju hipoteze na tem mestu omejila in sklenila, da analiza prej kot karkoli drugega potrdi zgolj izjemno dominantno vlogo ZDA v novicah tiskovnih agencij. Čeprav med posamičnimi agencijami obstajajo manjše razlike, skupna analiza kaže, da se ZDA pojavijo v več kot polovici vseh pregledanih novic, in tako za trikrat prekašajo naslednjo najpogosteje ponavljajočo se državo – Veliko Britanijo. Agencije množično poročajo o vseh političnih, družbenih, gospodarskih, kulturno-zabavnih in drugih potezah ZDA, celo tako množično, da je to presenetljivo. Velika Britanija je sicer na drugem mestu, a torej odstotkovno daleč za ZDA, Francija na šestem in Nemčija na devetem mestu. Med državami na vrhu lestvice so sicer tako ali drugače močne svetovne države, čeprav ne nujno zahodne; izjemi med njimi pa sta predvsem Afganistan in Pakistan, ki pa sta, kot vemo, interesni območji ZDA; v eni od njih že bije vojno, v drugi išče talibanske upornike. Prav preko dominantne vloge ZDA lahko tudi sklenem, da tiskovne agencije še naprej, kljub desetletjem, ki so minila od prvih prizadevanj držav nekdanjih kolonij, da bi dobile svoj jasen glas na svetovni komunikacijski areni, še naprej precej neenakomerno poročajo o dogajanju v svetu v prid tako imenovanega razvitega sveta oziroma njene glavne protagonistke – ZDA.

Ob pregledovanju materiala sem upoštevala tudi pojavljanje mednarodnih regionalnih organizacij, pa tudi posamičnih regij. Pri končni analizi pa sem se odločila za popolnoma realistični pristop, torej za analizo podatkov samo za posamične države. Zato sem se odločila iz več razlogov; zaradi različnih delitev sveta na njegove dele v teorijah globalnega komuniciranja, zaradi racionalizacije raziskovanih spremenljivk; zato, ker agencije regije uporabljajo izredno nekonsistentno in se zato neprenehoma pojavljajo vprašanja, kaj zajema sever Azije ali vzhod Afrike in podobno; in iz lastnega prepričanja, da vloga mednarodnih regionalnih organizacij, kot je denimo Evropska unija, še ni tako močna, kot

je njenih posamičnih članic, denimo Velike Britanije ali pa Francije. Če bi tako v primeru omembe Evropske unije upoštevali denimo tudi Slovenijo, bi bilo to pri končnem rezultatu zavajajoče, saj iz vsakodnevne zunanje politike vemo, da je glas Slovenije tudi znotraj Evropske unije težko slišati, podobno denimo Cipra, Malte ali recimo Latvije.

V kontekstu izsledkov analize pa lahko pridemo še do ene ugotovitve. Tiskovne agencije takega tipa, kot so AP, AFP in Reuters, veljajo za akterke globalnega komuniciranja. A če upoštevamo analizo, lahko mednarodno komuniciranje sodobnega časa razumemo zgolj v skladu s tistimi teoretičnimi predpostavkami, ki so do samega pojma mednarodno komuniciranje kritične. Če je prevlada zgolj ene države v novicah tiskovnih agencij, ZDA, tako velika in če so tiskovne agencije akter globalnega komuniciranja, potem lahko iz tega izpeljemo samo to, da globalno komuniciranje danes pomeni pretok informacij iz enega centra in o enem centru drugam. Z drugimi besedami: potrdi se druga hipoteza diplomske naloge. Tiskovne agencije AFP, AP in Reuters so globalne v smislu proizvodnje in distribucije svojih novic, niso pa njihove novice globalne v svoji vsebini.

Naj povem, da je moje raziskovanje vseskozi spremljala frustracija zaradi obsežnosti in obširnosti podatkov, ki jih v obtok pošiljajo agencije. Vseskozi je namreč zato raziskovanje spremljalo zavedanje, da je korak, ki sem ga storila s to diplomsko nalogo, šele prvi; od tu se možnosti raziskovanja prav zares šele odpirajo. Kot sem že omenila, lahko bi se preverilo tudi pojavljanje različnih regionalnih organizacij in, ob primernem sistematiziranju, tudi regij. Seveda bi veljalo preveriti, kako poročanje agencij vpliva na države posamično; koliko se kvantitativna pokritost delov sveta sklada z zunanjepolitičnimi stranmi naših časopisov. Nadalje, koliko se na agencije zanašajo zunanjepolitični novinarji, in ali se z zavestjo, da v njih vlada ameriški diskurz, obračajo na kake druge, nove, alternativne, vire informacij? Navsezadnje, koliko zavesti o tem imajo agencije oziroma njihovi novinarji sami?

Za konec lahko le pritrdim besedam Oliverja Boyd-Barreta, ki pravi, da globalne tiskovne agencije v pravem pomenu besede še nimamo. Obstajajo mednarodne agencije, a agencije, ki bi poročale novice, pomembne za ljudi po vsem svetu, na svetu še ni. In danes nismo temu prav nič bližje kot pred štiridesetimi leti.

8 LITERATURA

AFP. 2010a. *AFP - Our mission*. Dostopno prek: <http://www.afp.com/afpcom/en/content/afp/our-assignments> (11. avgust 2010).

--- 2010b. *AFP Digital*. Dostopno prek: <http://www.afp-direct.com/> (11. avgust 2010).

AFP Foundation. Dostopno prek: http://foundation.afp.com/?page_id=263 (5. marec 2011).

AP. Dostopno prek: <http://www.ap.org/> (11. julij 2010).

--- 2010a. *AP History*. Dostopno prek: <http://www.ap.org/pages/about/history/history.html> (11. avgust 2010).

--- 2010b. *The Associated Press Statement of new values and principles*. Dostopno prek: <http://www.ap.org/newsvalues/index.html> (11. avgust 2010).

--- 2010c. *AP Digital News*. Dostopno prek: <http://www.apdigitalnews.com/> (11. avgust 2010).

Ayish, Muhammad. 2005. From »many voices, one world« to »many worlds, one voice«. *Javnost/The Public, The MacBride Report – 25 years later* 12 (3): 13–30.

Boyd-Barrett, Oliver in Terhi Rantanen, ur. 1998. *The Globalization of News*. London, Thousand Oaks, New Delhi: Sage publications.

Boyd-Barrett, Oliver. 1998. "Global" news agencies. V *The Globalization of News*, ur. Oliver Boyd-Barrett in Terhi Rantanen, 19-35. London, Thousand Oaks, New Delhi: Sage publications.

--- 2000. National and international news agencies, Issues of crisis and realignment. *Gazette* 62 (1). Dostopno prek: http://rcirib.ir/articles/pdfs/cd1%5CIngenta_Sage_Articles_on_194_225_11_89/Ingenta773.pdf (12. julij 2010).

Cappon, Rene J. 2000. *The Associated Press Guide to News Writing*. Kanada: Thomson Peterson's.

Carlsson, Ulla. 2003. *The Rise and Fall of NWICO – and Then? From a Vision of International Regulation to a Reality of Multilevel Governance*. Göteborg: Göteborg University.

Erjavec, Karmen. 1999. *Novinarska kakovost*. Ljubljana: FDV.

Forbes, Derek, Mustapha Malam in Oliver Boyd-Barrett. 1998. From Apartheid to Pluralism. V *The Globalization of News*, ur. Oliver Boyd-Barret in Terhi Rantanen, 154–172. London, Thousand Oaks, New Delhi: Sage publications.

Haralambos, Michael in Martin Holburn. 1999. *Obča sociologija: teme in pogledi*. Ljubljana: DZS.

Internet world stats. Dostopno prek: <http://www.internetworldstats.com> (11. avgust 2010).

Kamalipour, Yahya R., ur. 2007. *Global communication*. Belmont: Thomson Wadsworth.

Kocijančič, Maja. 1997. Tiskovna agencija in njena vloga v medijih moderne dobe. V *Slovenska tiskovna agencija*, ur. Maja Kocijančič, 40-42. Ljubljana: STA.

--- ur. 2001. *Slovenska tiskovna agencija*. Ljubljana: STA.

Manning, Paul. 2001. *News and News sources, a critical introduction*. London, Thousand Oaks, New Delhi: Sage Publications.

McPhail, Thomas L. 2010. *Global communication*. West Sussex: Wiley-Blackwell.

McQuail, Denis in Sven Windhal. 1993. *Communication models for the study of mass communications*. New York: Longman Publishing.

Mowlana, Hamid. 2005. *Global information and world communication*. Michigan: Sage. Dostopno prek: Google books.

Palmer, Allen. 2007. Following the historical paths of global communication. V *Global communication*, ur. Yahya R. Kamalipour, 1–21. Belmont: Thomson Wadsworth.

Poler Kovačič, Melita. 2004. *Novinarska (iz)virnost*. Ljubljana: FDV.

Rampal, Kuldip R. 1997. Global news and information flow in the internet age. V *Global communication*, ur. Yahya R. Kamalipour, 105–132. Belmont: Thomson Wadsworth.

Rantnanen, Terhi. 1998. From communism to capitalism. V *The globalization of news*, ur. Oliver Boyd-Barret in Terhi Rantanen, 125–136. London, Thousand Oaks, New Delhi: Sage publications.

Reuters. Dostopno prek: www.reuters.com (24. maj 2010).

--- 2010a: *Reuters Trust Principles*. Dostopno prek: http://thomsonreuters.com/about/trust_principles/ (24. maj 2010).

--- 2010b. *Handbook of journalism*. Dostopno prek: <http://handbook.reuters.com/index.php/Index.php> (11. avgust 2010).

Shanor, Donald R. 2003. *News from Abroad*. New York: Columbia University Press. Dostopno prek: Questia.com.

Thompson, John. B. 2003. The Globalization of Communication. V *The Global transformations reader*, ur. David Held in Andrew McGrew, 246–260. Cambridge: Polity Press. Dostopno prek: Google books.

Unesco. 1980. *Many voices, one world*. Dostopno prek: <http://unesdoc.unesco.org/images/0004/000400/040066eb.pdf> (12. avgust 2010).

--- 2010. Dostopno prek: <http://unesdoc.unesco.org/images/0014/001473/147330e.pdf> (11. julij 2010).

Wang, Georgette, Jan Servaes in Anura Goonasekera, ur. 2000. *The New Communications Landscape: Demystifying Media Globalization*. New York: Routledge. Dostopno prek: Questia.com.

Združeni narodi. 2010a. *Sistem Združenih narodov*. Dostopno prek: http://www.un.org/aboutun/chart_en.pdf (12. julij 2010).

--- 2010b. *Države članice*. Dostopno prek: <http://www.un.org/en/members/growth.shtml> (22. november 2010).

--- 2010c. *Stalne opazovalke v OZN-u*. Dostopno prek: <http://www.un.org/en/members/nonmembers.shtml> (25. november 2010).

PRILOGE

Priloga A: Pojavljanje držav v novicah agencij

Dan v mesecu (avg.)	AFP						AP						REUTERS					
	10.	12.	14.	16.	18.	20.	10.	12.	14.	16.	18.	20.	10.	12.	14.	16.	18.	20.
AFGANISTAN	53	28	20	59	38	30	6	14	9	14	7	7	25	23	6	11	11	18
ALBANIJA	1		1		3	1												
ALŽIRIJA	2	2	2	3	1	1		1					2	12		4	1	
ANDORA																		
ANGOLA				2	1	8				2		2		1			1	6
ANTIGVA IN BARBUDA																		
ARGENTINA	4		2	1	2		1	3			2	2	5	6	3		3	1
ARMENIJA		1			2	8		1	1			3	1			1	1	6
AVSTRALIJA	28	23	6	11	12	17	8	9	4	8	5	11	14	11	4	11	19	16
AVSTRIJA		4	1	1	3	4	1				2	1	3	2				1
AZERBAJDŽAN		1			2	4			1		1	1	1				1	1
BAHAMI										1								
BAHRAJN	6				3	1	1		1		1	2	1					2
BANGLADEŠ	2	3	1		7	1	1	1			1			1		1	3	
BARBADOS																		
BELGIJA	2	3	1		2	1	3	2	1		1		2	2		1	3	7
BELIZE																		
BELORUSIJA		1	2	2		1			1		1	1	1	2		2	2	5
BENIN					1													1
BOCVANA			2			1												
BOLGARIJA	2	5		1	4	8	1	1					3	1				2
BOLIVIJA	4	2	2		2	3				1	1	1	1					2
BOSNA IN HERCEGOVINA	1	2		2	7	1		1			2	1					3	2
BRAZILIJA	9	5	2	11	7	1	1	4	1	1	1	3	15	11	6	4	11	24
BRUNEJ	3						1	1			1							1
BURKINA FASO			1															
BURUNDI	1			1	1	1							1					
BUTAN					1						1							
CENTRALNA AFRIŠKA REPUBLIKA		3	1		1		1	1					2	2				2
CIPER			1	3		4	1	1	1	1		2		1		1	1	3
ČAD			1		2		1				1		3			1		1
ČEŠKA	2			5	2	2	1	2				1	6	1		2	1	
ČILE	1	1	1	2	2		2		1	1	1		2	2	4	3	2	1
ČRNA GORA			3				1		1			1	1	2				
DANSKA	7	8		1	7	7	2	1			1	2	1	3		2	9	1
DEMOKRATIČNA REPUBLIKA KONGO		6		3	16	12	2			1			1	3		3	6	8
DOMINIKA													1					
DOMINIKANSKA REPUBLIKA						1	1				1	1						
DŽIBUTI	1						1											
EGIPT	9	6	7	2	1	21	3	5	1	2	4	2	7	10	3	5	3	15

Dan v mesecu (avg.)	AFP						AP						REUTERS					
	10.	12.	14.	16.	18.	20.	10.	12.	14.	16.	18.	20.	10.	12.	14.	16.	18.	20.
EKVADOR	4	8		1	1	1		3					4	9	1			1
EKVATORIALNA GVINEJA	1		1															
ERITREJA			4		1		1		1		1		1	1	1			
ESTONIJA	1	1		2	1	1												
ETIOPIJA		2	1		1	2	1					2		1	2	1		1
FIDŽI	2			1														
FILIPINI	4	2		3	12	5	2	4	1	1	7		1	2		1	4	1
FINSKA	3	3			2		2	1				2	1	3				2
FRANCIJA	34	32	9	33	36	50	9	12	4	9	5	5	24	29	3	11	16	28
GABON	2		4		1	1												
GAMBIJA																		
GANA			1		1									2				2
GRČIJA	2	9	2	8	3		2	5		2	2	2	2	2		12	4	5
GRENADA																		
GRUZIJA		1	1		1	2		1	1			1	1	1			1	3
GVAJANA																		
GVATEMALA								1	1				1		1			
GVINEJA	1											1	1					
GVINEJA BISSAU											1							1
HAITI	7	3		2	7	8	2			1	3	4					2	8
HONDURAS					1			1										
HRVAŠKA		2	1	2	3							1	1					2
INDIJA	32	44	13	18	40	17	7	16	3	6	14	7	20	20	3	13	17	18
INDONEZIJA	16	6	1	4	3	2	3	4	1	2	4	1	8	2		5	2	6
IRAK	14	9	4	29	18	4	3	7	3	6	3	8	8	6	4	14	5	9
IRAN	14	17	5	25	13	16	5	5	2	5	6	3	8	9	1	10	9	10
IRSKA	3	4	1	3	1	1	3	4		2	1	1	3		1	5	7	6
ISLANDIJA	2	1		4	6			1		1	6	1		1				3
ITALIJA	6	9	4	9	3	17	1	2	3	4	5	5	10	6		8	7	13
IZRAEL	31	19	9	22	14	60	9	5	4	4	7	11	21	7	1	10	1	41
JAMAJKA												1				1		
JAPONSKA	26	13	6	23	13	15	6	5	3	6	3	4	17	8	1	20	27	17
JEMEN	3		2		1	7		1		1		1	1	1	1		1	1
JORDANIJA	4	1			1	23		1			1	3	2	1		1	1	5
JUŽNA AFRIKA	22	8	5	6	11	3	3				4		15	10		9	15	6
JUŽNA KOREJA	20	13	2	6	13	24	6	6	1	6	11	4	9	8	1	4	8	17
KAMBODŽA	1	1		6		5				1						2		1
KAMERUN	2	1	1	2				1					1					1
KANADA	24	22	6	19	16	16	6	6	2	6	6	4	16	30		12	31	25
KATAR	4	1	1			1			1	1	1	1	2				1	3

Dan v mesecu (avg.)	AFP					AP					REUTERS							
	10.	12.	14.	16.	18.	20.	10.	12.	14.	16.	18.	20.	10.	12.	14.	16.	18.	20.
KAZAHSTAN		2				2		1		1	1	2	3		1	2	3	
KENIJA		3		3	2		2	1			1	1	2	4			4	1
KIRGIZIJA	1			3		4			1	1		2	1			3	1	3
KIRIBATI																		
KITAJSKA	58	37	12	48	50	37	24	15	2	12	16	13	49	37	3	25	45	43
KOLUMBIJA	13	13		9	7	12	1	2		1	2	4	5	13	3	5	4	9
KOMOROS																		
KONGO			1					2			1			1		1		
KOSTARIKA		1		1														
KUBA	6	1	1		4	1	1	1		1	1	1	4	2	1	4	5	1
KUVAJT	6	3		2	5	1					1		5	1		1	1	
LAOS						4	2											1
LATVIJA	1	1				2							1	1		1		
LESOTO																		
LIBANON	13		5	1	4	4	4	1	3	1	2	1	7	7	2	2		3
LIBERIJA	9	2			4	12	3					2	1					6
LIBIJA	4	1	1	2		8	2	1		2	1	3	4	1		3	1	10
LIECHTENSTEIN																		
LITVA	1	1		4		1					1		1			1		
LUKSEMBURG	2	2										1		1				
MADAGASKAR				4				1						1	2			
MADŽARSKA	1	2	2		1	3	1	3		1			4	2		3	5	1
MAKEDONIJA		1			2													
MALAVI					1									1				
MALDIVI	1				2		1				1							
MALEZIJA	5	2	2	3	1		3	2		1	3			1		1	3	5
MALI		4	3	6									1	2		1	2	
MALTA														2				
MAROKO	2	1	3	1	2	2		1			2					2	1	
MARSHALLOVI OTOKI													1				1	1
MAURITIUS				2													1	
MAVRETANIJA	3	1	2	7									1	1		3	2	
MEHIKA	11	3	2	5	9	4	5	1	3	8	3	3	8	6	1	5	18	4
MIKRONEZIJA																		
MJANMAR	2	2		1	4	6	1	1	1	2	1	1				4	2	
MOLDAVIJA						1				1		1						
MONAKO													1					
MONGOLIJA																		
MOZAMBIK				1	3									1				

Dan v mesecu (avg.)	AFP					AP					REUTERS								
	10.	12.	14.	16.	18.	20.	10.	12.	14.	16.	18.	20.	10.	12.	14.	16.	18.	20.	
NAMIBIJA		1		4	1	1				1									
NAURU																			
NEMČIJA	27	14	4	17	13	16	11	15	5	8	11	6	17	27	2	12	37	33	
NEPAL	1	2		1	5							2							
NIGER	2	1	2	5	1	3			1				1	2		3	1		
NIGERIJA	2	9	1	9	11	5	2	1				3	1	4	3		6	2	5
NIKARAGVA		1		3				1											
NIZOZEMSKA	3	2		2	4	1	3	3	2		2	3	4	12		2	2	11	
NORVEŠKA	2	5		2	5	11		1				1	4	3		1	2	3	
NOVA ZELANDIJA	7	1		1	1	3	4	1	1	1	2	2	9				3	3	
OMAN	6				1	1							2						
PAKISTAN	25	26	33	24	48	24	2	7	6	7	10	4	10	19	6	10	17	18	
PALAU																			
PANAMA		2						1					1	1					
PAPUA NOVA GVINEJA				1		1													
PARAGVAJ									1				4	2				1	
PERU	2	3		1	5	1		1		1	3	2		4	3	1	8	2	
POLJSKA	7	8	1	4	2	3	2	3	2	1	2	2	7	4	1	1	3	1	
PORTUGALSKA	2	3	2	2		3	1	2	1		1		1	2			3	3	
ROMUNIJA		6	1	12	9	14	2	4		2	3	5				8	3		
RUANDA	8	2	4	1	4	9	1				1		8	1	1			6	
RUSIJA	27	36	13	41	44	101	6	15	8	9	14	16	28	47	3	23	30	67	
SALOMONOV OTOKI		2		1															
SALVADOR						1				2					2			1	
SAMOA											1								
SAN MARINO																			
SAO TOME IN PRINCIPE			1																
SAVDSKA ARABIJA	18	8	2	2	9	4	3	2		2	2	2	20	10	1	4	3	1	
SEJŠELI																			
SENEGAL			1		2			1	1							2			
SEVERNA KOREJA	12	2		9	11	15	3	2		4	5	3	4	2		1	4	5	
SIERRA LEONE	8	2		6	2	11	3	1					2				1	6	
SINGAPUR	6	6	6		7	2	2	2			3	1	4	4		3	4	8	
SIRIJA	8	1	1	1	3		1	1	1				5	1	2	1			
SLONOKOŠČENA OBALA			1	3					1				1	1					
SLOVAŠKA	1	1		2	1	6	1	1				2	3	1				1	
SLOVENIJA	1					1						1							
SOMALIJA	1	4	1	1	1	1	1			1	1	2		1		1	1	1	
SRBIJA		2	2	3	6	5	1	1	1	1	2			1			2	1	
ST. KITTS IN NEVIS																			
ST. LUCIA																			

	AFP						AP						REUTERS					
Dan v mesecu (avg.)	10.	12.	14.	16.	18.	20.	10.	12.	14.	16.	18.	20.	10.	12.	14.	16.	18.	20.
ST. VINCENT IN GRENADINE																		
SUDAN	3	7	8	6	8	9	1	1	5	4	3		4	5	2	7	3	6
SURINAM		1						1						2				
SWAZI																		
ŠPANIJA	12	11	12	12	11	7	5	3	4		4	3	12	8	4	10	13	5
ŠRI LANKA	3	7	4	3	3		3	2	3	2	1			2	1			
ŠVEDSKA	4	4	1	1	3	6	1	1	1	1	3	2	2	2	2	3	6	3
ŠVICA	2	3	2	3	5	8	1	4	1	1	1		2	4		11	14	9
TADŽIKISTAN				2	9	2				1	1	1				1	2	
TAJSKA	3	5	1	8	3	31	2	2		3	2	4	3	1	1	5		17
TANZANIJA	1		1					2					1					1
TOGO	5	6			1						1							1
TONGA		1									1							
TRINIDAD IN TOBAGO																		
TUNIZIJA	2		1					2	1	2			1					
TURČIJA	14	10	2	14	16	6	6	5	1	2	5	1	16	5		9	4	7
TURKMENIJA																		
TUVALU																		
UGANDA	1	13		1	3			1	1		1		3	5		3	3	1
UKRAJINA	1	12	4	3		3	1	1	1	1	1	1	6	16			4	3
URUGVAJ												1				1		
UZBEKISTAN	1	1		3					1	1		2	1		1	3		1
VANUATU	7						2						4					
VELIKA BRITANIJA	64	45	20	64	49	57	17	19	11	14	20	16	65	62	6	25	72	69
VENEZUELA	12	3		4	4	2	1	2	1	1	4	2	5	8			6	2
VIETNAM	6	1	1	2	5	3	2	3			2		2			5	2	2
VZHODNI TIMOR	1					3												
ZAMBIJA			1	1	2	1							2	1		1		1
ZDA	201	150	80	172	145	190	123	121	41	86	103	93	191	149	27	125	204	171
ZDRUŽENI ARABSKI EMIRATI	16	9	1	2	6	3	4	3	2	2	6	2	9	10	1	5	7	3
ZELENOTRSKI OTOKI																		
ZIMBABVE	3	1	1	6	2	3						1	1	1		1		
KOSOVO		1	1	6	5	1			1	1		1				1		
PALESTINA	21	9	4	17	15	58	4	3	3	4	4	9	14	6	2	8		36
TAJVAN	6	1		9	10	1	1	1		1	3	2		2		5	7	6
VATIKAN	1		1		5	2	1				2	1				1		

Priloga B: Pregled novic AFP-ja po državah

Dan v mesecu (avg.)	AFP		12.	14.	16.	18.	20.	Skupno						
	10.	(%)								(%)	(%)	(%)	(%)	(%)
AFGANISTAN	53	11,3	28	7,4	20	11,0	59	14,8	38	10,3	30	7,3	228	10,4
ALBANIJA	1	0,2		0,0	1	0,6		0,0	3	0,8	1	0,2	6	0,3
ALŽIRIJA	2	0,4	2	0,5	2	1,1	3	0,8	1	0,3	1	0,2	11	0,6
ANDORA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ANGOLA		0,0		0,0		0,0	2	0,5	1	0,3	8	1,9	11	0,5
ANTIGVA IN BARBUDA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ARGENTINA	4	0,8		0,0	2	1,1	1	0,3	2	0,5		0,0	9	0,5
ARMENIJA		0,0	1	0,3		0,0		0,0	2	0,5	8	1,9	11	0,5
AVSTRALIJA	28	5,9	23	6,1	6	3,3	11	2,8	12	3,3	17	4,1	97	4,3
AVSTRIJA		0,0	4	1,1	1	0,6	1	0,3	3	0,8	4	1,0	13	0,6
AZERBAJDŽAN		0,0	1	0,3		0,0		0,0	2	0,5	4	1,0	7	0,3
BAHAMI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
BAHRAJN	6	1,3		0,0		0,0		0,0	3	0,8	1	0,2	10	0,4
BANGLADEŠ	2	0,4	3	0,8	1	0,6		0,0	7	1,9	1	0,2	14	0,7
BARBADOS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
BELGIJA	2	0,4	3	0,8	1	0,6		0,0	2	0,5	1	0,2	9	0,4
BELIZE		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
BELORUSIJA		0,0	1	0,3	2	1,1	2	0,5		0,0	1	0,2	6	0,4
BENIN		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,3		0,0	1	0,0
BOCVANA		0,0		0,0	2	1,1		0,0		0,0	1	0,2	3	0,2
BOLGARIJA	2	0,4	5	1,3		0,0	1	0,3	4	1,1	8	1,9	20	0,8
BOLIVIJA	4	0,8	2	0,5	2	1,1		0,0	2	0,5	3	0,7	13	0,6
BOSNA IN HERCEGOVINA	1	0,2	2	0,5		0,0	2	0,5	7	1,9	1	0,2	13	0,6
BRAZILIJA	9	1,9	5	1,3	2	1,1	11	2,8	7	1,9	1	0,2	35	1,5
BRUNEJ	3	0,6		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	3	0,1
BURKINA FASO		0,0		0,0	1	0,6		0,0		0,0		0,0	1	0,1
BURUNDI	1	0,2		0,0		0,0	1	0,3	1	0,3	1	0,2	4	0,2
BUTAN		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,3		0,0	1	0,0
CENTRALNA AFRIŠKA REPUBLIKA		0,0	3	0,8	1	0,6		0,0	1	0,3		0,0	5	0,3
CIPER		0,0		0,0	1	0,6	3	0,8		0,0	4	1,0	8	0,4
ČAD		0,0		0,0	1	0,6		0,0	2	0,5		0,0	3	0,2
ČEŠKA	2	0,4		0,0		0,0	5	1,3	2	0,5	2	0,5	11	0,5
ČILE	1	0,2	1	0,3	1	0,6	2	0,5	2	0,5		0,0	7	0,3
ČRNA GORA		0,0		0,0	3	1,7		0,0		0,0		0,0	3	0,3
DANSKA	7	1,5	8	2,1		0,0	1	0,3	7	1,9	7	1,7	30	1,2
DEMOKRATIČNA REPUBLIKA KONGO		0,0	6	1,6		0,0	3	0,8	16	4,3	12	2,9	37	1,6
DOMINIKA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
DOMINIKANSKA REPUBLIKA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,2	1	0,0
DŽIBUTI	1	0,2		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,0
EGIPT	9	1,9	6	1,6	7	3,9	2	0,5	1	0,3	21	5,1	46	2,2

Dan v mesecu (avg.)	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)	Skupno	(%)
EKVADOR	4	0,8	8	2,1		0,0	1	0,3	1	0,3	1	0,2	15	0,6
EKVATORIALNA GVINEJA	1	0,2		0,0	1	0,6		0,0		0,0		0,0	2	0,1
ERITREJA		0,0		0,0	4	2,2		0,0	1	0,3		0,0	5	0,4
ESTONIJA	1	0,2	1	0,3		0,0	2	0,5	1	0,3	1	0,2	6	0,2
ETIOPIJA		0,0	2	0,5	1	0,6		0,0	1	0,3	2	0,5	6	0,3
FIDŽI	2	0,4		0,0		0,0	1	0,3		0,0		0,0	3	0,1
FILIPINI	4	0,8	2	0,5		0,0	3	0,8	12	3,3	5	1,2	26	1,1
FINSKA	3	0,6	3	0,8		0,0		0,0	2	0,5		0,0	8	0,3
FRANCIJA	34	7,2	32	8,5	9	5,0	33	8,3	36	9,8	50	12,2	194	8,5
GABON	2	0,4		0,0	4	2,2		0,0	1	0,3	1	0,2	8	0,5
GAMBIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
GANA		0,0		0,0	1	0,6		0,0	1	0,3		0,0	2	0,1
GRČIJA	2	0,4	9	2,4	2	1,1	8	2,0	3	0,8		0,0	24	1,1
GRENADA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
GRUZIJA		0,0	1	0,3	1	0,6		0,0	1	0,3	2	0,5	5	0,3
GVAJANA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
GVATEMALA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
GVINEJA	1	0,2		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,0
GVINEJA BISSAU		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
HAITI	7	1,5	3	0,8		0,0	2	0,5	7	1,9	8	1,9	27	1,1
HONDURAS		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,3		0,0	1	0,0
HRVAŠKA		0,0	2	0,5	1	0,6	2	0,5	3	0,8		0,0	8	0,4
INDIJA	32	6,8	44	11,7	13	7,2	18	4,5	40	10,9	17	4,1	164	7,5
INDONEZIJA	16	3,4	6	1,6	1	0,6	4	1,0	3	0,8	2	0,5	32	1,3
IRAK	14	3,0	9	2,4	4	2,2	29	7,3	18	4,9	4	1,0	78	3,5
IRAN	14	3,0	17	4,5	5	2,8	25	6,3	13	3,5	16	3,9	90	4,0
IRSKA	3	0,6	4	1,1	1	0,6	3	0,8	1	0,3	1	0,2	13	0,6
ISLANDIJA	2	0,4	1	0,3		0,0	4	1,0	6	1,6		0,0	13	0,6
ITALIJA	6	1,3	9	2,4	4	2,2	9	2,3	3	0,8	17	4,1	48	2,2
IZRAEL	31	6,6	19	5,1	9	5,0	22	5,5	14	3,8	60	14,6	155	6,8
JAMAJKA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
JAPONSKA	26	5,5	13	3,5	6	3,3	23	5,8	13	3,5	15	3,6	96	4,2
JEMEN	3	0,6		0,0	2	1,1		0,0	1	0,3	7	1,7	13	0,6
JORDANIJA	4	0,8	1	0,3		0,0		0,0	1	0,3	23	5,6	29	1,2
JUŽNA AFRIKA	22	4,7	8	2,1	5	2,8	6	1,5	11	3,0	3	0,7	55	2,5
JUŽNA KOREJA	20	4,2	13	3,5	2	1,1	6	1,5	13	3,5	24	5,8	78	3,3
KAMBODŽA	1	0,2	1	0,3		0,0	6	1,5		0,0	5	1,2	13	0,5
KAMERUN	2	0,4	1	0,3	1	0,6	2	0,5		0,0		0,0	6	0,3
KANADA	24	5,1	22	5,9	6	3,3	19	4,8	16	4,3	16	3,9	103	4,5
KATAR	4	0,8	1	0,3	1	0,6		0,0		0,0	1	0,2	7	0,3

Dan v mesecu (avg.)	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)	Skupno	(%)
KAZAHSTAN		0,0	2	0,5		0,0		0,0		0,0	2	0,5	4	0,2
KENIJA		0,0	3	0,8		0,0	3	0,8	2	0,5		0,0	8	0,3
KIRGIZIJA	1	0,2		0,0		0,0	3	0,8		0,0	4	1,0	8	0,3
KIRIBATI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
KITAJSKA	58	12,3	37	9,8	12	6,6	48	12,0	50	13,6	37	9,0	242	10,6
KOLUMBIJA	13	2,8	13	3,5		0,0	9	2,3	7	1,9	12	2,9	54	2,2
KOMOROS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
KONGO		0,0		0,0	1	0,6		0,0		0,0		0,0	1	0,1
KOSTARIKA		0,0	1	0,3		0,0	1	0,3		0,0		0,0	2	0,1
KUBA	6	1,3	1	0,3	1	0,6		0,0	4	1,1	1	0,2	13	0,6
KUVAJT	6	1,3	3	0,8		0,0	2	0,5	5	1,4	1	0,2	17	0,7
LAOS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	4	1,0	4	0,2
LATVIJA	1	0,2	1	0,3		0,0		0,0		0,0	2	0,5	4	0,2
LESOTO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
LIBANON	13	2,8		0,0	5	2,8	1	0,3	4	1,1	4	1,0	27	1,3
LIBERIJA	9	1,9	2	0,5		0,0		0,0	4	1,1	12	2,9	27	1,1
LIBIJA	4	0,8	1	0,3	1	0,6	2	0,5		0,0	8	1,9	16	0,7
LIECHTENSTEIN		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
LITVA	1	0,2	1	0,3		0,0	4	1,0		0,0	1	0,2	7	0,3
LUKSEMBURG	2	0,4	2	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	4	0,2
MADAGASKAR		0,0		0,0		0,0	4	1,0		0,0		0,0	4	0,2
MADŽARSKA	1	0,2	2	0,5	2	1,1		0,0	1	0,3	3	0,7	9	0,5
MAKEDONIJA		0,0	1	0,3		0,0		0,0	2	0,5		0,0	3	0,1
MALAVI		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,3		0,0	1	0,0
MALDIVI	1	0,2		0,0		0,0		0,0	2	0,5		0,0	3	0,1
MALEZIJA	5	1,1	2	0,5	2	1,1	3	0,8	1	0,3		0,0	13	0,6
MALI		0,0	4	1,1	3	1,7	6	1,5		0,0		0,0	13	0,7
MALTA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
MAROKO	2	0,4	1	0,3	3	1,7	1	0,3	2	0,5	2	0,5	11	0,6
MARSHALLOVI OTOKI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
MAURITIUS		0,0		0,0		0,0	2	0,5		0,0		0,0	2	0,1
MAVRETANIJA	3	0,6	1	0,3	2	1,1	7	1,8		0,0		0,0	13	0,6
MEHIKA	11	2,3	3	0,8	2	1,1	5	1,3	9	2,4	4	1,0	34	1,5
MIKRONEZIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
MJANMAR	2	0,4	2	0,5		0,0	1	0,3	4	1,1	6	1,5	15	0,6
MOLDAVIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,2	1	0,0
MONAKO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
MONGOLIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
MOZAMBIK		0,0		0,0		0,0	1	0,3	3	0,8		0,0	4	0,2
NAMIBIJA		0,0	1	0,3		0,0	4	1,0	1	0,3	1	0,2	7	0,3

Dan v mesecu (avg.)	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)	Skupno	(%)
NAURU		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
NEMČIJA	27	5,7	14	3,7	4	2,2	17	4,3	13	3,5	16	3,9	91	3,9
NEPAL	1	0,2	2	0,5		0,0	1	0,3	5	1,4		0,0	9	0,4
NIGER	2	0,4	1	0,3	2	1,1	5	1,3	1	0,3	3	0,7	14	0,7
NIGERIJA	2	0,4	9	2,4	1	0,6	9	2,3	11	3,0	5	1,2	37	1,6
NIKARAGVA		0,0	1	0,3		0,0	3	0,8		0,0		0,0	4	0,2
NIZOZEMSKA	3	0,6	2	0,5		0,0	2	0,5	4	1,1	1	0,2	12	0,5
NORVEŠKA	2	0,4	5	1,3		0,0	2	0,5	5	1,4	11	2,7	25	1,0
NOVA ZELANDIJA	7	1,5	1	0,3		0,0	1	0,3	1	0,3	3	0,7	13	0,5
OMAN	6	1,3		0,0		0,0		0,0	1	0,3	1	0,2	8	0,3
PAKISTAN	25	5,3	26	6,9	33	18,2	24	6,0	48	13,0	24	5,8	180	9,2
PALAU		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
PANAMA		0,0	2	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	2	0,1
PAPUA NOVA GVINEJA		0,0		0,0		0,0	1	0,3		0,0	1	0,2	2	0,1
PARAGVAJ		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
PERU	2	0,4	3	0,8		0,0	1	0,3	5	1,4	1	0,2	12	0,5
POLJSKA	7	1,5	8	2,1	1	0,6	4	1,0	2	0,5	3	0,7	25	1,1
PORTUGALSKA	2	0,4	3	0,8	2	1,1	2	0,5		0,0	3	0,7	12	0,6
ROMUNIJA		0,0	6	1,6	1	0,6	12	3,0	9	2,4	14	3,4	42	1,8
RUANDA	8	1,7	2	0,5	4	2,2	1	0,3	4	1,1	9	2,2	28	1,3
RUSIJA	27	5,7	36	9,6	13	7,2	41	10,3	44	12,0	101	24,6	262	11,5
SALOMONNOVI OTOKI		0,0	2	0,5		0,0	1	0,3		0,0		0,0	3	0,1
SALVADOR		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,2	1	0,0
SAMOA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
SAN MARINO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
SAO TOME IN PRINCIPE		0,0		0,0	1	0,6		0,0		0,0		0,0	1	0,1
SAVDSKA ARABIJA	18	3,8	8	2,1	2	1,1	2	0,5	9	2,4	4	1,0	43	1,8
SEJŠELI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
SENEGAL		0,0		0,0	1	0,6		0,0	2	0,5		0,0	3	0,2
SEVERNA KOREJA	12	2,5	2	0,5		0,0	9	2,3	11	3,0	15	3,6	49	2,0
SIERRA LEONE	8	1,7	2	0,5		0,0	6	1,5	2	0,5	11	2,7	29	1,2
SINGAPUR	6	1,3	6	1,6	6	3,3		0,0	7	1,9	2	0,5	27	1,4
SIRIJA	8	1,7	1	0,3	1	0,6	1	0,3	3	0,8		0,0	14	0,6
SLOKOKOŠČENA OBALA		0,0		0,0	1	0,6	3	0,8		0,0		0,0	4	0,2
SLOVAŠKA	1	0,2	1	0,3		0,0	2	0,5	1	0,3	6	1,5	11	0,5
SLOVENIJA	1	0,2		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,2	2	0,1
SOMALIJA	1	0,2	4	1,1	1	0,6	1	0,3	1	0,3	1	0,2	9	0,4
SRBIJA		0,0	2	0,5	2	1,1	3	0,8	6	1,6	5	1,2	18	0,9
ST. KITTS IN NEVIS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ST. LUCIA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0

Dan v mesecu (avg.)	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)	Skupno	(%)
ST. VINCENT IN GRENADINE		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
SUDAN	3	0,6	7	1,9	8	4,4	6	1,5	8	2,2	9	2,2	41	2,1
SURINAM		0,0	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,0
SWAZI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ŠPANIJA	12	2,5	11	2,9	12	6,6	12	3,0	11	3,0	7	1,7	65	3,3
ŠRI LANKA	3	0,6	7	1,9	4	2,2	3	0,8	3	0,8		0,0	20	1,0
ŠVEDSKA	4	0,8	4	1,1	1	0,6	1	0,3	3	0,8	6	1,5	19	0,8
ŠVICA	2	0,4	3	0,8	2	1,1	3	0,8	5	1,4	8	1,9	23	1,1
TADŽIKISTAN		0,0		0,0		0,0	2	0,5	9	2,4	2	0,5	13	0,6
TAJSKA	3	0,6	5	1,3	1	0,6	8	2,0	3	0,8	31	7,5	51	2,1
TANZANIJA	1	0,2		0,0	1	0,6		0,0		0,0		0,0	2	0,1
TOGO	5	1,1	6	1,6		0,0		0,0	1	0,3		0,0	12	0,5
TONGA		0,0	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,0
TRINIDAD IN TOBAGO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
TUNIZIJA	2	0,4		0,0	1	0,6		0,0		0,0		0,0	3	0,2
TURČIJA	14	3,0	10	2,7	2	1,1	14	3,5	16	4,3	6	1,5	62	2,7
TURKMENIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
TUVALU		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
UGANDA	1	0,2	13	3,5		0,0	1	0,3	3	0,8		0,0	18	0,8
UKRAJINA	1	0,2	12	3,2	4	2,2	3	0,8		0,0	3	0,7	23	1,2
URUGVAJ		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
UZBEKISTAN	1	0,2	1	0,3		0,0	3	0,8		0,0		0,0	5	0,2
VANUATU	7	1,5		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	7	0,2
VELIKA BRITANIJA	64	13,6	45	12,0	20	11,0	64	16,0	49	13,3	57	13,9	299	13,3
VENEZUELA	12	2,5	3	0,8		0,0	4	1,0	4	1,1	2	0,5	25	1,0
VIETNAM	6	1,3	1	0,3	1	0,6	2	0,5	5	1,4	3	0,7	18	0,8
VZHODNI TIMOR	1	0,2		0,0		0,0		0,0		0,0	3	0,7	4	0,2
ZAMBIJA		0,0		0,0	1	0,6	1	0,3	2	0,5	1	0,2	5	0,3
ZDA	201	42,7	150	39,9	80	44,2	172	43,1	145	39,4	190	46,2	938	42,6
ZDRUŽENI ARABSKI EMIRATI	16	3,4	9	2,4	1	0,6	2	0,5	6	1,6	3	0,7	37	1,5
ZELENORTSKI OTOKI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ZIMBABVE	3	0,6	1	0,3	1	0,6	6	1,5	2	0,5	3	0,7	16	0,7
KOSOVO		0	1	0,3	1	0,6	6	1,5	5	1,4	1	0,2	14	0,7
PALESTINA	21	4,5	9	2,4	4	2,2	17	4,3	15	4,1	58	14,1	124	5,3
TAJVAN	6	1,3	1	0,3		0,0	9	2,3	10	2,7	1	0,2	27	1,1
VATIKAN	1	0,2		0,0	1	0,6		0,0	5	1,4	2	0,5	9	0,4
Skupno	471		376		181		399		368		411		2206	

Priloga C: Pregled novic AP-ja po državah

Dan v mesecu (avg.)	AP													
	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)	Skupno	(%)
AFGANISTAN	6	3,1	14	7,5	9	11,7	14	10,4	7	3,7	7	4,5	57,0	6,8
ALBANIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
ALŽIRIJA		0,0	1	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	1,0	0,1
ANDORA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
ANGOLA		0,0		0,0		0,0	2	1,5		0,0	2	1,3	4,0	0,5
ANTIGVA IN BARBUDA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
ARGENTINA	1	0,5	3	1,6		0,0		0,0	2	1,1	2	1,3	8,0	0,7
ARMENIJA		0,0	1	0,5	1	1,3		0,0		0,0	3	1,9	5,0	0,6
AVSTRALIJA	8	4,2	9	4,8	4	5,2	8	6,0	5	2,7	11	7,1	45,0	5,0
AVSTRALIJA	1	0,5		0,0		0,0		0,0	2	1,1	1	0,6	4,0	0,4
AZERBAJDŽAN		0,0		0,0	1	1,3		0,0	1	0,5	1	0,6	3,0	0,4
BAHAMI		0,0		0,0		0,0	1	0,7		0,0		0,0	1,0	0,1
BAHRAJN	1	0,5		0,0	1	1,3		0,0	1	0,5	2	1,3	5,0	0,6
BANGLADEŠ	1	0,5	1	0,5		0,0		0,0	1	0,5		0,0	3,0	0,3
BARBADOS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
BELGIJA	3	1,6	2	1,1	1	1,3		0,0	1	0,5		0,0	7,0	0,7
BELIZE		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
BELORUSIJA		0,0		0,0	1	1,3		0,0	1	0,5	1	0,6	3,0	0,4
BENIN		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
BOCVANA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
BOLGARIJA	1	0,5	1	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	2,0	0,2
BOLIVIJA		0,0		0,0		0,0	1	0,7	1	0,5	1	0,6	3,0	0,3
BOSNA IN HERCEGOVINA		0,0	1	0,5		0,0		0,0	2	1,1	1	0,6	4,0	0,4
BRAZILIJA	1	0,5	4	2,1	1	1,3	1	0,7	1	0,5	3	1,9	11,0	1,2
BRUNEJ	1	0,5	1	0,5		0,0		0,0	1	0,5		0,0	3,0	0,3
BURKINA FASO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
BURUNDI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
BUTAN		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,5		0,0	1,0	0,1
CENTRALNA AFRIŠKA REPUBLIKA	1	0,5	1	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	2,0	0,2
CIPER	1	0,5	1	0,5	1	1,3	1	0,7		0,0	2	1,3	6,0	0,7
ČAD	1	0,5		0,0		0,0		0,0	1	0,5		0,0	2,0	0,2
ČEŠKA	1	0,5	2	1,1		0,0		0,0		0,0	1	0,6	4,0	0,4
ČILE	2	1,0		0,0	1	1,3	1	0,7	1	0,5		0,0	5,0	0,6
ČRNA GORA	1	0,5		0,0	1	1,3		0,0		0,0	1	0,6	3,0	0,4
DANSKA	2	1,0	1	0,5		0,0		0,0	1	0,5	2	1,3	6,0	0,6
DEMOKRATIČNA REPUBLIKA KONGO	2	1,0		0,0		0,0	1	0,7		0,0		0,0	3,0	0,3
DOMINIKA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
DOMINIKANSKA REPUBLIKA	1	0,5		0,0		0,0		0,0	1	0,5	1	0,6	3,0	0,3
DŽIBUTI	1	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1,0	0,1
EGIPT	3	1,6	5	2,7	1	1,3	2	1,5	4	2,1	2	1,3	17,0	1,7

Dan v mesecu (avg.)	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)	Skupno	(%)
EKVADOR		0,0	3	1,6		0,0		0,0		0,0		0,0	3,0	0,3
EKVATORIALNA GVINEJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
ERITREJA	1	0,5		0,0	1	1,3		0,0	1	0,5		0,0	3,0	0,4
ESTONIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
ETIOPIJA	1	0,5		0,0		0,0		0,0	2	1,1		0,0	3,0	0,3
FIDŽI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
FILIPINI	2	1,0	4	2,1	1	1,3	1	0,7	7	3,7		0,0	15,0	1,5
FINSKA	2	1,0	1	0,5		0,0		0,0		0,0	2	1,3	5,0	0,5
FRANCIJA	9	4,7	12	6,4	4	5,2	9	6,7	5	2,7	5	3,2	44,0	4,8
GABON		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
GAMBIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
GANA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
GRČIJA	2	1,0	5	2,7		0,0	2	1,5	2	1,1	2	1,3	13,0	1,3
GRENADA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
GRUZIJA		0,0	1	0,5	1	1,3		0,0		0,0	1	0,6	3,0	0,4
GVAJANA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
GVATEMALA		0,0	1	0,5	1	1,3		0,0		0,0		0,0	2,0	0,3
GVINEJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,6	1,0	0,1
GVINEJA BISSAU		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,5		0,0	1,0	0,1
HAITI	2	1,0		0,0		0,0	1	0,7	3	1,6	4	2,6	10,0	1,0
HONDURAS		0,0	1	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	1,0	0,1
HRVAŠKA		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,5	1	0,6	2,0	0,2
INDIJA	7	3,6	16	8,6	3	3,9	6	4,5	14	7,5	7	4,5	53,0	5,4
INDONEZIJA	3	1,6	4	2,1	1	1,3	2	1,5	4	2,1	1	0,6	15,0	1,5
IRAK	3	1,6	7	3,7	3	3,9	6	4,5	3	1,6	8	5,1	30,0	3,4
IRAN	5	2,6	5	2,7	2	2,6	5	3,7	6	3,2	3	1,9	26,0	2,8
IRSKA	3	1,6	4	2,1		0,0	2	1,5	1	0,5	1	0,6	11,0	1,1
ISLANDIJA		0,0	1	0,5		0,0	1	0,7	6	3,2	1	0,6	9,0	0,9
ITALIJA	1	0,5	2	1,1	3	3,9	4	3,0	5	2,7	5	3,2	20,0	2,4
IZRAEL	9	4,7	5	2,7	4	5,2	4	3,0	7	3,7	11	7,1	40,0	4,4
JAMAJKA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,6	1,0	0,1
JAPONSKA	6	3,1	5	2,7	3	3,9	6	4,5	3	1,6	4	2,6	27,0	3,1
JEMEN		0,0	1	0,5		0,0	1	0,7		0,0	1	0,6	3,0	0,3
JORDANIJA		0,0	1	0,5		0,0		0,0	1	0,5	3	1,9	5,0	0,5
JUŽNA AFRIKA	3	1,6		0,0		0,0		0,0	4	2,1		0,0	7,0	0,6
JUŽNA KOREJA	6	3,1	6	3,2	1	1,3	6	4,5	11	5,9	4	2,6	34,0	3,4
KAMBODŽA		0,0		0,0		0,0	1	0,7		0,0		0,0	1,0	0,1
KAMERUN		0,0	1	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	1,0	0,1
KANADA	6	3,1	6	3,2	2	2,6	6	4,5	6	3,2	4	2,6	30,0	3,2
KATAR		0,0		0,0	1	1,3	1	0,7	1	0,5	1	0,6	4,0	0,5
KAZAHSTAN		0,0		0,0	1	1,3		0,0	1	0,5	1	0,6	3,0	0,4

Dan v mesecu (avg.)	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)	Skupno	(%)
KENIJA	2	1,0	1	0,5		0,0		0,0	1	0,5	1	0,6	5,0	0,5
KIRGIZIJA		0,0		0,0	1	1,3	1	0,7		0,0	2	1,3	4,0	0,6
KIRIBATI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
KITAJSKA	24	12,5	15	8,0	2	2,6	12	9,0	16	8,6	13	8,3	82,0	8,2
KOLUMBIJA	1	0,5	2	1,1		0,0	1	0,7	2	1,1	4	2,6	10,0	1,0
KOMOROS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
KONGO		0,0	2	1,1		0,0		0,0	1	0,5		0,0	3,0	0,3
KOSTARIKA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
KUBA	1	0,5	1	0,5		0,0	1	0,7	1	0,5	1	0,6	5,0	0,5
KUVAJT		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,5		0,0	1,0	0,1
LAOS	2	1,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	2,0	0,2
LATVIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
LESOTO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
LIBANON	4	2,1	1	0,5	3	3,9	1	0,7	2	1,1	1	0,6	12,0	1,5
LIBERIJA	3	1,6		0,0		0,0		0,0		0,0	2	1,3	5,0	0,5
LIBIJA	2	1,0	1	0,5		0,0	2	1,5	1	0,5	3	1,9	9,0	0,9
LIECHTENSTEIN		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
LITVA		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,5		0,0	1,0	0,1
LUKSEMBURG		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,6	1,0	0,1
MADAGASKAR		0,0	1	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	1,0	0,1
MADŽARSKA	1	0,5	3	1,6		0,0	1	0,7		0,0		0,0	5,0	0,5
MAKEDONIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
MALAVI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
MALDIVI	1	0,5		0,0		0,0		0,0	1	0,5		0,0	2,0	0,2
MALEZIJA	3	1,6	2	1,1		0,0	1	0,7	3	1,6		0,0	9,0	0,8
MALI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
MALTA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
MAROKO		0,0	1	0,5		0,0		0,0	2	1,1		0,0	3,0	0,3
MARSHALLOVI OTOKI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
MAURITIUS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
MAVRETANIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
MEHIKA	5	2,6	1	0,5	3	3,9	8	6,0	3	1,6	3	1,9	23,0	2,8
MIKRONEZIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
MJANMAR	1	0,5	1	0,5	1	1,3	2	1,5	1	0,5	1	0,6	7,0	0,8
MOLDAVIJA		0,0		0,0		0,0	1	0,7		0,0	1	0,6	2,0	0,2
MONAKO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
MONGOLIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
MOZAMBIK		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
NAMIBIJA		0,0		0,0		0,0	1	0,7		0,0		0,0	1,0	0,1
NAURU		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
NEMČIJA	11	5,7	15	8,0	5	6,5	8	6,0	11	5,9	6	3,8	56,0	6,0

Dan v mesecu (avg.)	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)	Skupno	(%)
NEPAL		0,0		0,0		0,0		0,0	2	1,1		0,0	2,0	0,2
NIGER		0,0		0,0	1	1,3		0,0		0,0		0,0	1,0	0,2
NIGERIJA	2	1,0	1	0,5		0,0		0,0	3	1,6	1	0,6	7,0	0,6
NIKARAGVA		0,0	1	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	1,0	0,1
NIZOZEMSKA	3	1,6	3	1,6	2	2,6		0,0	2	1,1	3	1,9	13,0	1,5
NORVEŠKA		0,0	1	0,5		0,0		0,0		0,0	1	0,6	2,0	0,2
NOVA ZELANDIJA	4	2,1	1	0,5	1	1,3	1	0,7	2	1,1	2	1,3	11,0	1,2
OMAN		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
PAKISTAN	2	1,0	7	3,7	6	7,8	7	5,2	10	5,3	4	2,6	36,0	4,3
PALAU		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
PANAMA		0,0	1	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	1,0	0,1
PAPUA NOVA GVINEJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
PARAGVAJ		0,0		0,0	1	1,3		0,0		0,0		0,0	1,0	0,2
PERU		0,0	1	0,5		0,0	1	0,7	3	1,6	2	1,3	7,0	0,7
POLJSKA	2	1,0	3	1,6	2	2,6	1	0,7	2	1,1	2	1,3	12,0	1,4
PORTUGALSKA	1	0,5	2	1,1	1	1,3		0,0	1	0,5		0,0	5,0	0,6
ROMUNIJA	2	1,0	4	2,1		0,0	2	1,5	3	1,6	5	3,2	16,0	1,6
RUANDA	1	0,5		0,0		0,0		0,0	1	0,5		0,0	2,0	0,2
RUSIJA	6	3,1	15	8,0	8	10,4	9	6,7	14	7,5	16	10,3	68,0	7,7
SALOMONOVİ OTOKI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
SALVADOR		0,0		0,0		0,0	2	1,5		0,0		0,0	2,0	0,2
SAMOA		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,5		0,0	1,0	0,1
SAN MARINO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
SAO TOME IN PRINCIPE		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
SAVDSKA ARABIJA	3	1,6	2	1,1		0,0	2	1,5	2	1,1	2	1,3	11,0	1,1
SEJŠELI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
SENEGAL		0,0	1	0,5	1	1,3		0,0		0,0		0,0	2,0	0,3
SEVERNA KOREJA	3	1,6	2	1,1		0,0	4	3,0	5	2,7	3	1,9	17,0	1,7
SIERRA LEONE	3	1,6	1	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	4,0	0,3
SINGAPUR	2	1,0	2	1,1		0,0		0,0	3	1,6	1	0,6	8,0	0,7
SIRIJA	1	0,5	1	0,5	1	1,3		0,0		0,0		0,0	3,0	0,4
SLONOKOŠČENA OBALA		0,0		0,0	1	1,3		0,0		0,0		0,0	1,0	0,2
SLOVAŠKA	1	0,5	1	0,5		0,0		0,0		0,0	2	1,3	4,0	0,4
SLOVENIJA		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,5		0,0	1,0	0,1
SOMALIJA	1	0,5		0,0		0,0	1	0,7	1	0,5	2	1,3	5,0	0,5
SRBIJA	1	0,5	1	0,5	1	1,3	1	0,7	2	1,1		0,0	6,0	0,7
ST. KITTS IN NEVIS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
ST. LUCIA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
ST. VINCENT IN GRENADINE		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
SUDAN	1	0,5	1	0,5	5	6,5	4	3,0	3	1,6		0,0	14,0	2,0
SURINAM		0,0	1	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	1,0	0,1

TUNIZIJA		0,0	2	1,1	1	1,3	2	1,5		0,0		0,0	5,0	0,6
TURČIJA	6	3,1	5	2,7	1	1,3	2	1,5	5	2,7	1	0,6	20,0	2,0
TURKMENIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
TUVALU		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
UGANDA		0,0	1	0,5	1	1,3		0,0	1	0,5		0,0	3,0	0,4
UKRAJINA	1	0,5	1	0,5	1	1,3	1	0,7	1	0,5	1	0,6	6,0	0,7
URUGVAJ		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,6	1,0	0,1
UZBEKISTAN		0,0		0,0	1	1,3	1	0,7		0,0	2	1,3	4,0	0,6
VANUATU	2	1,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	2,0	0,2
VELIKA BRITANIJA	17	8,9	19	10,2	11	14,3	14	10,4	20	10,7	16	10,3	97,0	10,8
VENEZUELA	1	0,5	2	1,1	1	1,3	1	0,7	4	2,1	2	1,3	11,0	1,2
VIETNAM	2	1,0	3	1,6		0,0		0,0	2	1,1		0,0	7,0	0,6
VZHODNI TIMOR		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
ZAMBIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
ZDA	123	64,1	121	64,7	41	53,2	86	64,2	103	55,1	93	59,6	567,0	60,1
ZDRUŽENI ARABSKI EMIRATI	4	2,1	3	1,6	2	2,6	2	1,5	6	3,2	2	1,3	19,0	2,0
ZELENOTRSKI OTOKI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0,0	0,0
ZIMBABVE		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,6	1,0	0,1
KOSOVO		0,0		0,0	1	1,3	1	0,7	4	2,1	1	0,6	7,0	0,8
PALESTINA	4	2,1	3	1,6	3	3,9	4	3,0	3	1,6	9	5,8	26,0	3,0
TAJVAN	1	0,5	1	0,5		0,0	1	0,7	2	1,1	2	1,3	7,0	0,7
VATIKAN	1	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,6	2,0	0,2
	192		187		77		134		187		156		933	

Priloga Č: Pregled novic Reutersa po državah

Dan v mesecu (avg.)	Reuters												Skupno	(%)
	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)		
AFGANISTAN	25	6,8	23	7,6	6	9,0	11	4,8	11	3,2	18	5,5	94	6,2
ALBANIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ALŽIRIJA	2	0,5	12	4,0		0,0	4	1,7	1	0,3		0,0	19	1,1
ANDORA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ANGOLA		0,0	1	0,3		0,0		0,0	1	0,3	6	1,8	8	0,4
ANTIGVA IN BARBUDA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ARGENTINA	5	1,4	6	2,0	3	4,5		0,0	3	0,9	1	0,3	18	1,5
ARMENIJA	1	0,3		0,0		0,0	1	0,4	1	0,3	6	1,8	9	0,5
AVSTRALIJA	14	3,8	11	3,7	4	6,0	11	4,8	19	5,4	16	4,9	75	4,8
AVSTRIJA	3	0,8	2	0,7		0,0		0,0		0,0	1	0,3	6	0,3
AZERBAJDŽAN	1	0,3		0,0		0,0		0,0	1	0,3	1	0,3	3	0,1
BAHAMI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
BAHRAIN	1	0,3		0,0		0,0		0,0	2	0,6		0,0	3	0,1
BANGLADEŠ		0,0	1	0,3		0,0	1	0,4	3	0,9		0,0	5	0,3
BARBADOS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
BELGIJA	2	0,5	2	0,7		0,0	1	0,4	3	0,9	7	2,1	15	0,8
BELIZE		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
BEORUSIJA	1	0,3	2	0,7		0,0	2	0,9	2	0,6	5	1,5	12	0,7
BENIN		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,3	1	0,1
BOCVANA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
BOLGARIJA	3	0,8	1	0,3		0,0		0,0	2	0,6		0,0	6	0,3
BOLIVIJA	1	0,3		0,0		0,0		0,0	2	0,6		0,0	3	0,1
BOSNA IN HERCEGOVINA		0,0		0,0		0,0		0,0	3	0,9	2	0,6	5	0,2
BRAZILIJA	15	4,1	11	3,7	6	9,0	4	1,7	11	3,2	24	7,4	71	4,8
BRUNEJ		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,3		0,0	1	0,0
BURKINA FASO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
BURUNDI	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,0
BUTAN		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
CENTRALNA AFRIŠKA REPUBLIKA	2	0,5	2	0,7		0,0		0,0	2	0,6		0,0	6	0,3
CIPER		0,0	1	0,3		0,0	1	0,4	1	0,3	3	0,9	6	0,3
ČAD	3	0,8		0,0		0,0	1	0,4		0,0	1	0,3	5	0,3
ČEŠKA	6	1,6	1	0,3		0,0	2	0,9	1	0,3		0,0	10	0,5
ČILE	2	0,5	2	0,7	4	6,0	3	1,3	2	0,6	1	0,3	14	1,6
ČRNA GORA	1	0,3	2	0,7		0,0		0,0		0,0		0,0	3	0,2
DANSKA	1	0,3	3	1,0		0,0	2	0,9	9	2,6	1	0,3	16	0,8
DEMOKRATČNA REPUBLIKA KONGO	1	0,3	3	1,0		0,0	3	1,3	6	1,7	8	2,5	21	1,1
DOMINIKA	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,0
DOMINIKANSKA REPUBLIKA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
DŽIBUTI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
EGIPT	7	1,9	10	3,3	3	4,5	5	2,2	3	0,9	15	4,6	43	2,9

Dan v mesecu (avg.)	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)	Skupno	(%)
EKVADOR	4	1,1	9	3,0	1	1,5		0,0	1	0,3		0,0	15	1,0
EKVATORIALNA GVINEJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ERITREJA	1	0,3	1	0,3	1	1,5		0,0		0,0		0,0	3	0,3
ESTONIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ETIOPIJA	1	0,3	2	0,7	1	1,5		0,0	1	0,3		0,0	5	0,5
FIDŽI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
FILIPINI	1	0,3	2	0,7		0,0	1	0,4	4	1,1	1	0,3	9	0,5
FINSKA	1	0,3	3	1,0		0,0		0,0		0,0	2	0,6	6	0,3
FRANCIJA	24	6,6	29	9,6	3	4,5	11	4,8	16	4,6	28	8,6	111	6,4
GABON		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
GAMBIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
GANA		0,0	2	0,7		0,0		0,0	2	0,6		0,0	4	0,2
GRČIJA	2	0,5	2	0,7		0,0	12	5,2	4	1,1	5	1,5	25	1,5
GRENADA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
GRUZIJA	1	0,3	1	0,3		0,0		0,0	1	0,3	3	0,9	6	0,3
GVAJANA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
GVATEMALA	1	0,3		0,0	1	1,5		0,0		0,0		0,0	2	0,3
GVINEJA	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,0
GVINEJA BISSAU		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,3		0,0	1	0,0
HAITI		0,0		0,0		0,0		0,0	2	0,6	8	2,5	10	0,5
HONDURAS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
HRVAŠKA		0,0		0,0		0,0		0,0	2	0,6	1	0,3	3	0,1
INDIJA	20	5,5	20	6,6	3	4,5	13	5,7	17	4,9	18	5,5	91	5,4
INDONEZIJA	8	2,2	2	0,7		0,0	5	2,2	2	0,6	6	1,8	23	1,2
IRAK	8	2,2	6	2,0	4	6,0	14	6,1	5	1,4	9	2,8	46	3,4
IRAN	8	2,2	9	3,0	1	1,5	10	4,4	9	2,6	10	3,1	47	2,8
IRSKA	3	0,8		0,0	1	1,5	5	2,2	7	2,0	6	1,8	22	1,4
ISLANDIJA		0,0	1	0,3		0,0		0,0	3	0,9		0,0	4	0,2
ITALIJA	10	2,7	6	2,0		0,0	8	3,5	7	2,0	13	4,0	44	2,4
IZRAEL	21	5,8	7	2,3	1	1,5	10	4,4	1	0,3	41	12,6	81	4,5
JAMAJKA		0,0		0,0		0,0	1	0,4		0,0		0,0	1	0,1
JAPONSKA	17	4,7	8	2,7	1	1,5	20	8,7	27	7,7	17	5,2	90	5,1
JEMEN	1	0,3	1	0,3	1	1,5		0,0	1	0,3	1	0,3	5	0,4
JORDANIJA	2	0,5	1	0,3		0,0	1	0,4	1	0,3	5	1,5	10	0,5
JUŽNA AFRIKA	15	4,1	10	3,3		0,0	9	3,9	15	4,3	6	1,8	55	2,9
JUŽNA KOREJA	9	2,5	8	2,7	1	1,5	4	1,7	8	2,3	17	5,2	47	2,6
KAMBODŽA		0,0		0,0		0,0	2	0,9		0,0	1	0,3	3	0,2
KAMERUN	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,3	2	0,1
KANADA	16	4,4	30	10,0		0,0	12	5,2	31	8,9	25	7,7	114	6,0
KATAR	2	0,5		0,0		0,0		0,0	1	0,3	3	0,9	6	0,3
KAZAHSTAN	2	0,5	3	1,0		0,0	1	0,4	2	0,6	3	0,9	11	0,6

Dan v mesecu (avg.)	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)	Skupno	(%)
KENIJA	2	0,5	4	1,3		0,0		0,0	4	1,1	1	0,3	11	0,6
KIRGIZIJA	1	0,3		0,0		0,0	3	1,3	1	0,3	3	0,9	8	0,5
KIRIBATI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
KITAJSKA	49	13,4	37	12,3	3	4,5	25	10,9	45	12,9	43	13,2	202	11,2
KOLUMBIJA	5	1,4	13	4,3	3	4,5	5	2,2	4	1,1	9	2,8	39	2,7
KOMOROS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
KONGO		0,0	1	0,3		0,0	1	0,4		0,0		0,0	2	0,1
KOSTARIKA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
KUBA	4	1,1	2	0,7	1	1,5	4	1,7	5	1,4	1	0,3	17	1,1
KUVAJT	5	1,4	1	0,3		0,0	1	0,4	1	0,3		0,0	8	0,4
LAOS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,3	1	0,1
LATVIJA	1	0,3	1	0,3		0,0	1	0,4		0,0		0,0	3	0,2
LESOTO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
LIBANON	7	1,9	7	2,3	2	3,0	2	0,9		0,0	3	0,9	21	1,5
LIBERIJA	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0	6	1,8	7	0,4
LIBIJA	4	1,1	1	0,3		0,0	3	1,3	1	0,3	10	3,1	19	1,0
LIECHTENSTEIN		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
LITVA	1	0,3		0,0		0,0	1	0,4		0,0		0,0	2	0,1
LUKSEMBURG		0,0	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,1
MADAGASKAR		0,0	1	0,3	2	3,0		0,0		0,0		0,0	3	0,6
MADŽARSKA	4	1,1	2	0,7		0,0	3	1,3	5	1,4	1	0,3	15	0,8
MAKEDONIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
MALAVI		0,0	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,1
MALDIVI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
MALEZIJA		0,0	1	0,3		0,0	1	0,4	3	0,9	5	1,5	10	0,5
MALI	1	0,3	2	0,7		0,0	1	0,4	2	0,6		0,0	6	0,3
MALTA		0,0	2	0,7		0,0		0,0		0,0		0,0	2	0,1
MAROKO		0,0		0,0		0,0	2	0,9	1	0,3		0,0	3	0,2
MARSHALLOVI OTOKI	1	0,3		0,0		0,0		0,0	1	0,3	1	0,3	3	0,1
MAURITIUS		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,3		0,0	1	0,0
MAVRETANIJA	1	0,3	1	0,3		0,0	3	1,3	2	0,6		0,0	7	0,4
MEHIKA	8	2,2	6	2,0	1	1,5	5	2,2	18	5,2	4	1,2	42	2,4
MIKRONEZIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
MJANMAR		0,0		0,0		0,0	4	1,7	2	0,6		0,0	6	0,4
MOLDAVIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
MONAKO	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,0
MONGOLIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
MOZAMBIK		0,0	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,1
NAMIBIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
NAURU		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
NEMČIJA	17	4,7	27	9,0	2	3,0	12	5,2	37	10,6	33	10,1	128	7,1

Dan v mesecu (avg.)	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)	Skupno	(%)
NEPAL		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
NIGER	1	0,3	2	0,7		0,0	3	1,3	1	0,3		0,0	7	0,4
NIGERIJA	4	1,1	3	1,0		0,0	6	2,6	2	0,6	5	1,5	20	1,1
NIKARAGVA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
NIZOZEMSKA	4	1,1	12	4,0		0,0	2	0,9	2	0,6	11	3,4	31	1,7
NORVEŠKA	4	1,1	3	1,0		0,0	1	0,4	2	0,6	3	0,9	13	0,7
NOVA ZELANDIJA	9	2,5		0,0		0,0		0,0	3	0,9	3	0,9	15	0,7
OMAN	2	0,5		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	2	0,1
PAKISTAN	10	2,7	19	6,3	6	9,0	10	4,4	17	4,9	18	5,5	80	5,5
PALAU		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
PANAMA	1	0,3	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0	2	0,1
PAPUA NOVA GVINEJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
PARAGVAJ	4	1,1	2	0,7		0,0		0,0		0,0	1	0,3	7	0,3
PERU		0,0	4	1,3	3	4,5	1	0,4	8	2,3	2	0,6	18	1,5
POLJSKA	7	1,9	4	1,3	1	1,5	1	0,4	3	0,9	1	0,3	17	1,1
PORTUGALSKA	1	0,3	2	0,7		0,0		0,0	3	0,9	3	0,9	9	0,5
ROMUNIJA		0,0		0,0		0,0	8	3,5	3	0,9		0,0	11	0,7
RUANDA	8	2,2	1	0,3	1	1,5		0,0		0,0	6	1,8	16	1,0
RUSIJA	28	7,7	47	15,6	3	4,5	23	10,0	30	8,6	67	20,6	198	11,2
SALOMONOVI OTOKI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
SALVADOR		0,0		0,0	2	3,0		0,0		0,0	1	0,3	3	0,5
SAMOA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
SAN MARINO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
SAO TOME IN PRINCIPE		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
SAVDSKA ARABIJA	20	5,5	10	3,3	1	1,5	4	1,7	3	0,9	1	0,3	39	2,2
SEJŠELI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
SENEGAL		0,0		0,0		0,0	2	0,9		0,0		0,0	2	0,1
SEVERNA KOREJA	4	1,1	2	0,7		0,0	1	0,4	4	1,1	5	1,5	16	0,8
SIERRA LEONE	2	0,5		0,0		0,0		0,0	1	0,3	6	1,8	9	0,4
SINGAPUR	4	1,1	4	1,3		0,0	3	1,3	4	1,1	8	2,5	23	1,2
SIRIJA	5	1,4	1	0,3	2	3,0	1	0,4		0,0		0,0	9	0,9
SLONOKOŠČENA OBALA	1	0,3	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0	2	0,1
SLOVAŠKA	3	0,8	1	0,3		0,0		0,0		0,0	1	0,3	5	0,2
SLOVENIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
SOMALIJA		0,0	1	0,3		0,0	1	0,4	1	0,3	1	0,3	4	0,2
SRBIJA		0,0	1	0,3		0,0		0,0	2	0,6	1	0,3	4	0,2
ST. KITTS IN NEVIS		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ST. LUCIA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ST. VINCENT IN GRENADINE		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
SUDAN	4	1,1	5	1,7	2	3,0	7	3,1	3	0,9	6	1,8	27	1,9
SURINAM		0,0	2	0,7		0,0		0,0		0,0		0,0	2	0,1

Dan v mesecu (avg.)	10.	(%)	12.	(%)	14.	(%)	16.	(%)	18.	(%)	20.	(%)	Skupno	(%)
SVAZI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ŠPANJA	12	3,3	8	2,7	4	6,0	10	4,4	13	3,7	5	1,5	52	3,6
ŠRI LANKA		0,0	2	0,7	1	1,5		0,0		0,0		0,0	3	0,4
ŠVEDSKA	2	0,5	2	0,7	2	3,0	3	1,3	6	1,7	3	0,9	18	1,4
ŠVICA	2	0,5	4	1,3		0,0	11	4,8	14	4,0	9	2,8	40	2,2
TADŽIKISTAN		0,0		0,0		0,0	1	0,4	2	0,6		0,0	3	0,2
TAJSKA	3	0,8	1	0,3	1	1,5	5	2,2		0,0	17	5,2	27	1,7
TANZANIJA	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,3	2	0,1
TOGO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,3	1	0,1
TONGA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
TRINIDAD IN TOBAGO		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
TUNIZIJA	1	0,3		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	1	0,0
TURČIJA	16	4,4	5	1,7		0,0	9	3,9	4	1,1	7	2,1	41	2,2
TURKMENIJA		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
TUVALU		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
UGANDA	3	0,8	5	1,7		0,0	3	1,3	3	0,9	1	0,3	15	0,8
UKRAJINA	6	1,6	16	5,3		0,0		0,0	4	1,1	3	0,9	29	1,5
URUGVAJ		0,0		0,0		0,0	1	0,4		0,0		0,0	1	0,1
UZBEKISTAN	1	0,3		0,0	1	1,5	3	1,3		0,0	1	0,3	6	0,6
VANUATU	4	1,1		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	4	0,2
VELIKA BRITANIJA	65	17,8	62	20,6	6	9,0	25	10,9	72	20,6	69	21,2	299	16,7
VENEZUELA	5	1,4	8	2,7		0,0		0,0	6	1,7	2	0,6	21	1,1
VIETNAM	2	0,5		0,0		0,0	5	2,2	2	0,6	2	0,6	11	0,7
VZHODNI TIMOR		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ZAMBIJA	2	0,5	1	0,3		0,0	1	0,4		0,0	1	0,3	5	0,3
ZDA	191	52,3	149	49,5	27	40,3	125	54,6	204	58,5	171	52,5	867	51,3
ZDRUŽENI ARABSKI EMIRATI	9	2,5	10	3,3	1	1,5	5	2,2	7	2,0	3	0,9	35	2,1
ZELENOTRSKI OTOKI		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0		0,0	0	0,0
ZIMBABVE	1	0,3	1	0,3		0,0	1	0,4		0,0		0,0	3	0,2
KOSOVO		0,0		0,0		0,0	1	0,4		0,0		0,0	1	0,1
PALESTINA	14	3,8	6	2,0	2	3,0	8	3,5		0,0	36	11,0	66	3,9
TAJVAN		0,0	2	0,7		0,0	5	2,2	7	2,0	6	1,8	20	1,1
VATIKAN		0,0		0,0		0,0	1	0,4		0,0		0,0	1	0,1
Skupno	365		301		67		229		349		326		1637	

Priloga D: Pregled vseh treh agencij skupaj

	AFP		AP		Reuters		Vse	
	Skupno	Skupno (%)	Skupno	Skupno (%)	Skupno	Skupno (%)	Skupno	Skupno (%)
AFGANISTAN	228	10,4	57	6,8	94	6,2	379	7,8
ALBANIJA	6	0,3	0	0,0	0	0,0	6	0,1
ALŽIRIJA	11	0,6	1	0,1	19	1,1	31	0,6
ANDORA	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
ANGOLA	11	0,5	4	0,5	8	0,4	23	0,4
ANTIGVA IN BARBUDA	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
ARGENTINA	9	0,5	8	0,7	18	1,5	35	0,9
ARMENIJA	11	0,5	5	0,6	9	0,5	25	0,5
AVSTRALIJA	97	4,3	45	5,0	75	4,8	217	4,7
AVSTRILIJA	13	0,6	4	0,4	6	0,3	23	0,4
AZERBAJDŽAN	7	0,3	3	0,4	3	0,1	13	0,3
BAHAMI	0	0,0	1	0,1	0	0,0	1	0,0
BAHRAJN	10	0,4	5	0,6	3	0,1	18	0,4
BANGLADEŠ	14	0,7	3	0,3	5	0,3	22	0,4
BARBADOS	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
BELGIJA	9	0,4	7	0,7	15	0,8	31	0,6
BELIZE	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
BELORUSIJA	6	0,4	3	0,4	12	0,7	21	0,5
BENIN	1	0,0	0	0,0	1	0,1	2	0,0
BOCVANA	3	0,2	0	0,0	0	0,0	3	0,1
BOLGARIJA	20	0,8	2	0,2	6	0,3	28	0,4
BOLIVIJA	13	0,6	3	0,3	3	0,1	19	0,4
BOSNA IN HERCEGOVINA	13	0,6	4	0,4	5	0,2	22	0,4
BRAZILIJA	35	1,5	11	1,2	71	4,8	117	2,5
BRUNEJ	3	0,1	3	0,3	1	0,0	7	0,1
BURKINA FASO	1	0,1	0	0,0	0	0,0	1	0,0
BURUNDI	4	0,2	0	0,0	1	0,0	5	0,1
BUTAN	1	0,0	1	0,1	0	0,0	2	0,0
CENTRALNA AFRIŠKA REPUBLIKA	5	0,3	2	0,2	6	0,3	13	0,2
CIPER	8	0,4	6	0,7	6	0,3	20	0,5
ČAD	3	0,2	2	0,2	5	0,3	10	0,2
ČEŠKA	11	0,5	4	0,4	10	0,5	25	0,4
ČILE	7	0,3	5	0,6	14	1,6	26	0,8
ČRNA GORA	3	0,3	3	0,4	3	0,2	9	0,3
DANSKA	30	1,2	6	0,6	16	0,8	52	0,9
DEMOKRATIČNA REPUBLIKA KONGO	37	1,6	3	0,3	21	1,1	61	1,0
DOMINIKA	0	0,0	0	0,0	1	0,0	1	0,0
DOMINIKANSKA REPUBLIKA	1	0,0	3	0,3	0	0,0	4	0,1
DŽIBUTI	1	0,0	1	0,1	0	0,0	2	0,0
EGIPT	46	2,2	17	1,7	43	2,9	106	2,3
EKVADOR	15	0,6	3	0,3	15	1,0	33	0,6
EKVATORIALNA GVINEJA	2	0,1	0	0,0	0	0,0	2	0,0
ERITREJA	5	0,4	3	0,4	3	0,3	11	0,4
ESTONIJA	6	0,2	0	0,0	0	0,0	6	0,1

ETIOPIJA	6	0,3	3	0,3	5	0,5	14	0,3
FIDŽI	3	0,1	0	0,0	0	0,0	3	0,0
FILIPINI	26	1,1	15	1,5	9	0,5	50	1,0
FINSKA	8	0,3	5	0,5	6	0,3	19	0,4
FRANCIJA	194	8,5	44	4,8	111	6,4	349	6,6
GABON	8	0,5	0	0,0	0	0,0	8	0,2
GAMBIJA	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
GANA	2	0,1	0	0,0	4	0,2	6	0,1
GRČIJA	24	1,1	13	1,3	25	1,5	62	1,3
GRENADA	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
GRUZIJA	5	0,3	3	0,4	6	0,3	14	0,3
GVAJANA	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
GVATEMALA	0	0,0	2	0,3	2	0,3	4	0,2
GVINEJA	1	0,0	1	0,1	1	0,0	3	0,1
GVINEJA BISSAU	0	0,0	1	0,1	1	0,0	2	0,0
HAITI	27	1,1	10	1,0	10	0,5	47	0,9
HONDURAS	1	0,0	1	0,1	0	0,0	2	0,0
HRVAŠKA	8	0,4	2	0,2	3	0,1	13	0,2
INDIJA	164	7,5	53	5,4	91	5,4	308	6,1
INDONEZIJA	32	1,3	15	1,5	23	1,2	70	1,4
IRAK	78	3,5	30	3,4	46	3,4	154	3,4
IRAN	90	4,0	26	2,8	47	2,8	163	3,2
IRSKA	13	0,6	11	1,1	22	1,4	46	1,0
ISLANDIJA	13	0,6	9	0,9	4	0,2	26	0,5
ITALIJA	48	2,2	20	2,4	44	2,4	112	2,3
IZRAEL	155	6,8	40	4,4	81	4,5	276	5,2
JAMAJKA	0	0,0	1	0,1	1	0,1	2	0,1
JAPONSKA	96	4,2	27	3,1	90	5,1	213	4,1
JEMEN	13	0,6	3	0,3	5	0,4	21	0,5
JORDANIJA	29	1,2	5	0,5	10	0,5	44	0,7
JUŽNA AFRIKA	55	2,5	7	0,6	55	2,9	117	2,0
JUŽNA KOREJA	78	3,3	34	3,4	47	2,6	159	3,1
KAMBODŽA	13	0,5	1	0,1	3	0,2	17	0,3
KAMERUN	6	0,3	1	0,1	2	0,1	9	0,2
KANADA	103	4,5	30	3,2	114	6,0	247	4,6
KATAR	7	0,3	4	0,5	6	0,3	17	0,4
KAZAHSTAN	4	0,2	3	0,4	11	0,6	18	0,4
KENIJA	8	0,3	5	0,5	11	0,6	24	0,5
KIRGIZIJA	8	0,3	4	0,6	8	0,5	20	0,4
KIRIBATI	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
KITAJSKA	242	10,6	82	8,2	202	11,2	526	10,0
KOLUMBIJA	54	2,2	10	1,0	39	2,7	103	2,0
KOMOROS	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
KONGO	1	0,1	3	0,3	2	0,1	6	0,2
KOSTARIKA	2	0,1	0	0,0	0	0,0	2	0,0
KUBA	13	0,6	5	0,5	17	1,1	35	0,7

KUVAJT	17	0,7	1	0,1	8	0,4	26	0,4
LAOS	4	0,2	2	0,2	1	0,1	7	0,1
LATVIJA	4	0,2	0	0,0	3	0,2	7	0,1
LESOTO	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
LIBANON	27	1,3	12	1,5	21	1,5	60	1,4
LIBERIJA	27	1,1	5	0,5	7	0,4	39	0,6
LIBIJA	16	0,7	9	0,9	19	1,0	44	0,9
LIECHTENSTEIN	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
LITVA	7	0,3	1	0,1	2	0,1	10	0,2
LUKSEMBURG	4	0,2	1	0,1	1	0,1	6	0,1
MADAGASKAR	4	0,2	1	0,1	3	0,6	8	0,3
MADŽARSKA	9	0,5	5	0,5	15	0,8	29	0,6
MAKEDONIJA	3	0,1	0	0,0	0	0,0	3	0,0
MALAVI	1	0,0	0	0,0	1	0,1	2	0,0
MALDIVI	3	0,1	2	0,2	0	0,0	5	0,1
MALEZIJA	13	0,6	9	0,8	10	0,5	32	0,7
MALI	13	0,7	0	0,0	6	0,3	19	0,3
MALTA	0	0,0	0	0,0	2	0,1	2	0,0
MAROKO	11	0,6	3	0,3	3	0,2	17	0,4
MARSHALLOVI OTOKI	0	0,0	0	0,0	3	0,1	3	0,0
MAURITIUS	2	0,1	0	0,0	1	0,0	3	0,0
MAVRETANIJA	13	0,6	0	0,0	7	0,4	20	0,3
MEHIKA	34	1,5	23	2,8	42	2,4	99	2,2
MIKRONEZIJA	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
MJANMAR	15	0,6	7	0,8	6	0,4	28	0,6
MOLDAVIJA	1	0,0	2	0,2	0	0,0	3	0,1
MONAKO	0	0,0	0	0,0	1	0,0	1	0,0
MONGOLIJA	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
MOZAMBIK	4	0,2	0	0,0	1	0,1	5	0,1
NAMIBIJA	7	0,3	1	0,1	0	0,0	8	0,1
NAURU	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
NEMČIJA	91	3,9	56	6,0	128	7,1	275	5,7
NEPAL	9	0,4	2	0,2	0	0,0	11	0,2
NIGER	14	0,7	1	0,2	7	0,4	22	0,4
NIGERIJA	37	1,6	7	0,6	20	1,1	64	1,1
NIKARAGVA	4	0,2	1	0,1	0	0,0	5	0,1
NIZOZEMSKA	12	0,5	13	1,5	31	1,7	56	1,2
NORVEŠKA	25	1,0	2	0,2	13	0,7	40	0,6
NOVA ZELANDIJA	13	0,5	11	1,2	15	0,7	39	0,8
OMAN	8	0,3	0	0,0	2	0,1	10	0,1
PAKISTAN	180	9,2	36	4,3	80	5,5	296	6,3
PALAU	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
PANAMA	2	0,1	1	0,1	2	0,1	5	0,1
PAPUA NOVA GVINEJA	2	0,1	0	0,0	0	0,0	2	0,0
PARAGVAJ	0	0,0	1	0,2	7	0,3	8	0,2
PERU	12	0,5	7	0,7	18	1,5	37	0,9

POLJSKA	25	1,1	12	1,4	17	1,1	54	1,2
PORTUGALSKA	12	0,6	5	0,6	9	0,5	26	0,5
ROMUNIJA	42	1,8	16	1,6	11	0,7	69	1,4
RUANDA	28	1,3	2	0,2	16	1,0	46	0,8
RUSIJA	262	11,5	68	7,7	198	11,2	528	10,1
SALOMONOVİ OTOKI	3	0,1	0	0,0	0	0,0	3	0,0
SALVADOR	1	0,0	2	0,2	3	0,5	6	0,3
SAMOA	0	0,0	1	0,1	0	0,0	1	0,0
SAN MARINO	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
SAO TOME IN PRINCIPE	1	0,1	0	0,0	0	0,0	1	0,0
SAVDSKA ARABIJA	43	1,8	11	1,1	39	2,2	93	1,7
SEJŠELI	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
SENEGAL	3	0,2	2	0,3	2	0,1	7	0,2
SEVERNA KOREJA	49	2,0	17	1,7	16	0,8	82	1,5
SIERRA LEONE	29	1,2	4	0,3	9	0,4	42	0,7
SINGAPUR	27	1,4	8	0,7	23	1,2	58	1,1
SIRIJA	14	0,6	3	0,4	9	0,9	26	0,6
SLOKOKOŠČENA OBALA	4	0,2	1	0,2	2	0,1	7	0,2
SLOVAŠKA	11	0,5	4	0,4	5	0,2	20	0,4
SLOVENIJA	2	0,1	1	0,1	0	0,0	3	0,1
SOMALIJA	9	0,4	5	0,5	4	0,2	18	0,4
SRBIJA	18	0,9	6	0,7	4	0,2	28	0,6
ST. KITTS IN NEVIS	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
ST. LUCIA	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
ST. VINCENT IN GRENADINE	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
SUDAN	41	2,1	14	2,0	27	1,9	82	2,0
SURINAM	1	0,0	1	0,1	2	0,1	4	0,1
SVAZI	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
ŠPANIJA	65	3,3	19	2,2	52	3,6	136	3,0
ŠRI LANKA	20	1,0	11	1,4	3	0,4	34	0,9
ŠVEDSKA	19	0,8	9	1,0	18	1,4	46	1,1
ŠVICA	23	1,1	8	0,9	40	2,2	71	1,4
TADŽIKISTAN	13	0,6	3	0,3	3	0,2	19	0,4
TAJSKA	51	2,1	13	1,3	27	1,7	91	1,7
TANZANIJA	2	0,1	2	0,2	2	0,1	6	0,1
TOGO	12	0,5	1	0,1	1	0,1	14	0,2
TONGA	1	0,0	1	0,1	0	0,0	2	0,0
TRINIDAD IN TOBAGO	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
TUNIZIJA	3	0,2	5	0,6	1	0,0	9	0,3
TURČIJA	62	2,7	20	2,0	41	2,2	123	2,3
TURKMENIJA	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
TUVALU	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
UGANDA	18	0,8	3	0,4	15	0,8	36	0,7
UKRAJINA	23	1,2	6	0,7	29	1,5	58	1,1
URUGVAJ	0	0,0	1	0,1	1	0,1	2	0,1
UZBEKISTAN	5	0,2	4	0,6	6	0,6	15	0,4

VIETNAM	18	0,8	7	0,6	11	0,7	36	0,7
VZHODNI TIMOR	4	0,2	0	0,0	0	0,0	4	0,1
ZAMBIJA	5	0,3	0	0,0	5	0,3	10	0,2
ZDA	938	42,6	567	60,1	867	51,3	2372	51,3
ZDRUŽENI ARABSKI EMIRATI	37	1,5	19	2,0	35	2,1	91	1,9
ZELENORTSKI OTOKI	0	0,0	0	0,0	0	0,0	0	0,0
ZIMBABVE	16	0,7	1	0,1	3	0,2	20	0,3
KOSOVO	14	0,7	7	0,8	1	0,1	22	0,5
PALESTINA	124	5,3	26	3,0	66	3,9	216	4,0
TAJVAN	27	1,1	7	0,7	20	1,1	54	1,0
VATIKAN	9	0,4	2	0,2	1	0,1	12	0,0
	2206		937		1637		4776	